

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

จุดประกาย

ปีที่ 91

ประจำปี 2554/2011 ราคา 40 บาท

1 กุมภาพันธ์

หน้าปก 2554/2011

ISBN 978-974-01-0930-0

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2011

เดือนมกราคม

เพื่อสรรพสิ่งที่ปวงที่พระเป็นเจ้าทรงสร้างมาอย่างอุดมสมบูรณ์
เป็นดังของขวัญล้ำค่าที่พระองค์ประทานแก่นุชนุษยชาติ
จะได้รับการดูแลรักษา ตระหนักในคุณค่า
และใช้เพื่อประโยชน์แก่ทุกคน

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า

พระนางมารีย์พระชนนี
ของพระเป็นเจ้า

พระรูปแกะสลัก
จากไม้ลงสีปิดทอง

ตั้งอยู่ในรองอาสนวิหารพระนางมารีย์รับเกียรติ
ยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ อัคร-
สังฆมณฑล Gdańsk ประเทศโปแลนด์
นับเป็นอาสนวิหารสถาปัตยกรรมแบบโกธิค
(Gothic) ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศโปแลนด์
เริ่มต้นสร้างเมื่อ ค.ศ. 1343 และได้รับการ
ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาตั้งแต่ ค.ศ. 1379
ช่วงปี ค.ศ. 1572-1945 ได้ตกไปอยู่ในการ
ดูแลของพวกโปรเตสแตนต์ แต่หลังจาก
สงครามโลกครั้งที่ 2 ก็กลับมาเป็นของพระ-
ศาสนจักรคาทอลิก ในปี ค.ศ. 1965 ได้รับ
ยกเป็นรองอาสนวิหารของอัครสังฆมณฑล
Gdańsk ในปี ค.ศ. 1992

ปกหน้าใน

ไปป์แห่งพระเมตตาของพระเยซูเจ้า
ปฏิมากรรมสัมฤทธิ์ สมเด็จพระ
สันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 สร้าง
ขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกโอกาสที่พระองค์

เสด็จเยือนสังฆมณฑล Plock ประเทศโปแลนด์ ค.ศ. 1991
พระองค์เป็นผู้ประกาศแต่งตั้งนักบุญซิสเตอร์โฟสตีนา ผู้เห็น
นิมิต และรับข่าวสารเรื่อง “พระเมตตา” จากพระเยซูเจ้าที่ Plock
นี้เอง ที่นักบุญซิสเตอร์โฟสตีนาได้เคยใช้ชีวิตอยู่ในอาราม
ขณะที่ได้เห็นนิมิตเรื่องพระเมตตา ช่วงปี ค.ศ. 1930-1932
โดยพระเยซูเจ้าบอกให้ท่านไปหาศิลปินวาดภาพพระเมตตาที่
พระองค์โปรดให้ท่านเห็น (22 กุมภาพันธ์ 1931) อันเป็นการ
ประจักษ์ครั้งแรกที่สุดที่พระเยซูเจ้าประทานแก่ท่านก็ที่นี่ Plock นี้เอง
ศิลปินจึงใจทำภาพพระเมตตาของพระเยซูเจ้าปรากฏบน
ปฏิมากรรมรูปเหมือนของ “พระสันตะปาปาแห่งพระเมตตา”
รูปนี้ตั้งอยู่ ณ อาสนวิหารพระมารดาแห่ง Mazovia สังฆมณฑล
Plock แห่งอัครสังฆมณฑลนครวอร์ซอร์ (Metropolitan of
Gdańsk)

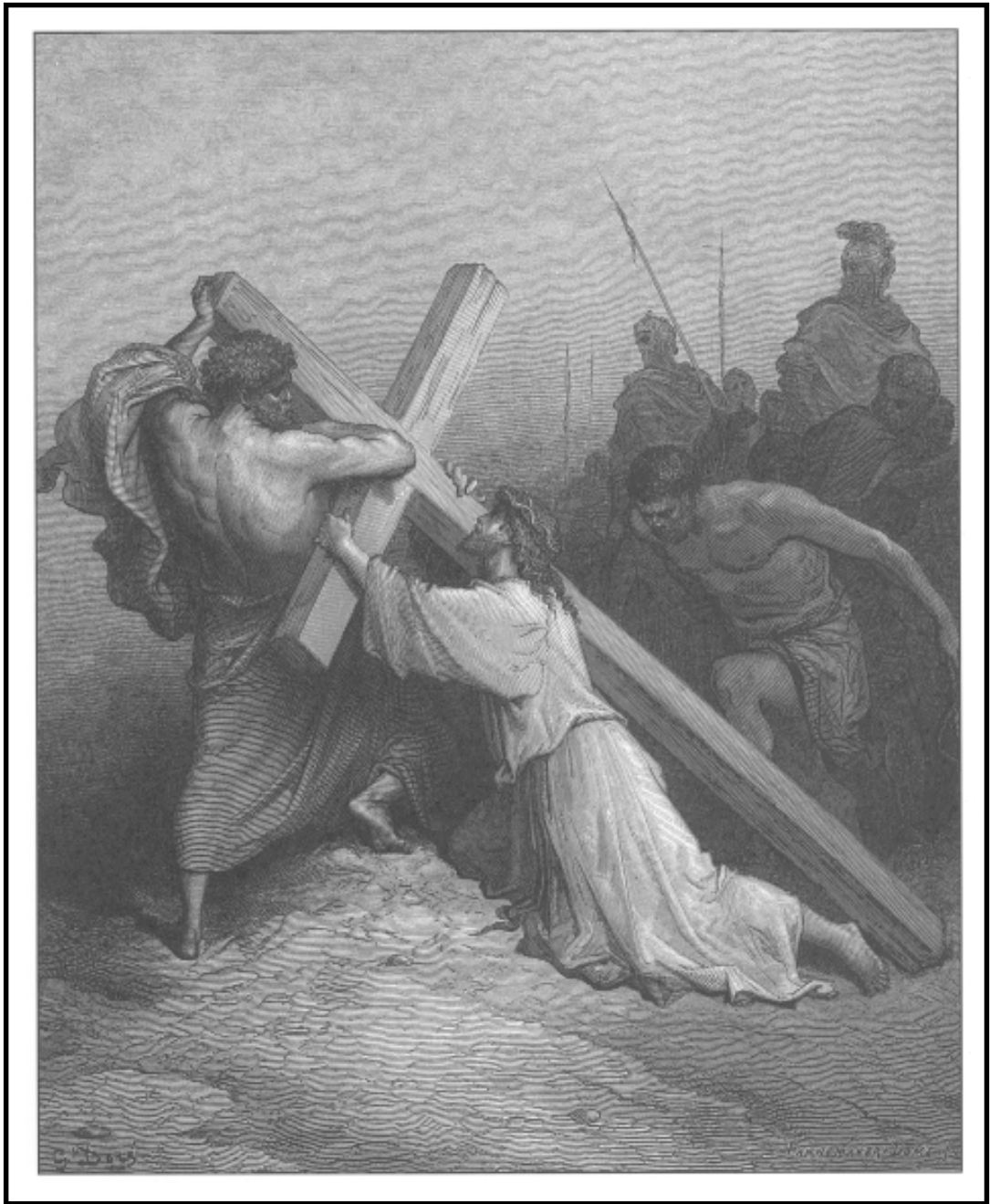
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

ระหว่างทางกางเขน

ลก 23:26-32 / มก 15:20-22

เนนเขาที่จะตรึงพระเยซูเจ้ามีชื่อว่า “กลโกธา” แปลว่า “เนินหั่วกะโหลก” คงเป็นชื่อมาจากการประหารชีวิตนักโทษ โดยตรึงตายบนไม้กางเขน ณ เนนเขานั้น และเพราะทหารโรมันได้เขียนพระเยซูเจ้าอย่างหนักหน่วง อีกทั้งความอ่อนเพลียเหนื่อยอ่อนตลอดทั้งคืนจากการทรงถูกทุบตีจากเจ้าหน้าที่พระวิหาร ขณะกายาฟาสมหาสมณะสอบสวนตั้งแต่ค่ำวันพฤหัสบดีที่ถูกจับแล้ว พวกทหารโรมันจึงจัดหาคามาช่วยพระเยซูเจ้าแบกไม้กางเขน พวกทหารได้เกณฑ์ชายคนหนึ่ง ชื่อซีโมน ชาวไซรีน ซึ่งเป็นบิดาของอเล็กซานเดอร์ และรุฟัส แสดงว่าขณะที่นักบุญมาระโกเขียนพระวรสารตอนนี้ ทั้งอเล็กซานเดอร์ และรุฟัสต้องเป็นที่รู้จักดีของคริสตังในขณะนั้น และอาจจะเป็นรุฟัสคนเดียวกับที่นักบุญเปาโลฝากคิดถึงอย่างคุ้นเคย เพราะนับถือแม่ของเขาเหมือนแม่ของท่านในตอนจบของจดหมายของท่านถึงชาวโรม (รม 16:13)

กุสตาฟ โดเร ทำภาพนี้เพื่อเล่าเหตุการณ์ขณะที่พระเยซูเจ้าแบกกางเขนไปตามทางว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง โดยไม่ลืมเล่าว่ามีสตรีใจศรัทธามาช้อนกร้าให้ถึงพระองค์

ข้าแต่พระเจ้า... อาจเป็นได้ว่า ซีโมน ชาวไซรีน พบพระองค์เพื่อช่วยแบกกางเขนเพียงครั้งเดียว ท่านและครอบครัวจากเมืองไซรีนที่มาฉลองปีสกา ณ กรุงเยรูซาเล็มปีนั้น คงได้กลับใจทั้งครอบครัว สตรีใจศรัทธาร้องให้ร่วมทุกข์กับพระองค์ แต่พระองค์กลับทรงเตือนใจให้เข้มแข็งไว้เพราะไม้สดที่ไม่น่าจะเอามาเผาเป็นฟืน (ไม่มีความผิด) ยังถูกกระทำเช่นนี้ สาอะไรกับไม้แห้งอย่างพวกเราทุกคน (ลก 23:31-32) ขอลูกเข้าร่วมแบกไม้กางเขนกับพระองค์ จะได้ไปถึงซึ่งการสิ้นพระชนม์ และกลับคืนชีพอย่างรุ่งโรจน์ด้วยเทอญ ☩

มาพัฒนานวัตกรรมทางใจกันดีไหม

นิตยสารไทม์ ฉบับปลายเดือนพฤศจิกายน ปีที่ผ่านมา เล่นซุกใหญ่กับ “50 สุดยอดนวัตกรรมปี 2010” มีข้อมูลเพิ่มเติมว่า สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปะ ผมมองมุมศาสนาว่า ปีที่ผ่านมา มีอะไรสุดยอดๆ บ้างในสนามของศาสนา น่ากลัวถ้าคำตอบคือ “มีคนนับถือศาสนาน้อยลง” และน่ากลัวกว่าถ้ามันเป็นจริง

เราข้ามผ่านปี 2000 มาได้ 10 ปี นั่นแปลว่าความรู้จักศาสนาคริสต์มานานแล้ว ผมเปิดข้อมูลของหนังสือ National Geographic ฉบับพิเศษ เวอร์ชันที่ทำเรื่องเกี่ยวกับศาสนาในโลก โดยไปรยคำไว้ที่หน้าปกแปลเป็นไทยได้ใจความว่า “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดบนแผ่นดินแห่งการจาริกอันศักดิ์สิทธิ์” ได้ให้ข้อมูลว่า 88% ของคนในโลกยังมีการนับถือศาสนา และจากปี 1900-2010 ผู้ที่ไม่นับถือพระเจ้าเพิ่มมากขึ้นจาก 0.01% เป็น 9.6% และสำหรับบรรดาคริสตชน (ซึ่งรวมทุกนิกาย) จากยอดผู้นับถือทั่วโลกลดลงจาก 34.5% เป็น 33% จากย่อหน้าด้านบนจนถึงย่อหน้าที่ 2 นี้คำตอบมาแล้วคือ ถ้ามองแค่ตัวเลข คนนับถือศาสนาน้อยลงจริงๆ แล้วถ้าจะถามต่อละ ถ้าคนนับถือศาสนาน้อยลง แต่คนดีเพิ่มขึ้น แล้วโลกนี้น่าอยู่ขึ้น มันพอเพียงไหม น่ากลัวถ้าคำตอบคือ “ยังคนนับถือศาสนาน้อยลง ความดีงามในโลกใบนี้ก็ถูกทำให้ลดลงเป็นเงาตามตัวด้วยแน่นอน”

ผมอ่านข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ 50 สุดยอดนวัตกรรมในปีที่ผ่านมาของนิตยสารไทม์ พบตัวอย่างเช่น เครื่องซักผ้าโดยไม่ใช้น้ำ หุ่นยนต์ช่วยชีวิต หุ่นยนต์สอนภาษาอังกฤษ (อันนี้ขบอกว่าหน้าตาน่ารักดี) เสื้อโยทอพิเศษ เครื่องช่วยให้ปลาแชลมอนโตไวขึ้น รถอเล็กทรอนิกส์สามารถชาร์จแบตเตอรี่ตามสถานีป้ายรถเมล์หรือที่ที่รถจอด ชูกรู (เครื่องจับพิเศษเป็นยางสังเคราะห์) เรือที่ทำจากกล่องพลาสติก กูเกิ้ลช่วยขับ ชุดคนเหล็ก เครื่องป้องกันแมลงเข้าใกล้ ตานักอ่าน และแน่นอน ไอแพด ผมคิดว่าศาสนาไม่ปฏิเสธโลกของวิวัฒนาการและความเจริญอยู่แล้ว แถมยังสนับสนุนเสียด้วย ถ้าสิ่งเหล่านั้นไม่ผิดคุณค่าทางจริยธรรม โลก และวิทยาศาสตร์คงต้องค้นพบต่อไปเพื่อทำหน้าที่พัฒนาความเป็นอยู่ของมนุษย์ แต่จะมีงานไหนที่พัฒนาความเป็นอยู่ของตัวมนุษย์บ้าง

ศาสนา เป็นต้นศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก สอนและบอกเสมอว่า คน หรือมนุษย์คือภาพลักษณ์หรือพระฉายาลักษณ์ของพระ เป็นสิ่งสร้างที่สูงส่ง เพราะมีสติปัญญาและอารมณ์ การจะพัฒนามนุษย์จึงต้องพัฒนาทั้งครบ แน่แน่นอนภายนอกคือสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ แต่ภายในก็คือจิตวิญญาณ ปีใหม่เริ่มขึ้นอีกปีหนึ่งแล้ว ขอคุณวิทการที่พอสรุปท้ายปีก็มีจำนวนนับที่เพิ่มขึ้นให้ความเป็นอยู่ของเราสะดวกสบายทางกายภาพ แต่ขอให้ทางจิตสภาวะ หรือพูดภาษาชาวบ้านก็คือ จิตใจ ได้มีการพัฒนาควบคู่กันไป

ผมจำได้ว่าเคยมีคำพูดที่ว่า “จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว” คำตอบก็มีอยู่แล้วว่าอะไรสำคัญกว่ากัน ปีนี้รามาดูแลหัวใจ และจิตวิญญาณกันมากๆ ด้วยนะครับ

อุดมตาแป๊ะ

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศิริ

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตธิการ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วีรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมสานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทบุรี
แขวงช่องนนทบุรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-3900 ext. 1802

E-mail : thcatcom@loxinfo.co.th

Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลง :

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 90 ปีอุดมสานต์ “การเดินทางด้วยแรงศรัทธาและการนำทางของพระ”
- 18 เปาโล พิสิฐ นวชาติโมฆิต เมื่อชีวิตมีอะไรจะบอกกับชีวิต...
- 28 กรณี “เปาโล ปาน”

พระคัมภีร์

- 37 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 40 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสัน
- 43 เรื่องเล่าของชานา
- 44 ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิต
- 46 ระหว่างเดือน
- 50 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 56 คุยกับเกสซ์กร
- 58 บันที่กรรมทูต
- 62 คูหนัง
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมสานต์
- 73 การ์ตูนครูต้อย
- 79 คุยกันฉันเพื่อน
- 83 ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ขวนคิดชวนอ่าน

จีปาละ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 บทความชวนคิด

■ คุณพ่ออนุชา ไชยเดช
และโบรี กิจสวัสดิ์
สีสุบ

90 ปีอุดมศาสตร์

“การเดินทางด้วยแรงศรัทธา
และการนำทางของพระ”

90 ปี ฟังดูยาวนาน ใครจะเชื่อว่าเส้นทางนี้อบอุ่น เชิญติดตาม “90ปี อุดมสานต์ การเดินทางด้วยแรงศรัทธาและการนำทางของพระ”

1. แบบสอบถามและประมวลผลที่ได้รับ

โอกาส 90 ปี อุดมสานต์ กองบรรณาธิการอุดมสารและอุดมสานต์ ได้จัดส่งแบบสอบถามเพื่อขอความร่วมมือจากผู้อ่านช่วยกันแสดงความคิดเห็น ซึ่งเน้นเพื่อการพัฒนาและความก้าวหน้าของงานพิมพ์ของพระศาสนจักร โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา ดังต่อไปนี้

เพศ	หญิง	ร้อยละ	52
	ชาย	ร้อยละ	48
อายุ	9-20 ปี	ร้อยละ	18
อายุ	21-30 ปี	ร้อยละ	11
อายุ	31-40 ปี	ร้อยละ	9
อายุ	41-50 ปี	ร้อยละ	18
อายุ	51-60 ปี	ร้อยละ	23
อายุ	61-70 ปี	ร้อยละ	15
อายุ	71-80 ปี	ร้อยละ	4
อายุ	81 ปีขึ้นไป	ร้อยละ	2

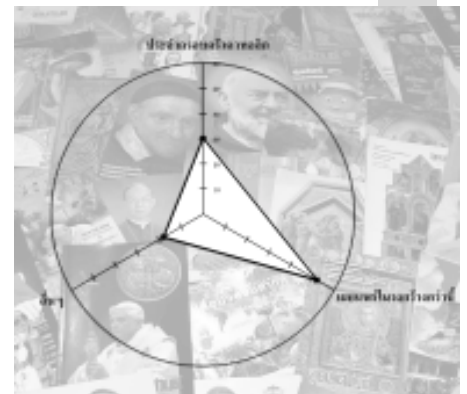
โดยมีจำนวนแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 1,000 ฉบับ

รูปแบบที่ทุกคนอยากให้เกิดขึ้นสำหรับอุดมสานต์

ประจำครอบครัวคาทอลิก	คิดเป็นร้อยละ	30
เผยแพร่ในวงกว้างกว่านี้	คิดเป็นร้อยละ	52
อื่นๆ	คิดเป็นร้อยละ	18

ข้อเสนอแนะทั่วไป

- วางแผนขายทั่วไปและเผยแพร่ในที่ห่างไกล
- วางตามสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น ห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด และในโรงพยาบาลของรัฐ
- นิตยสารส่งเสริมความเชื่อการช่วยให้คนกลับใจ
- น่าจะเป็นรูปแบบที่คนทั่วไปสามารถอ่านได้
- ให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางและเผยแพร่ในวงกว้าง โดยเฉพาะครูคำสอน
- หลักธรรมคำสอนในชีวิตประจำวันและให้ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์ 2000 ปี

- เผยแพร่ทุกศาสนาในเมืองไทยและเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้นิกายโปรเตสแตนต์ด้วย
- ควรเพิ่มค่านับเงินสำหรับเด็กและเยาวชน
- มีเนื้อหาเสริมการดำรงชีวิตคริสตชนในสังคม
- สื่อกลาง/บทความอบรมพี่น้องต่างความเชื่อให้คาทอลิกกับศาสนาอื่นอยู่ร่วมกัน
- มีประจำห้องสมุดโรงเรียนคาทอลิกและโรงเรียนต่างศาสนา
- ประจำครอบครัว 90% เผยแพร่ในวงกว้าง 10% ทุกครอบครัวจะได้ติดตามเลย
- ความรู้ทั่วไปที่ควรรู้และเป็นหนังสืออ้างอิงได้ เก็บไว้อ้างอิงใช้ร่วมกันในครอบครัว
- อยากให้ทุกวัดสนับสนุนให้มีไว้อ่านกันทุกวัด
- ควรสนับสนุนให้มีการแปลหนังสือดีๆ ให้มากขึ้น
- เปลี่ยนรูปเล่มอุคมศานต์ให้เป็นเล่มเล็ก
- สถาบันต่างๆ ที่มีการเรียนการสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับศาสนา
- เสนอภาพข่าวคริสตังพี่น้องเรามากกว่าเดิม

คอลัมน์ที่ชื่นชอบของคนทุกเพศทุกวัยในนิตยสารอุคมศานต์

ชวนไว้ใจในจังหวะชีวิต	คิดเป็นร้อยละ 33
นานาอาชีพ	คิดเป็นร้อยละ 33
วันละก้าวกับพระเยซู	คิดเป็นร้อยละ 30
สื่ूप/บทความ/สัมภาษณ์	คิดเป็นร้อยละ 28
ไต่ตามโค้งตะวัน	คิดเป็นร้อยละ 28

2. เปิดทางสู่สื่อสมัยใหม่ ทวิตเตอร์ และเฟซบุ๊ก

ในปีที่สื่อมวลชนพัฒนาไปสู่ “สื่อสมัยใหม่” (new media) อุคมศานต์จึงถือโอกาสผันตัวเองเข้าสู่โลกสมัยใหม่และวิวัฒนาการของโลกใบนี้เช่นเดียวกัน เพื่อสร้างฐานผู้รับสื่อใหม่ๆ และบริการข่าวได้ฉับไวยิ่งขึ้น

2.1 ทวิตเตอร์ : www.udomsarn.com/twitter

กำเนิดขึ้นพร้อมกับการปรับปรุงเว็บไซต์อุคมศานต์ดอทคอม (www.udomsarn.com) ปัจจุบันมีผู้ติดตาม 87 คน และทวิตข้อความ 145 ครั้ง

ผู้ที่สนใจสามารถสมัครและติดตามได้

2.2 อุดมสารแฟนคลับ เฟซบุ๊ก

ชุมนุมสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กคาทอลิก อุดมสารแฟนคลับ จัดงานครั้งที่ 1 วันเสาร์ที่ 1 กันยายน 2010 ที่ห้องประชุมชั้น 4 โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา มีผู้ร่วมงานกว่า 100 คน และครั้งที่ 2 วันเสาร์ที่ 18 ธันวาคม 2010 ที่ห้องประชุมชั้น 4 โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์

การรวมตัวของสมาชิกอุดมสารแฟนคลับเป็นการขยายผลสืบเนื่องจาก 90 ปีของอุดมศึกษา หลังจากที่ได้ทำแบบสอบถามและประเมินผลในภาพรวมของงานสื่อมวลชน หรือ อุดมสาร-อุดมศึกษาศาสตร์ ประเด็นนำเสนอหลักคือ 1. ความจำเป็นของข้อมูล 2. ฐานของสมาชิกอุดมสารคนรุ่นใหม่ ในโลกออนไลน์ที่ชื่อว่า “อุดมสารแฟนคลับเฟซบุ๊ก” และเปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2010 ซึ่งมียอดสมาชิกแฟนคลับกว่า 1,440 คน จากทั่วประเทศและหลายประเทศบนโลกใบนี้

2.3 เว็บไซต์ที่กลับมามีชีวิต

www.udomsarn.com เป็นเว็บไซต์ต้นๆ ของเว็บไซต์คาทอลิกหรือจากการเปิดตัวครั้งแรกจนปัจจุบันได้กลับมาปรับปรุงพัฒนาอีกครั้งตั้งแต่ต้นปี ค.ศ. 2010 ปัจจุบันมีผู้เข้าชมมากขึ้นเป็นลำดับ

3. เสวนาโต๊ะกลม งานเชิงทดลอง การประสานมือกันระหว่างรายการทีวี เว็บไซต์ และสิ่งพิมพ์

โอกาส 90 ปี อุดมสานต์ อุดมสาร/อุดมสานต์ และแผนกเทคโนโลยีสารสนเทศ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ได้จัดเสวนาโต๊ะกลมสดและเชิญพระสงฆ์ นักเขียนมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ณ ห้องสตูดิโอ สื่อมวลชนคาทอลิก อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เสวนาโต๊ะกลม ครั้งที่ 1 หัวข้อ “พระสงฆ์เขียนหนังสือกับแนวคิดเรื่องสิ่งพิมพ์ศาสนาในยุคดิจิทัล” ร่วมเสวนาโดย **คุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม คุณพ่อสุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์ คุณพ่ออนุชา ไชยเดช** ดำเนินการเสวนาโดย **คุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ** ถ่ายทอดสดทางอินเทอร์เน็ต www.catholic.or.th วันที่ 15 ธันวาคม 2009 เวลา 10.00-12.00 น.

มีผู้ชมการถ่ายทอดสดประมาณ 30 คน และมีการถามคำถามสดจากผู้ชมด้วย นับเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจอย่างยิ่ง

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกำลังรอจังหวะที่เหมาะสมเพื่อจัดอีกครั้ง

4. งานการพิมพ์กับการออกบูธร่วมกันครั้งที่ 7 วันที่ทูบสติดิ

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ร่วมกับสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิก ประกอบด้วย ศูนย์คริสตศาสนธรรม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ศูนย์สื่อมวลชนคณะพระมหาไถ่ ศูนย์วรรณกรรมชาวเอเชีย คณะศึกษานิเทศศาสตร์ สำนักพิมพ์แม่พระยุคใหม่ คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์ และวิทยาลัยแสงธรรม ร่วมออกบูธในงานมหกรรมหนังสือระดับชาติ ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงปัจจุบันจำนวนรวม 7 ครั้ง

สินค้าที่ได้นำไปจัดจำหน่าย ประกอบไปด้วย หนังสือบำรุงศรัทธา ประวัติพระศาสนจักร ประวัตินักบุญ คำสอนพระศาสนจักร บทภาวนา เรื่องสั้น วิซิตี ซีดีเพลง ฯลฯ โดยมุ่งหวังที่จะเป็นเวทีในการเผยแพร่หนังสือและสื่อต่างๆ ในแวดวงคาทอลิกให้เป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไป ซึ่งเป็นการแพร่ธรรมอีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสที่สื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกในประเทศไทยได้แสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวกัน

ยอดรายรับที่เพิ่มขึ้นทุกปี อาสาสมัครที่เพิ่มขึ้น ทำให้ได้รับคำตอบว่าการออกบูธเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีความร่วมมือจากหน่วยงานและสื่อต่างๆ ในงานแพร่ธรรม

5. 8 ปกประวัติศาสตร์ของอุดมสาร

ในโอกาส 90 ปี เราจัดปกสวยงามและมีคุณค่าในเรื่องประวัติศาสตร์เพื่อผู้อ่านทุกท่าน โดยจัดแบ่งตามยุคต่างๆ ของหนังสือ “ศาสนาคิสต์ : ภาพและคำอธิบายช่วง 2000 ปีแห่งความเชื่อในคริสตศาสนา” เพื่อเล่าเรื่องประวัติศาสตร์ 2000 ปีที่ผ่านมาของคริสตศาสนา ดังนี้

1.
“พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้าง
จากนักบุญยอห์น บัปติสต์”

2.
“จักรพรรดิจัสตีเนียน
(ค.ศ. 482-565)
และพระสังฆราชแม็กซีเมียน
พร้อมทั้งข้าราชการบริวาร”

3.
“สมเด็จพะสันตะปาปาโอโนริอุส ที่ 3
ทรงถูกไต่ถามถึงการรับรองการก่อตั้งคณะ
ของนักบุญโดมินิก ค.ศ. 1216”

4.
“นักเทศน์นิกายเมนโนไนต์ (Mennonite)
อธิบายพระคัมภีร์แก่ภรรยาของเขา”
วาดโดยเรมบรันด์ท์ (ค.ศ. 1606-1669)
นิกายเมนโนไนต์สอนคำสอนด้านที่ยืดหยุ่น
ผ่อนปรนของชาวคริสต์และยึดหลักการที่ว่า
“จงรักเพื่อนบ้านของท่าน”

5.
 “นักบุญฟรังซิสเซเวียร์
 (ค.ศ. 1506-1552)
 อัครสาวกแห่งตะวันออกไกล”

6.
 “ยุคปฏิวัติ”
 (ค.ศ. 1701-1800)

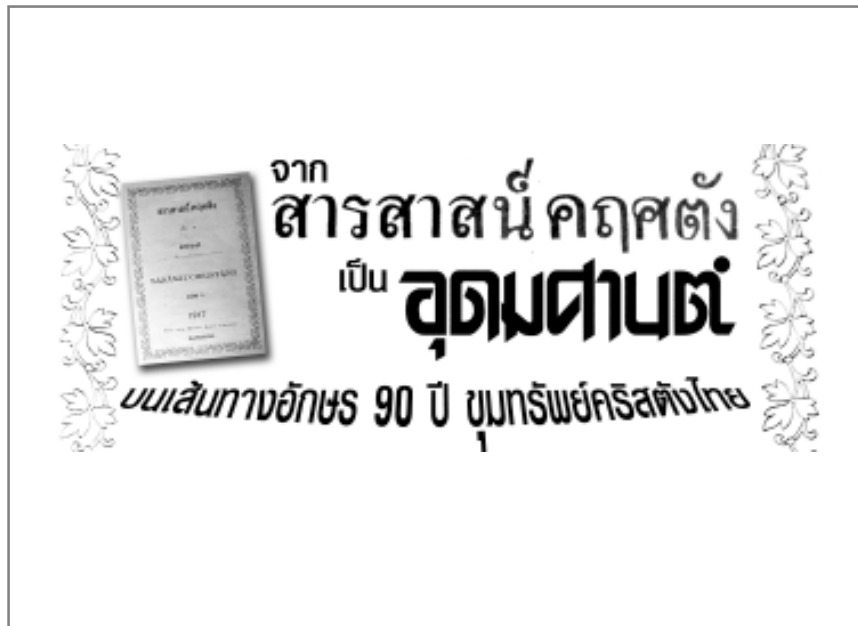

7.
 “พันธกิจครอบคลุมทุกมุมโลก”
 (ค.ศ. 1801-1900)
 มิสชันนารีโปรเตสแตนต์
 ในช่วงศตวรรษที่ 19

8.
 “เอกภาพและการกลับใจ”
 (ค.ศ. 1901 - ปัจจุบัน)

6. คอถัมภ์ 90 ปีสารสาสน์

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง ได้เปิดคอถัมภ์ จาก “สารสาสน์เป็นอุดมสานต์” บนเส้นทางอักษร 90 ปี บูมทรัพย์คริสตังไทย ในอุดมสานต์เพื่อนำเรื่องราวต่างๆ ตลอดจนการนำเรื่องเด่นของอุดมสานต์มาเล่าซ้ำ แต่มีความหมายและมีคุณค่า คอถัมภ์นี้เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน 2010 และยังคงดำเนินต่อไป

7. โครงการ 90 ปี เพื่อ 90 ปี

โครงการมอบอุดมสานต์เป็นของขวัญสำหรับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 90 ปีขึ้นไป จำนวน 90 คน โดยมอบให้เป็นสมาชิกอุดมสานต์ฟรีตลอดชีพ ทั้งคาทอลิกและไม่ได้เป็นคาทอลิก ปัจจุบันมีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 13 คน ได้แก่

1. คุณอัมพร เจริญสุข จ.ราชบุรี
2. คุณแจ่ม เสียงเจริญ จ.ฉะเชิงเทรา
3. คุณบุญสม เจริญเอง จ.นครปฐม
4. คุณมาลี โภคทวี กรุงเทพมหานคร
5. คุณเอื้ออารี ผินจิรพงศ์ จ.สระบุรี
6. คุณเลี่ยมจู แซ่ลิ้ม จ.นครนายก
7. คุณทองหยิบ กิจสวัสดิ์ จ.นครปฐม
8. คุณเสนอ เอียงผาสุข จ.พระนครศรีอยุธยา
9. ส.ต.เจริญ ศรีสุภกร จ.ราชบุรี
10. คุณยอแซฟ ผิวเกลี้ยง จ.ปทุมธานี
11. คุณสร้อย กิจเจริญจ.นครปฐม
12. คุณมะลิ ดวงจันทร์ จ.ราชบุรี
13. คุณชวลิต สิทธิธรรม จ.พระนครศรีอยุธยา

8. **อุดมสาร และอุดมสถานต์ โกลอินเตอร์ : นูร์กินา ฟาโซ (แอฟริกา) และอิตาลี**
ในปีที่ 90 ของอุดมสถานต์ บรรณาธิการและหัวหน้ากองบรรณาธิการ ได้มีโอกาสเดินทางไปร่วมประชุมในระดับนานาชาติ
คือระหว่างวันที่ 13-19 กันยายน 2010 ประชุมสหพันธ์นักหนังสือพิมพ์คาทอลิกโลก (UCIP World Congress) ที่ประเทศนูร์กินา ฟาโซ ทวีปแอฟริกา
และระหว่างวันที่ 4-7 ตุลาคม 2010 ประชุมสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกโลก (Catholic Press Congress) ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี

ในช่วงการรายงานการพิมพ์ของประเทศไทย เราจึงได้มีโอกาสให้ข้อมูลว่า แผนกการพิมพ์ (UCIP) เป็นแผนกหนึ่งของสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ภายใต้สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย จัดพิมพ์หนังสือทั่วไป ในปี ค.ศ. 1970/พ.ศ. 2513 พิมพ์อุดมสารรายปักษ์และรับผิดชอบงานพิมพ์ทั่วไป ค.ศ. 1977/พ.ศ. 2520 ปรับเป็นอุดมสาร รายสัปดาห์ และหนังสือนิตยสาร อุดมสานต์ รายเดือน

อุดมสาร หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ มียอดพิมพ์ 9,400 ฉบับ

อุดมสานต์ นิตยสารรายเดือน มียอดพิมพ์ 6,300 เล่ม

นอกจากนี้ยังได้จัดทำปฏิทินคาทอลิก มีหลายแบบ ได้แก่ ชนิดเล่ม แขนง พกพา สมุดบันทึก

จัดทำจดหมายข่าวของสภาพระสังฆราชฯ (Newsletter CBCT) ราย 3 เดือน

การออกบูชในงานมหกรรมหนังสือและงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติปีละ 2 ครั้ง ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ โดยร่วมมือกับสำนักพิมพ์คาทอลิก ประกอบด้วย สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ศูนย์คริสตศาสนธรรม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ศูนย์สื่อมวลชนคณะพระมหาไถ่ ศูนย์วรรณกรรมชาวเลเซียน คณะศึกษานักบุญเปาโล สำนักพิมพ์แม่พระยุคใหม่ คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์ และวิทยาลัยแสงธรรม

ทั้งนี้ เราได้รับการสนับสนุนที่ดีจากสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยในทุกๆ เรื่อง

จะเป็นความบังเอิญหรือพอดีอย่างไรก็ตาม ในปีที่ 90 การรับรู้ของงานพิมพ์ของประเทศไทยเป็นที่ไว้วางใจและก้าวไปในเวทีโลกด้วย

9. ก้าวสู่ปีที่ 91

เราฝากการก้าวเดินในปีต่อๆ ไปไว้ในกรทรงนำของพระจิต ความร่วมแรงร่วมใจและคำภาวนาของทุกท่าน

บางครั้งเราก็ไม่รู้ว่าจะรุ่งนี้จะเป็นอย่างไรและอะไรจะเกิดขึ้น ผู้คน เรื่องราว กับความเป็นประวัติศาสตร์ในหน้าสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกประเทศไทย ได้แต่ขอบคุณพระเป็นเจ้า และสัญญากับตัวเองว่า จะติดตามเจตนารมณ์ของจุดตั้งต้น จะแสวงหาที่ประทับของพระ และจะจับมือเพื่อก้าวไปพร้อมกับชีวิตที่มีกันและกัน ช่างอบอุ่นหัวใจดีแท้ะครับ ☺

เปาโล พิสิฐ นวชาติโมฆิต

เมื่อชีวิตมีอะไรจะบอกกับชีวิต : เส้นทางชีวิตจากปีที่ 1 ถึงปีที่ 72

อุดมสานต์เดือนต้นปีเริ่มกันที่บทเข้มนๆ ของชีวิตลูกผู้ชาย ผู้ซึ่งชอบเอาความเชื่อ
มาเป็นแรงต่อสู้ชีวิต ครบ 72 ปี ชีวิตของเขาจะบอกเล่ากับชีวิตของเรา

คุณพิสิฐ นวชาติโมฆิต เป็นบุตรคนที่ 7 ของนายเปาโล ชั่วผู้ แซ่จิ้ม กับนางชั่วลั้ง
แซ่ลี เกิดวันพุธที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481 ที่ตำบลคงหัวโจด อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี
ปัจจุบันเป็นที่ตั้งวัดแม่พระที่พึ่งแห่งคริสตังค์ แหลมโขด รับผิดชอบงานที่วัดอัครเทวดา
มีคาแอล อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี โดยมีพี่น้องทั้งหมด 9 คน คือ

1. นายบั๊กเซง แซ่โจ้ว ปัจจุบันอายุ 86 ปี
2. นายบั๊กเซ้ง แซ่โจ้ว (เสียชีวิต)
3. นายบั๊กเพ็ง แซ่โจ้ว ปัจจุบันอายุ 80 ปี
4. นางบั๊กล้วย แซ่โจ้ว ปัจจุบันอายุ 78 ปี
5. นางบั๊กคุย แซ่โจ้ว (เสียชีวิต)
6. นางสาวบั๊กจ้อ แซ่โจ้ว ชื่อไทย สุพรรณิ นวชาติโมฆิต ปัจจุบันอายุ 74 ปี
7. นายบั๊กฮี แซ่โจ้ว ชื่อไทย พิสิฐ นวชาติโมฆิต ปัจจุบันอายุ 72 ปี
8. นางบั๊กเกีย แซ่โจ้ว ชื่อไทย สุวรรณ นวชาติโมฆิต ปัจจุบันอายุ 70 ปี
9. นายบั๊กเทียม แซ่โจ้ว ชื่อไทย วิศิษฐ์ นวชาติโมฆิต (เสียชีวิต)

- ปี 2482 อายุได้ 1 ขวบอพยพหนีสงครามอินโดจีน มาอยู่ที่สวนหมากพลู
วัดใหญ่ศรีสุพรรณ วงเวียนใหญ่ ธนบุรี
- ปี 2483 สงครามอินโดจีนสงบได้ย้ายกลับมาอยู่ คงหัวโจด ปราจีนบุรีอีกครั้ง
- ปี 2484 นโยบายรัฐบาลสมัยนั้นมีการจับไล่คนจีนออกนอกประเทศ เกิด

เซตหวงห้าม กีดกันคนต่างด้าวไม่ให้อยู่จึงต้องอพยพย้ายกลับมาวงเวียนใหญ่ ที่สวน
หมากพลูอีกครั้ง พ่อแม่และพี่ๆ ทำสวนและปิ้งขนมทองม้วนขาย

ปี 2485 อุทกภัยน้ำท่วมที่กรุงเทพฯ ธนบุรี เหมือนปี 2553 กว่า 20 จังหวัด
พอน้ำลดปกติสงบทำมาหากินต่อคือปิ้งทองม้วนขาย

ปี 2487 เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 เครื่องบินมาทิ้งระเบิดที่สะพานพุทธ ต้อง
หนีหลบภัยไปอยู่ที่คลองขวางชั่วคราว จนเครื่องบินเคลื่อนย้ายไปทิ้งระเบิดที่อื่น แม่
พี่สาว และน้องสาวกลับมาทำขนมต่อที่เดิม ส่วนพ่อและพี่ชายไปทำไร่ที่ศรีราชา

ปี 2488 พ่อกลับมาจากศรีราชาและรวบรวมเงินเพื่อซื้อสวนฝรั่งที่ถนนเพชรบุรี
ย่านประตูน้ำ ยกล่องปลูกผัก เลี้ยงห่าน เป็ด ไก่

ปี 2490 อายุ 8 ปี พ่อส่งไปเรียนหนังสือจีนที่โรงเรียนโจงฉิน แถวบางน้อย
จังหวัดสมุทรสงคราม แต่ด้วยความคิดถึงบ้านมาก และคิดว่าเป็นภาระให้กับพ่อจึง
ตัดสินใจไม่เรียน กลับมาอยู่ที่บ้านเพื่อช่วยทำงาน

ปี 2492 อายุ 11 ปี หมกฤดูผลไม้ หัวกระดิกขายไอศกรีมหวานเย็น
จนครั้งหนึ่ง หัวไอศกรีมหกล้มหน้าสนามม้าปทุมวัน พ่อใช้หนี้ค่ากระดิกนานกว่า
สองเดือน

ปี 2493 ช่วยแม่ขายลอตเตอรี่ ชื่อของใช้เบ็ดเตล็ดที่สำเพ็งมาเรขายที่โรงรถไฟ
มักกะสันและที่สนามหลวง

ปี 2494 แม่ไปเยี่ยมน้ำชายที่ จ.นครสวรรค์ เห็นว่าค้าขายดีมาก ตลาดมีแต่
คนเข้าคิวซื้อของกินของใช้เต็มไปหมด แม่เลยตัดสินใจส่งพี่ชายคนที่ 3 ไปแข่ง
ห้องขายของที่ อ.ท่าตะโก พอไปตั้งร้านได้ไม่นานที่นั่นก็เริ่มแล้ง ตลาดเจียบมาก จาก
ขายได้วันละ 400 บาท เหลือวันละ 20 บาทจึงล้มเลิกกิจการเนื่องจากขาดทุน

ปี 2496 อยู่ที่ อ.ปากน้ำโพ จ.นครสวรรค์ ช่วยญาติขายกาแฟ มีหลานชาย
เจ้าของโรงแรมโกสีย์ ชื่อมงคล วรรณแก้ว เป็นเสมียนตราอยู่ที่อำเภอ ซึ่งเป็นลูกค้า
เห็นแล้วสงสารเลยเอาหนังสือ ก.ไก่มาค่อยๆ สอน เรียนหนังสืออยู่ประมาณ 2 ปี

ปี 2498 สอบเทียบ ป.4 ที่โรงเรียนรัฐบาลในเมือง ได้รับปริญญาบัตรครั้งแรก
ครั้งเดียวในชีวิตนี้รู้สึกภูมิใจมาก จากนั้นก็กลับมากรุงเทพฯ

ปี 2500 ฝึกหัดขายยา กับญาติที่ฝั่งธนฯ ชื่อร้านขายยาเคี่ยมฮั่วเภสัช ที่นี่ได้
เรียนรู้เรื่องยาทุกอย่างทั้งยาแผนปัจจุบันและยาโบราณไทย-จีนจากนั้นต้องการ
เรียนภาษาจีนเพิ่มเติม จึงลาออกไปทำงานที่ร้านพิชัยเภสัชเพื่อจะได้เรียนภาษาจีน
ตอนกลางคืน

ปี 2500 พี่ชายคนโตเป็นช่างรับรื้อบ้านพอได้รับจ้างรื้อโรงเรียนราชินีบน จึง
ขอรับซื้อไม้เก่ามาและสร้างบ้านใหม่ พอดีพ่อได้เช่าที่ใกล้วัด ปัจจุบันอยู่หลังวัด
แม่พระฟาติมา ดินแดง และเป็นที่อยู่ของพี่สาวคนโตและน้องสาวคนเล็ก

ปี 2504 เป็นลูกจ้างร้านขายยาที่ทองหล่อฟาร์มมาซี โคนคู่แข่งกลั่นแกล้ง จน

ต้องติดคุกแทนเก้าแก่ 1 วัน หลังจากนั้น เก้าแก่ถูกกล่าวหาว่ารับซื้อของโจรต้องติดคุก 6 เดือน จึงต้องดูแลกิจการแทนเก้าแก่ทั้งหมด จนเก้าแก่กลับมา

ปี 2505-2510 อายุ 24 ปี เป็นเจ้าของร้านขายยาชื่อพิสิฐเภสัช และเปิดสาขาอีก 3 สาขาให้พี่ชาย 2 คน และน้องชายอีก 1 คน อยู่ที่แยกอุดมสุข

ปี 2511-2513 แต่งงานกับ**คุณสุจินต์** มีลูกสาวคนโตและลูกชายคนเล็ก

ปี 2512 -2518 เปิดคลินิกแพทย์พิสิฐเวชการ เปิดร้านวัดสายตา ประกอบแว่นชื่อพิสิฐการแว่น เปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้าชาย ชื่อ P.S.Dressing House ต้องเลิกกิจการทั้งหมดเพราะไม่มีความชำนาญ และต้องอาศัยงูมกคนอื่นหายใจ

ปี 2520 เลิกกิจการขายยาที่ซอยสุขุมวิท 29 โดยแข่งกิจการต่อให้กับผู้ช่วยที่เป็นหลานของเพื่อนจาก อ.ท่าตะโก ส่วนคุณสุจินต์ไปช่วยพี่สาวที่บริษัทค้าเม็ดพลาสติกชื่อบริษัท ยูนิเวอร์แซล อิมพอร์ต เอ็กซ์พอร์ต จำกัด ในปีเดียวกันก็เปิดโรงงานผลิตถุงพลาสติก หจก.ยูนิค พลาสติก เริ่มต้นมีกำลังการผลิตเดือนละ 15 ตัน และเพิ่มผลผลิตต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว

ปี 2527 บริษัท ยูนิเวอร์แซล เกิดอุบัติเหตุตุ้มละลาย เพราะถูกลูกค้าหนีหนี้ ไม่มีเงินคืนธนาคาร ยูนิคพลาสติกได้รับผลกระทบ เพราะหลักทรัพย์ทั้งหมดนำไปค้ำประกันให้ญาติ ธนาคารจึงยึดของผู้ค้ำประกันไปทั้งหมด แต่ก็สามารถกู้สถานการณ์กลับมาได้โดยความช่วยเหลือของแม่พระ

ปี 2531 ถูกกล่าวหาจากกรมศุลกากรว่านำเข้าเม็ดพลาสติกผิดกฎหมาย ศาลยกฟ้อง แต่กลับมีปัญหาในเครือญาติจึงต้องย้ายออกจากซอยวัดด่านสำโรงมาเปิดบริษัท ยูนิคอุตสาหกรรมพลาสติก จำกัด ที่อยู่ปัจจุบันนี้

ปี 2551 ภรรยาสุดที่รักต้องจากไป

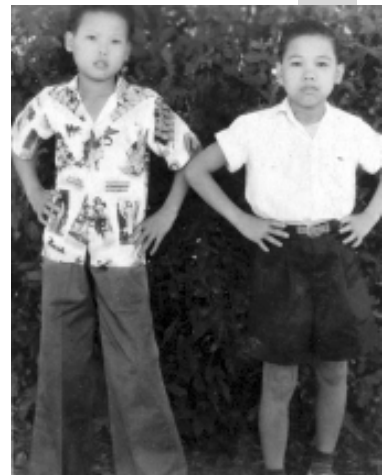
ปี 2531-ปัจจุบัน ในส่วนของกิจการ

- เป็นประธานบริษัท ยูนิคอุตสาหกรรมพลาสติก จำกัด
- ประธานบริษัท เอ็น.เอส.พี.เค. จำกัด
- ประธานบริษัท ยูนิคเฟล็กซิเบิลฟิล์ม จำกัด
- ประธานบริษัท จี.ดี.ซี. แกรนด์ ไคมอนด์ จำกัด
- ประธานบริษัท โฮลี่ พลาส จำกัด

บทเรียนชีวิตในส่วนของงานพระศาสนจักร รับผิดชอบต่อความสามารถ

บทที่ 1 : ชีวิตในวัยเด็กกับความยากจน

คุณพิสิฐหรือ**บักฮี้** ซึ่งมาจากฮัวฮี้ ที่แปลว่า “มีความสุข” เพราะตอนเป็นเด็กคุณพิสิฐเป็นเด็กๆ ที่น่ารักและยิ้มแย้มเสมอ เป็นน้องที่ทำให้ทุกคนในบ้านยิ้ม แต่เนื่องจากความยากจนทำให้ต้องดิ้นรน ตั้งแต่ยังเด็ก ต้องช่วยทำสวน ทำไร่ เลี้ยงห่าน เลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ โทมากับท้องร้องท้องนา อายุได้ 1 ขวบ คุณแม่ของคุณพิสิฐก็ต้องอุ้ม

คุณพิสิฐหนีสงครามอินโดจีน จากจังหวัดปราจีนบุรี มาอยู่ที่วัดใหญ่ศรีสุพรรณ วงเวียนใหญ่ เป็นสวนหมากพลู ปี 2483 สงครามอินโดจีนสงบได้ย้ายกลับมาอยู่ ดงหัวโจก ปราจีนบุรีอีกครั้ง แต่อยู่ได้ไม่นาน นโยบายรัฐบาลสมัยนั้น (จอมพล ป.พิบูล-สงคราม) มีการขับไล่คนจีนออกนอกประเทศ จึงต้องย้ายกลับมาอยู่ที่วงเวียนใหญ่ อาก อาม่า มาทำสวน และมีอาชีพปิ้งขนมทองม้วนขาย ต้องโม้แป้งเอง (โม้ที่ใช้โม้แป้ง ยังเก็บอยู่ในพิพิธภัณฑ์ตระกูลโจ้วทุกวันนี้) แล้วค่อยนำแป้งมาผสม ก่อนนำไปปิ้งและ ม้วนใส่ป๊อบ หาบไปขายวันละ 6 ป๊อบ 1 ป๊อบมี 200 ม้วน ม้วนละ 1 สตางค์ขายได้ วันละ 12 บาทกำไรดีมาก หากอยากทราบ ว่ากำไรดีขนาดไหน ก็ให้เปรียบเทียบว่า ทองสมัยก่อนน้ำหนัก 1 บาทมีค่าเท่ากับเงิน 4 บาท ลองคิดดูว่า หาบทองม้วนขาย ทุกวันได้ทองน้ำหนักเกือบ 3 บาททุกวัน และไม่ได้หาบขายคนเดียว ลูกชายทั้งหมด ช่วยกันหาบ ก็พอเข้าใจได้ว่าน่าจะมีเงินเก็บมากโขอยู่ แต่แล้วก็เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 หาบทองม้วนอยู่เต็มบ้าน กำลังข้ามสะพานพุทธ ได้ยินเสียงสัญญาณเตือนภัย ให้หลบระเบิด มองขึ้นไปเห็นระเบิดกำลังล่วงลงมาเป็นดับ เสียงระเบิดดังสนั่นหวั่นไหว เลยวิ่งหนี ระเบิดอย่างไม่มีคิดชีวิต จากสะพานพุทธกลับถึงบ้านที่วัดใหญ่ศรีสุพรรณ พอถึงบ้านก็ จับไข่ เนื่องจากกลัวเนื้อที่เช่าและเช่าอีกเสบ จึงไม่สามารถหาบทองม้วนขายต่อได้ เลยตัดสินใจย้ายไปทำไร่อยู่ที่ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ไปช่วยถางหญ้า เพราะอายุเพียง 6 ขวบ

ส่วนคุณแม่และลูกคนอื่นๆ ยังขายทองม้วนอยู่ที่วัดใหญ่ศรีสุพรรณ

กิจการทองม้วนดำเนินไปได้ดี ประมาณปี 2488 สมัยก่อน ธนาคารยังไม่เป็นที่แพร่หลาย อาม่าเก็บเงินไว้ได้หมอน เก็บเอาไว้ตั้งใจ จะไปซื้อที่และปลูกบ้าน แต่แล้ววันหนึ่งก็มีขโมยขึ้นบ้าน เอาเงินเก็บไป ทั้งหมดมูลค่า 10,000 บาท อย่าลืมนว่าทองสมัยก่อน บาทละ 4 บาท คำนวณแล้วเหมือนโดนขโมยทอง 2,500 บาท ถ้าคิดเป็นเงินตอนนี้ทอง บาทละประมาณ 19,000 บาท

เมื่อคุณแม่รู้ข่าวก็เสียใจมาก จนทำใจแทบไม่ได้ นั่งร้องไห้กันอยู่ทุกวัน หยาด เหงื่อแรงงานที่ทุ่มเท ความฝันที่ตั้งใจ หายไปชั่วพริบตา ตำรวจมาก็บอกให้ทำใจ อย่าง น้อยก็ได้ลงหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งในสมัยนั้น เมื่ออากทราบข่าวก็รีบกลับลงมาจาก ศรีราชา และไม่พูดอะไร ไม่ต่อว่าใคร กลับให้กำลังใจ และให้เริ่มต้นใหม่ สู้ต่อไป บทเรียนนี้สอนลูกหลานไว้ชัดเจนมากกว่า “ล้มแล้วลุก ชีวิตยังมีหวังและมีโอกาสเสมอ หากเราเลือกที่จะสู้ต่อ” แทนที่จะจมปลักอยู่กับความน้อยใจในโชคชะตา ความเสียดาย หรือโทษคนอื่น

ตอนเด็กๆ อายุประมาณ 10 ขวบ หาบฝรั่งขายผ่านแยกมหานาค เห็นร้าน ไอศกรีมหวานเย็นเลยได้ไอเดียว่าน่าจะขายได้ โดยเฉพาะช่วงที่ไม่ใช่ฤดูที่ฝรั่งออกผล เลยตัดสินใจรับไอศกรีมมาขาย ถ้าวันไหนขายหมดก็ได้ค่าข้าว และเหลือค่าขนม กลับบ้าน ถ้าขายไม่หมด ก็ขาดทุนเพราะไอศกรีมละลายหมด บางวันขายไม่ได้ไม่มี เงินกินข้าวก็ต้องกินน้ำก๊อกข้างถนนแทนข้าวกลางวันมีอยู่วันหนึ่งระหว่างวิ่งหาบไอศกรีม

รีบไปขายบริเวณสนามม้าปทุมวัน หรือราชกรีฑาสโมสร แถวถนนอังรีดูนังต์ เกิดพลาด
หกล้มกระดูกแตก ไอศกรีมกระจาย หัวขม่า เป็นแผล... ไปสารภาพกับเจ้าของร้าน เจ้าของ
ก็ให้โอกาสบอกให้ขายไอศกรีมชดใช้ ต้องแบกไอศกรีมขาย
ฟรีๆ อยู่ 2 เดือนเต็มจึงชดใช้ค่ากระดูกหมด

บทที่ 2 : การเล่าเรียนแม้มีโอกาสน้อย แต่ก็ไม่หยุดเรียนรู้

กว่าจะอ่านเขียนภาษาไทยได้ก็ต้องรอถึงอายุ 16 ปี ไม่มี
โอกาสเหมือนกับคนทั่วไปโดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับญาติๆ
แต่ก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ได้แต่ก้มหน้าก้มตาทำงานต่อไป
ด้วยความขยัน อดทน หลังจากสอบเทียบ ป.4 สำเร็จ ก็
กลับมาที่กรุงเทพฯ อีกครั้ง คราวนี้ไปฝึกขายยาอยู่ที่ร้านที่เป็นญาติฝั่งอากง ชื่อร้าน “เคียม
ฮั่วตั้ง” การเป็นลูกจ้างก็เริ่มต้น “ปกไซเกีย” คือทำทุกอย่าง ตั้งแต่ปัดกวาด เช็ดถู และ
ก็เลื่อนขั้นขึ้นมา บดยา ซึ่งประกอบไปด้วยพริกไทย ยาดำ มหาหิงค์ ทั้งแสบ ทั้ง
กลืนฉุน และเหนียว เครื่องบดยาสสมัยก่อน แต่เดิมใช้ครกตำสมุนไพร ที่ได้จากการหั่น
หรือการชูดด้วยบั้ง ต่อมาได้พัฒนาขึ้นโดยใช้เครื่องบดยารางยาว ซึ่งประกอบด้วย
รางไม้หรือเหล็กและลูกกลิ้งกลมขอบคม ลูกกลิ้งจะยึดติดกับคันโยก ผู้บดจะต้อง
โยกคันเพื่อให้ลูกกลิ้งบดสมุนไพรจนเป็นผง ชาวจีนนิยมใช้วิธีเหยียบคันโยก ตอน
บดยาใหม่ๆ มือบวม ขาบวม ต่อไปก็เริ่มชิน มือเริ่มด้าน บดยาเสร็จก็ต้องมานั่งเป็น
ยาลูกกลอน หั่นยาและล้างยาจากนั้นจึงได้เลื่อนขั้นขึ้นมาฝึกขายยาอยู่หน้าร้าน อาศัย
ภาษาจีนที่ได้ร่ำเรียนมาจากเหล่าจีนแสบ ก็สามารถอ่านฉลากยาออก สามารถจัดยา และ
ชั่งยาได้ถูกต้อง ตามชนิดและน้ำหนัก ที่ลูกค้าต้องการ ทั้งสมุนไพรไทย จีน ส่วน
ยาแผนปัจจุบัน ส่วนใหญ่ฉลากพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ จึงไปซื้อหนังสือพุดอังกฤษภายใน
75 ชั่วโมง มาเรียนรู้เอง เริ่มอ่านตั้งแต่ A B C จนกระทั่งอ่านเป็นคำได้ สามารถ
จัดยาตามใบสั่งยาจากแพทย์ที่โรงพยาบาลศิริราชได้

บทที่ 3 : ประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิต

คุณพิสิฐใช้ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้เรียนรู้มา ไม่ว่าจะ
เป็นการจัดยาได้ถูกต้อง ตามอาการ การแนะนำยา ประกอบ
กับเป็นคนมีอัธยาศัยดี จำชื่อลูกค้าได้เกือบทั้งหมดทำให้ลูกค้า
ดีใจและขายดีมาก ร้านคู่แข่งที่อยู่ปากซอยถึงแม้มีทำเลที่
ดีกว่ากลับขายสู้ไม่ได้ สมัยก่อนมีกฎหมายออกมาว่าไม่สามารถ
ขายยานอนหลับเกินวันละ 2 เม็ดต่อวันต่อลูกค้า 1 ราย อยู่
มาวันหนึ่งมีลูกค้ารายหนึ่งมาขอซื้อยานอนหลับทุกวัน วันละ
2 เม็ด ซื่ออยู่เป็นเดือนจนสนิทกัน วันหนึ่งลูกค้าบอกว่า “อาตี๋ช่วยหน่อยจะไป
ต่างจังหวัดหลายวัน ช่วยจัดยานอนหลับเป็นชุดให้ 10 เม็ด” เห็นว่ารู้จักกัน ก็เลยขาย

ให้ ลูกค้าแปลงร่างเป็นนายตำรวจ บอกว่า ทำผิดกฎหมาย อยากพบกับเจ้าแก็งน้อย เพราะเจ้าแก็งทำผิดกฎหมาย ต้องปิดร้านชั่วคราว พอดีลูกค้าคนหนึ่งซึ่งสนิทกับคุณพิสิฐ คือ พันตำรวจเอก สมัย วัชรเนตร ไปปรึกษาท่าน ท่านบอกว่าโดยธรรมดาแล้ว คนต่างด้าวเวลาทำผิดกฎหมายอาญาต้องโดนเนรเทศออกนอกประเทศสถานเดียว ท่านก็พยายามช่วยโดยแนะนำว่าให้ยอมรับว่าเป็นความผิดพลาดของตนเอง เจ้าแก็งไม่รู้เรื่อง และต้องไปติดคุกแทนเจ้าแก็ง 1 คืนที่กองปราบ ถือเป็นบทเรียนว่าวันหลังต้องระวังหน่อย ออกจากคุกมานี้กว่าเรื่องจะจบปรากฏว่าอีกไม่ถึง 2 เดือนต่อมา มีลูกค้าใหม่มาซื้อยา ซื่ออยู่เป็นเดือนก็สนิทกันจนมีวันหนึ่งลูกค้าคนนี้ ก็มาซื้อยาแต่ไม่มีถ้อยของ พระรุ้งพระรังบอกว่า “บ้านอยู่ในซอยขอฝากพัสดุเอาไว้หน่อยนะ เดี่ยวจะกลับมาเอา” ด้วยความที่เป็นลูกค้าที่ซื่อกันมาเกือบเดือน จึงรับฝากของเอาไว้ ปรากฏว่าวันนั้น ลูกค้าไม่กลับมาเอาของ วันรุ่งขึ้นพอเปิดร้านตอนเช้า ตำรวจยืนรออยู่หน้าร้าน 3-4 คน ถามว่าเจ้าแก็งอยู่ไหนมีคนแจ้งว่ารับซื้อของโจร พักลมตัวนี้แหละมีคนมาแจ้งความ ว่าถูกขโมยมา คราวนี้เจ้าแก็งโดนข้อหารับซื้อของโจร ตำรวจจึงจับเจ้าแก็ง ติดคุก 6 เดือน

บทที่ 4 : ชีวิตเริ่มคลี่คลาย ได้เป็นเจ้าของกิจการ

อาม่าให้เงินไปซื้อที่ดิน เปิดร้านขายยาเป็นของตัวเอง ที่สุขุมวิทซอย 29 ขณะนั้นถนนสุขุมวิทยังไม่เจริญแต่เห็นว่าตั้งแต่ซอยทองหล่อมาถึงซอย 29 ไม่มีร้านยา หากมาเปิดร้านและได้ลูกค้าในละแวกนั้นก็คงพอเลี้ยงตัวเองได้ ชื่อร้านขายยาพิสิฐเภสัช ใกล้โรงแรมคราวน์ ปรากฏว่าปีนั้นมีสงครามเวียดนาม และถนนเพชรบุรีก็เพิ่งตัดเสร็จใหม่ๆ ทหารอเมริกันจึงมาพักอยู่ที่โรงแรมคราวน์ข้างร้านขายยาเต็มอัตรา ร้านขายยาก็อพลอยขายดีไปด้วย ยาที่ขายดีได้แก่ยาแก้ไอแก้เสบ และยาสารพัด โดยเฉพาะยาที่ในประเทศอเมริกาต้องใช้ใบสั่งจากแพทย์ แต่ที่ประเทศไทยซื้อได้โดยไม่ต้องมีใบสั่ง ทหารอเมริกันจึงซื้อเก็บกันใหญ่ ยาแก้ไอแก้เสบจากปกติที่ขายเม็ดละ 1 บาท ขณะนั้นขายให้ฝรั่งเม็ดละ 6 บาทภายในเวลาไม่ถึง 8 เดือนก็ชำระหนี้สินจนหมดไม่เหลือค้างจ่ายใคร จากที่คิดว่าน่าจะขายยาได้พอเลี้ยงตัวกลับพลิกมาเป็นขายดี และมีกำไร ต้องถือว่าแม่พระช่วย

คุณพ่อเคยสอนเรื่องความสามัคคี โดยเอาตะเกียบอันเดียวมาหัก หลังจากนั้นเอาตะเกียบมา 9 อันซึ่งหักไม่ลง เปรียบเสมือนพี่น้อง 9 คน ต้องสามัคคีกันไว้ ยังจำคำสอนได้แม่นถึงทุกวันนี้ เมื่อกิจการขายยาไปได้ดี คนแรกที่ต้องคิดถึงคือพี่น้องที่ลำบากมาด้วยกัน ภายในเวลา 5 ปี ก็ได้มีการขยายกิจการร้านขายยาพิสิฐเภสัชออกไปอีก 3 สาขา

หลังจากนั้น ปี พ.ศ. 2517 หลังจากที่ทุกคนตั้งหลักได้แล้วและมีกำไร จึง

มีการแบ่งทรัพย์สินกันเพื่อทุกคนจะได้สร้างครอบครัวและอนาคตของตนเอง ถึงจะเริ่มต้นจากเงินงตแต่คุณพ่อก็ภูมิใจเสมอที่ผมเป็นส่วนสำคัญในการริเริ่มและไม่ลืมพี่น้องตอนคุณพ่อป่วยเป็นโรคมะเร็งในกระเพาะอาหาร ก่อนเสียชีวิตประมาณ 3 วัน ผมไปเยี่ยม คุณพ่อไม่มีแรงจะพูด เลยกวักมือเรียกให้มาใกล้ๆ ก่อนเอามือจับที่ศีรษะของผมแล้วยกมือชูนิ้วขึ้น 5 นิ้ว แล้วชี้มาที่ผมก่อนยกหัวแม่มือให้ ผมภูมิใจและถือว่าทุกวันนี้มีพรจากพ่อที่ให้ไว้เป็นสิริมงคลและเป็นกำลังใจในการสู้ชีวิตตลอดมา

บทที่ 5 : อาศัยงมูกคนอื่นหายใจ ก้าวไม่ไกลเท่างมูกเราเอง

ปี 2512-2518 เซ้งร้านถัดจากร้านขายยาข้างๆ ไร่ 2 ห้อง ห้องหนึ่งตอนหลังเซ้งต่อให้ร้านขายของชำ อีกร้านหนึ่งก็เซ้งเอาไว้เพื่อขยายหรือทำกิจการอย่างอื่น เนื่องจากขายยามีลูกค้าหลากหลาย หนึ่งในลูกค้าก็คือคุณพ่อของคุณหมอธวัช โลพันธ์ ซึ่งเห็นว่าลูกชายเพิ่งจบแพทยศาสตรสาขา หู คอ จมูก และกำลังหาที่เปิดคลินิก จึงชักชวนผมให้ใช้ห้องที่เซ้งไว้มาเปิดคลินิก โดยผมเป็นคนออกค่าตกแต่งและอุปกรณ์การตรวจ และแบ่งค่ารักษาคนละครึ่งผมเห็นว่าไม่มีอะไรเสีย และอาจต่อยอดโดยขยายได้ด้วย และตอนนั้นก็เริ่มมีเงินเก็บบ้าง จึงตัดสินใจเปิดคลินิกร่วมกับหมอธวัช ชื่อ พิสิฐเวชการ นับเป็นการแตกธุรกิจเข้าสู่อาชีพหนึ่ง มีคนไข้พอประมาณ ไม่มากแต่เปิดคลินิกอยู่ได้ไม่ถึง 2 ปีคุณหมอได้ทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ คุณหมอได้แนะนำเพื่อนให้มาตรวจที่คลินิกแทนคุณหมอ คุณหมอธวัชเป็นคนดีมาก แต่เพื่อนคุณหมอลืมไม่ดีเหมือนคุณหมอมารตรวจบ้างไม่มาบ้างทำให้คนไข้สับสน หลังจากนั้นก็ไม่มาเลย แลมเครื่องมือตรวจก็เอาไปด้วย เป็นอันว่าต้องจบกิจการคลินิกโดยปริยาย

หลังจากปิดคลินิกลง ห้องก็ว่าง พอดีเพื่อนผม นำครอบครัวเข้ามาขายจากฮ่องกงบอกว่าทำแว่นตาทำไรดีมาก และหาช่างวัดสายตาประกอบแว่นให้ด้วย ก็ลองทำดูดีกว่าปล่อยห้องว่างอยู่เฉยๆ โดยลงทุนซื้อเครื่องวัดสายตาที่ทันสมัยอย่างดี พอเปิดร้านได้สักพัก ช่างก็เริ่มมีอาการขอขึ้นเงินเดือนบ้าง ไม่มาทำงานบ้าง ลูกค้าก็เลยไม่ติดหนึ่หมด และช่างก็ไม่มาเลย พอเปลี่ยนช่างลูกค้าก็สับสน ช่างคนใหม่มาทำงานบ้างไม่มาทำงานบ้าง เล็กกิจการ

หลังจากนั้นก็เปิดร้านตัดเสื้อ P.S. Dressing House ผลปรากฏว่ากิจการดีมากด้วยลูกค้าแน่น รายได้ก็ดีด้วย ทำได้ปีกว่าๆ ช่างออกก็หาช่างจะมาตัดใหม่ แต่ลูกค้าก็ไม่เหมือนเดิม คราวนี้เลยตัดสินใจเลิกกิจการถาวร ขายเซ้งห้องให้คนอื่นไป บทเรียนทั้งหมด 6 ปี สอนว่า ทำอะไรต้องรู้จริง หากยืมงมูกคนอื่นหายใจหรือวันหายใจไม่ออก

บทที่ 6 : วันที่ชีวิตลงตัว แต่ไม่นานมรสุมก็เข้ามาอีก

ปี 2518 หลังจากเซ้งห้องแล้วกลับมาทำในสิ่งที่รู้จริงและถนัดคือขายยา คุณสุจินต์ก็ไปช่วยป้าเงินองขายเม็ดพลาสติก ชื่อบริษัท ยูนิเวอร์แซล อิมพอร์ตเอ็กซ์พอร์ต

จำกัด โดยนำเข้าเม็ดพลาสติกมาจากประเทศญี่ปุ่น ขณะนั้นเม็ดพลาสติกประเทศไทย ยังผลิตไม่ได้ พอดีป้าเงินจงชวนให้ออกมาทำโรงงานผลิตถุงพลาสติก คุณสุจินต์เลย ชวนผมว่า “อยากทำโรงงาน ร้านขายยามีอนาคตไม่แน่นอน เพราะขายยาต้องรอลูกค้า เข้ามาหา แต่ทำถุงพลาสติกเราออกไปหาลูกค้าได้” เมื่อคุณสุจินต์ชวน ก็อาศัยความ กล้าหาญตอบรับ ถึงแม้ว่าในใจยังนึกหวั่นเพราะไม่เคยทำโรงงานและไม่ใช้สิ่งที่ ตัวเองถนัดนัก แต่ก็เป็นการก้าวสำคัญของชีวิต จึงเช่าร้านให้กับหลานของเพื่อนที่มาจาก อ.ท่าตะโก ซึ่งเป็นผู้ช่วยขายยาอยู่ที่ร้าน ปี 2520 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ยูนิคพลาสติกจึง ได้ถือกำเนิดขึ้น โดยระหว่างสร้างโรงงาน ครอบครัวเราได้ย้ายไปอยู่ตึกแถวที่ซอย สุขุมวิท 101 ซึ่งผมได้เป็นผู้สร้างขึ้นมาเอง

ปีแรกผลผลิตถุงพลาสติก หรือที่ตลาดเรียกว่าถุงร้อนมีผลผลิตต่อเดือนเพียง 10-15 ตัน มีพนักงานไม่ถึง 20 คน ผมต้องขับรถส่งของเอง ครั้งหนึ่งไปส่งของที่ ตลาดพระโขนงไปกับลูกน้อง ขณะที่เดินเข้าไปหาลูกค้าในตลาดว่าอยู่ที่ไหน ซึ่งหา เท่าไรก็ไม่เจอ ขณะเดียวกันก็มีคนมาบอกเด็กเฝ้ารถว่าถ้าแก่ให้เข้าไปหาในตลาด ลูกน้องก็เลยทิ้งรถเดินเข้าไปหา พอเจอผมก็ถามว่า “เข้ามาทำไม” อะใจอีกที่รีบวิ่ง กลับมาที่รถปรากฏว่าของโดนขโมยไปเรียบร้อย

เปิดศักราช กว่าจะมาถึงทุกวันนี้ได้ลำบากมาก ช่วงแรกๆ จำนวนก็ไม่ชำนาญ ตอนหลังไปเปิดตลาดที่เชียงใหม่ เคยโดนลูกค้าไล่ออกจากร้านเพราะเป็นตราใหม่ กว่า จะค่อยๆ ทำตลาด ก็ต้องรอคู่แข่งที่เป็นเจ้าตลาดอยู่ของขาดเพราะมันแต่ไปขายให้พม่า ผ่านทาง อ.แม่สอด จ.ตาก ซึ่งกำไรสูงกว่าขายในประเทศ 50% ทำให้ลูกค้าที่ เชียงใหม่ขาดของ ยูนิคฯ เลยได้เกิด แต่ถึงกระนั้นก็มีลูกค้าบางรายรู้ข่าวสารเรื่องราคา เร็วรู้ว่าของราคาจะขึ้น สั่งที่ 6,000 ห่อ อยากขายของก็รีบออร์เดอร์เข้ามา ผลปรากฏ ว่าเม็ดพลาสติกขึ้นราคาจาก 18 บาท เป็น 30 กว่าบาท ออร์เดอร์ที่รับมา 6,000 ห่อ ต้องทำขาดทุนใช้ให้ลูกค้าเป็นปียังไม่หมด แต่ไม่กล้าเบี้ยว

ปี 2527 กิจการเริ่มดี แต่กลับประสบปัญหาเรื่องบริษัทยูนิเวอร์เซลล้มละลาย โดยที่ หจก. ยูนิค มีส่วนค้าประกันเล่นเอาทำเอากินไม่ได้นอนไม่หลับ แต่ด้วยศรัทธาใน แม่พระจึงทำให้ทุกอย่างผ่านไปได้อย่างอัศจรรย์ จากนั้นปี 2531 มีปัญหาเกี่ยวกับกรมศุลกากร เรื่องนำเข้าวัตถุดิบหนิภาณี ซึ่งต่อมาพิสูจน์แล้วคดียกฟ้อง แต่กรมศุลกากรก็ส่งบัญชีที่ ยึดได้ให้สรรพากรอีกระลอก ประกอบกับมีปัญหาเรื่องหุ้นส่วนภายในเครือญาติ เลย ตัดสินใจ ย้ายที่อยู่และตั้งบริษัทใหม่ ชื่อ บริษัท ยูนิคอุตสาหกรรม พลาสติก จำกัด และอยู่มาจนถึงปัจจุบันนี้

บทที่ 7 : วันที่บทพิสูจน์ชีวิตผ่านพ้น

ปัจจุบันบริษัท ยูนิคอุตสาหกรรมพลาสติก จำกัด มีกำลังการผลิตกว่า 2,800 ตัน ต่อเดือนเป็นบริษัทผลิตถุงและฟิล์มพลาสติกที่ใหญ่ 1 ใน 5 ของประเทศ ส่งออก

นำเงินเข้าประเทศกว่าปีละหลายล้านบาท มีพนักงานบริษัทในเครือกว่า 600 คน จาก 5 บริษัท ได้แก่

1. บริษัท ยูนิคอุตสาหกรรมพลาสติก จำกัด
2. บริษัท โสลี่พลาสติก จำกัด
3. บริษัท จี ดี ซี แกรนด์ไคมอนด์ จำกัด
4. บริษัท เอ็น. เอส. พี. เค. จำกัด
5. บริษัท ยูนิคเฟล็กซิเบิลฟิล์ม จำกัด

กว่าจะถึงวันนี้ ชีวิตของคุณพิสิฐต้องผ่านเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย ทั้งถูกบีบบังคับด้วยสถานการณ์ และจากตัวบุคคล คุณสุจินต์ ภรรยาที่ร่วมเดินเคียงข้างคุณพิสิฐ โอบอุ้มครอบครัวและธุรกิจให้เจริญรุ่งเรืองเป็นปีกแผ่น ได้จากไป เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2551

คุณพิสิฐมีบุตร 2 คน คนโต นางสาวกนกวรรณ นวชาติโมฆิต สมรสกับนายชาญเดช สายะวิบูลย์ มีบุตร 2 คน คนที่สอง นายนิทัศน์ นวชาติโมฆิต สมรสกับนางสาวสมพร เชียงฉิน มีบุตร 2 คน

และปัจจุบันช่วยงานพระศาสนจักร โดยเป็นสมาชิกองค์กรส่งเสริมชีวิตครอบครัว มูลนิธิส่งเสริมกระแสเรียกคาทอลิก คณะเซอร์ร่าประเทศไทย ชมรมนักธุรกิจคาทอลิก รุ่นอาวูโส คณะพระเมตตาประเทศไทย ศาสนสัมพันธ์ กลุ่มคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ กลุ่ม Lectio Divina สมาชิกผู้ร่วมงานซาเลเซียน สภากาชาด วัดอัครเทวดาราฟาแอล ปากน้ำ โคเออร์วัดอัครเทวดาราฟาแอล ปากน้ำ ผู้สูงอายุ วัดอัครเทวดาราฟาแอล ปากน้ำ กลุ่มอาสาสมัครผู้ประกาศข่าวดีประจำวัดอัครเทวดาราฟาแอล ปากน้ำ

บทสะท้อนจากชีวิตของกันและกันคงจะช่วยให้เราพบว่า เส้นทางแห่งความสำเร็จใช้โรยไว้ด้วยกลีบหอมของกุหลาบ หนามและอุปสรรคอยู่กับเส้นทางชีวิตเสมอ จะมีคำตอบใดที่สรุปได้ว่าอะไรคือบทชีวิตของคุณพิสิฐที่มาถึงวันนี้ ถ้าไม่ใช่การนำทางของพระและการติดตามอย่างใกล้ชิดของมนุษย์ ❀

กรณี “เปาโล ปาน” อดีตสมภาร ตำนานความเชื่อ ไฟฝันอยากเป็น “บาทหลวง”

(เมื่อเดือนสิงหาคม ผมได้มีโอกาสพาคณะพลมารี อาสนวิหารอัสสัมชัญ บางรัก ไป
เข้าเฝ้าที่วัดพระคริสตมหฤทัยของพระเยซูเจ้าฯ หรือเรียกว่า วัดเพลง วันเสาร์ที่ ๗ สิงหาคม
๒๐๑๐ คุณพ่อบุญส่ง หงษ์ทอง เจ้าอาวาส ได้เล่าถึงประวัติความเป็นมาของวัดให้ทราบ
เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง และวันที่ ๑ สิงหาคม เป็นวันครบรอบวันมรณภาพของอดีตสมภาร
ท่านหนึ่ง จึงขอนำมาแบ่งปันให้พี่น้องได้ทราบ)

ณ สุสานที่เงียบสงบ
ท่ามกลางญาติพี่น้อง บรรพบุรุษที่
ล่วงลับไป ชวนให้ระลึกถึงสังขาร
ความจริงของชีวิต เป็นบทสอนใจ
และท้าทายผู้คนมากมาย

ประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้
ด้วยชีวิตและการกระทำของญาติ
พี่น้องผู้ล่วงลับแต่ละชุมชน เรื่องราว
การต่อสู้ แพ้ ชนะ ความสำเร็จ
ล้มเหลว ชวนให้ศึกษาเป็นบทเรียน
ชีวิตที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ในสุสานวัดพระคริสต-
มหฤทัย หรือวัดเพลง จังหวัดราชบุรี
ท่ามกลางสัตบุรุษที่ทำมาหากิน เป็น
ชาวสวน มีแม่น้ำลำคลองและถนน

■ คุณพ่อบุญส่ง หงษ์ทอง

เป็นเส้นทางคมนาคมทุกวันนี้ ซึ่งปกคลุมด้วยสวนมะพร้าว สวนผลไม้บ้านนาชนิด ที่บ่งบอกให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ และจิตใจของผู้คนที่สงบสุขกับธรรมชาติ

วัดพระคริสตหฤทัยแห่งนี้ อายุกว่า ๑๐๐ ปี สวยเด่น เป็นศูนย์กลางของชุมชนคริสตังในละแวกนี้ และติดกับวัด ก็มีบ้านพักพระสงฆ์ มีโรงเรียนเรื่องวิทยวิทยา และด้านหลังของวัดเป็นสุสาน ที่มีญาติพี่น้องผู้อนสงบหนึ่งอยู่หลายร้อยหลุม

แต่มีหลุมศพหลุมหนึ่ง ซึ่งคุณเด่น และคนเฒ่าคนแก่เคยเล่าให้ฟังคือ “เปาโล ปาน”

ท่านเกิด ค.ศ. ๑๗๕๕ /พ.ศ. ๒๓๓๘ มีชีวิตอยู่ในสมัยรัชกาลที่ ๓ (ค.ศ. ๑๘๒๔-๑๘๕๒) และรัชกาลที่ ๔ (ค.ศ. ๑๘๕๒-๑๘๖๘)

ตรงกับสมัยพระสังฆราชฟลอริงส์ ค.ศ. ๑๘๑๑-๑๘๓๔

ตรงกับสมัยพระสังฆราชกูร์เวอริซี ค.ศ. ๑๘๓๔-๑๘๔๑

ตรงกับสมัยพระสังฆราชปีลเลอกัว ค.ศ. ๑๘๔๑-๑๘๖๒

ตรงกับสมัยพระสังฆราชดีอ็องค์ ค.ศ. ๑๘๖๔-๑๘๗๒

บ้านเกิดของท่านอยู่ที่บ้านห้วย ระหว่างเพชรบุรี และปากแพรก เป็นลูกคนที่ ๓

เมื่ออายุ ๖ ขวบ บวชเป็นสามเณรครั้งแรก เป็นเวลานาน ๑ ปี และกลับไปอยู่บ้าน ๔ ปี

เมื่ออายุ ๑๐ ปี ไปอยู่วัดประดู่ กับลุง ที่เป็นเจ้าอาวาส

เมื่ออายุ ๒๑ ปี บวชเป็นพระภิกษุที่วัดบางกล้วย

■ หลุมฝังศพ เปาโล ปาน

เมื่ออายุ ๓๗ ปี ได้ไปศึกษาพระธรรมต่อที่วัดกรมทอง และวัดหงส์ ที่กรุงเทพฯ ๔ ปีต่อมา ท่านได้กลับมาที่วัดบางก่กล้วย เพราะลุงของท่านมรณภาพ ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ท่านมีจิตใจร้อนรนอย่างมาก ทำให้ชาวบ้านเลื่อมใส ศรัทธาและมาวัดกันมาก

เมื่อท่านอายุได้ ๕๕ ปี สมภารปาน ได้ยื่นข่าวนิกายธรรมยุติก ท่านจึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ กับลูกศิษย์ เพื่อศึกษาเรื่องธรรมยุติก ที่วัดสมอราย หรือวัดราชาธิวาส ดิถกกับวัดคอนเซ็ปชัญ หรือวัดแม่พระปฏิสนธินิรมล เป็นเวลา ๔ เดือน (ค.ศ. ๑๘๔๐) ท่านต้องบวชใหม่ เพื่อจะเป็นพระภิกษุธรรมยุติกได้

ท่านเป็นคนชอบศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลาและเป็นคนกล้าตัดสินใจ ซื่อสัตย์ต่อมโนธรรมของตนเอง

โอกาสที่ท่านได้มาศึกษาธรรมยุตินิกาย ที่วัดสมอรายนี้ เป็นโอกาสให้ท่านได้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับพระสังฆราชปิลเลอกัวซ์ เพราะวัดอยู่ติดกัน

ขณะที่ท่านเป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่วัดบางก่กล้วยนั้น ท่านได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนคริสต์ที่วัดบางนกแขวก ซึ่งสร้างได้ ๑๘ ปี เป็นวัดที่สวยงาม

เหตุที่ท่านสนใจมากเป็นพิเศษ เพราะน้องสาวของท่านป่วย และได้ยินว่าแม่ชีคริสต์มียาดี จึงได้ไปพบกับแม่ชีหรือซิสเตอร์ และขอให้ซิสเตอร์ช่วยมาดูอาการ และเมื่อซิสเตอร์มาเยี่ยมน้องสาวของท่านสมภาร ก็เห็นว่ารักษาไม่ไหวแล้ว จึงขอให้ผู้ป่วยเตรียมตัวเตรียมใจเถิด และได้ขออนุญาตโปรดศีลล้างบาปแก่น้องสาวของท่าน พร้อม

ทั้งอธิบายความหมายของศีลล้างบาปให้
ต่อมาน้องสาวของท่านได้มรณะเดือน
กันยายน ค.ศ. ๑๘๖๒

ค.ศ. ๑๘๖๓ คุณพ่อคือปองด์
ได้มาอยู่ที่วัดบางนกแขวก ส่วนสมภาร
ปานอายุได้ ๖๘ ปีแล้ว ได้ไปพบท่าน
และได้มาติดต่อกับคุณพ่ออีกเพื่อศึกษา
พุดคุยเรื่องศาสนา และมักจะมาในเวลา
กลางคืน และบางครั้ง คุณพ่อคือปองด์
ก็ไปเยี่ยมสมภารปานที่วัดบ้าง

ค.ศ. ๑๘๖๓ คุณพ่อราบาร์เดล
ได้รับแต่งตั้งให้มาเป็นเจ้าอาวาสแทน
และท่านทั้งสองก็ได้สนทนาธรรมกัน
อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ท่านสมภารปาน คิดว่าท่านคงจะปลงจิวรไม่ได้ เพราะครองมานานถึง ๔๘ ปีแล้ว
ครั้งหนึ่ง คุณพ่อราบาร์เดล ได้สอนบทโปรดระลึกเกิด มอบเหรียญรูปแม่พระ
ให้ท่านไว้

ค.ศ. ๑๘๖๓ สมภารปานโดนเรียกไปที่วัดบวรฯ กรุงเทพฯ เพื่อพบกับพระผู้ใหญ่
ท่านถูกดำเนินอย่างแรง ท่านรู้สึกเสียใจ และก่อนเดินทางกลับวัด ท่านได้แวะไปเยี่ยม
คุณพ่อคือปองด์ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชแล้ว ที่สำนักมิสซัง บริเวณอัสสัมชัญ
และได้พบกับคุณพ่อมาร์เต็ง และคุณพ่อยิบาร์ตา และเดินทางกลับวัดบางกล้วย รวม
เวลาเข้ามกรุงเทพฯ ครั้งนี้นาน ๘ วัน

ช่วงนี้ ท่านสมภารปาน คงได้ทราบข่าวพระสังฆราชปีลเลอกัวซ์ มรณภาพบ้าง
(มรณะวันที่ ๑๘ มิถุนายน ค.ศ. ๑๘๖๒) พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๔ ได้โปรดให้จัดพิธีบรรจุศพของพระคุณเจ้าอย่างสง่างาม และยิ่งใหญ่ เป็น
ที่ประทับใจสำหรับคริสตังเป็นอย่างมาก

ครั้งหนึ่ง ท่านได้เล่าว่า ท่านได้ฝันว่า ท่านกำลังเดินอยู่ในทะเลทราย และมีสุนัข
สีดำหลายตัววิ่งไล่ตาม ท่านปีนขึ้นไปบนต้นไม้

ขณะนั้น เราไม่ทราบว่าความรู้สึกเล็กๆ ในจิตใจของท่านเป็นอย่างไรท่านคงต้อง
ใช้ความคิดไตร่ตรองกับชีวิตอย่างมาก เนื่องจากฐานะ ชื่อเสียงของท่าน และตลอดเวลา
ยาวนานถึง ๔๘ ปี ที่ได้ครองชีวิตรในพุทธศาสนานาน

ที่สุด วันที่ ๒๔ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๖๔ (ประวัติการเผยแพร่ฯ หน้า ๔๐๔ ต่าง
จากประวัติวัดฯ ผู้เขียน) ท่านได้ออกจากวัด เวลา ๒๒.๐๐ น. ไปพบคุณพ่อราบาร์เดล

ที่วัดบางนกแขวก มีหลานของท่าน ๒-๓ คน พายเรือมาส่ง ท่านต้องขอให้พระลูกวัดที่มา
ขัดขวางไม่ให้ท่านลงเรือไปบางนกแขวก ให้พวกเขากลับไป

ณ ที่วัดบางนกแขวกนี้ ท่านได้ถอดจิวรอกและสวมชุดขาว และได้เรียนคำสอนต่อ
แต่ลูกศิษย์ก็มาตามวิงวอน ขอให้ท่านกลับวัดอยู่ตลอดเวลา จนเรียนไม่ได้

เรื่องของสมภารปานนี้ โด่งดังกระจายไปถึงในพระบรมมหาราชวัง ได้มีการประชุมกัน
และที่สุดได้มีข้อสรุปว่า ให้พระรูปนี้มีอิสระ แต่ให้ระมัดระวังรูปอื่นๆ พร้อมทั้งได้มีประกาศ
ห้ามชาวสยามเข้าเป็นคริสตังอีกครั้งหนึ่ง!

สมภารปาน ได้พักอยู่ที่วัดบางนกแขวก ได้เรียนคำสอนต่อ และที่สุดได้รับศีลล้างบาป
วันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ วันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. ๑๘๖๔ ท่ามกลางสัตบุรุษคริสตังที่ร่วมพิธีถึง ๓๐๐
คน และได้รับชื่อ เปาโล มีคุณพ่อราบาร์เคล เป็นพ่อทูนหัว

ในประวัติของวัดพระคริสตทศกัณฑ์จากหนังสือทำเนียบวัดจัดพิมพ์โดยสื่อมวลชนคาทอลิก
หน้าที่ ๓๕๓ ได้บันทึกไว้ว่า

“ณ วัดแม่พระสมภพ บางนกแขวก วันที่ ๒๔ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๖๔ ข้าพเจ้า
ผู้มีนามข้างท้ายนี้ ได้โปรดศีลล้างบาปอย่างสง่าแก่คนไทย ชื่อ ปาน เคยเป็นสมภารวัดบางกล้วย
และเป็นศิษย์ที่ร่อนรนของพระพุทธรเจ้า แต่ยอมเป็นศิษย์ของพระเยซูคริสต์ อายุ ๖๗ ปี ได้ตั้ง
ชื่อนักบุญเปาโล พ่อทูนหัวคือ ข้าพเจ้าเอง (คุณพ่ออันโตนิโอ ราบาร์เคล)”

ต่อมาก็มีลูกศิษย์ของสมภารปาน ได้รับศีลล้างบาปด้วยเช่นกัน และมีลูกศิษย์ของท่าน
สองคนได้ถูกส่งไปเรียนต่อที่ป็นัง เพื่อเตรียมตัวบวชเป็นพระสงฆ์

คุณพ่อราบาร์เคล ได้ให้เปาโล ปาน ไปอยู่ที่วัดเพลง ซึ่งเป็นที่ดินครอบครัวของท่าน
และได้ตัดแปลงให้เป็นวัดคริสต์ ต่อมาน้องสาวของท่านอีกคนหนึ่งก็รับศีลล้างบาปก่อนตาย

วันที่ ๓ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๖๔ ได้มีพิธีเสกวัดใหม่ และพิธีล้างบาปอดีตพระภิกษุอีก
๓ รูป วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ล้างบาป ๑๑ คน และวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ล้างบาปอีก ๑๐ คน
และน้องชาย เปาโล ปาน ซึ่งเป็นข้าราชการ ก็ได้รับศีลล้างบาปด้วย รวมมีลูกวัดของท่านราว
๔๐ คน

มีรายงานว่า ค.ศ. ๑๘๖๖ วัดเพลงนี้ มีคริสตังถึง ๒๐๐ คน

เมื่อ เปาโล ปาน นับถือศาสนาคริสต์ เป็นคริสตังแล้ว ก็อยากจะเรียนเป็น “บาทหลวง”
ต่อไป แม้จะอายุมากแล้วก็ตาม ท่านเป็นคนสุภาพ ถ่อมตน และมีความศรัทธาต่อพระมหา
ทรมานของพระเยซูเจ้า ใช้เวลานานคุกเข่ารำพึงอยู่ต่อหน้าไม้กางเขน และมีความศรัทธาต่อ
พระแม่มาเรีย

ท่านได้รับศีลกำลังที่กรุงเทพฯ วันที่ ๑๕ มิถุนายน และวันรุ่งขึ้นได้รับพิธีโกนผม
บางครั้งก็เรียกว่า “ศีลโกน” ซึ่งเป็นขั้นหนึ่งก่อนเป็นบาทหลวง มีความหมายถึงการสละตัดใจ
จากทางโลก ปัจจุบันพิธีนี้ยกเลิกไปแล้ว

วันที่ ๖ กันยายน ที่วัดเพลง พระคุณเจ้าคือปองด์ได้แต่งตั้งท่านเป็นผู้อ่านพระคัมภีร์

และผู้ช่วยพิธีกรรม ซึ่งเป็นขั้นตอนเป็นบาทหลวงตามลำดับ

นายโอบาเรต์ กงศุลฝรั่งเศส ได้เป็นผู้ช่วยเจรจาให้คุณพ่อราবারต์ แดล ได้กราบทูลพระเจ้าแผ่นดิน เรื่องการคืนหนังสือภาษาบาลีของเปาโล ปาน พิธีมอบคืนหนังสือนี้ กระทำพิธีที่วัดบางกล้วย ต่อหน้าคนประมาณ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ คน เป็นเหตุการณ์ใหญ่โตและมีผู้คนสนใจมาก เปาโล ปาน ถือโอกาสกล่าวสรรเสริญศาสนาคริสต์ต่อหน้าคนทั้งหลาย และหนังสือถูกขนไปมอบให้พระภิกษุที่มาร่วมประชุมที่วัดในโอกาสนี้เลย

จากเหตุการณ์ครั้งนี้ ทำให้คุณพ่อราবারต์ แดล มีความคิดที่จะเสนอไปที่กรุงโรม ให้ตั้งคณะนักบวชขึ้นมาคณะหนึ่ง แต่งชุดแบบพระภิกษุได้ สำหรับคนที่ เป็นพระและกลับใจมาเป็นคริสต์ แต่ไม่มีรายงานอะไร คงจะเป็นเพียงความคิดส่วนตัวของท่าน เรื่องทำนองนี้เคยเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยอยุธยา เมื่อ 200 ปีมาแล้ว และทางกรุงโรมไม่อนุญาต

ค.ศ. ๑๘๖๕ พระคุณเจ้าคือปองด์ ได้ประจำอยู่ที่สำนักพระสังฆราช ซึ่งพระคุณเจ้า บิลเลอแก้ว ได้สร้างไว้ (ปัจจุบันคือโรงพยาบาลอัสสัมชัญ) ได้แยกวัดอัสสัมชัญให้เป็นอิสระจากวัดกาลหว่าร์ โดยแยกบัญชีศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ มาเป็นของวัดอัสสัมชัญ และตั้งคุณพ่อชมิตต์เป็นเจ้าอาวาส

ค.ศ. ๑๘๖๘ รัชกาลที่ ๔ เสด็จสวรรคต เดือนตุลาคม (หลังจากที่ได้เสด็จฯ ไปทอดพระเนตรสุริยุปราคาเต็มดวงที่ประจวบคีรีขันธ์ วันที่ ๑๘ สิงหาคม เนื่องจากเป็นไข้มาลาเรีย

รัชกาลที่ ๕ มีพระชนมายุ ๑๖ พรรษา ขึ้นครองราชย์

ค.ศ. ๑๘๖๕ เมื่อเปลี่ยนแผ่นดิน สถานการณ์บ้านเมือง ความสัมพันธ์กับศาสนาคริสต์ก็เปลี่ยนไป

เปาโล ปาน ได้มรณภาพ วันที่ ๑ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๗๓ / พ.ศ. ๒๔๑๖ ได้เป็นคริสต์ และได้พยายามเผยแพร่ความเชื่อให้กับญาติพี่น้องและคนทั่วไปนาน ๕ ปีศพของท่านได้สวมเสื้อหล่อ (ชุดดำยาว) และเสื้อสุปรี (ชุดขาวครึ่งตัวสำหรับผู้ช่วยพิธีกรรม) เป็นชุดซึ่งท่านได้รับ

ผ่านมาถึงวันนี้ ครบรอบวันมรณภาพ ๑๓๗ ปี หรือครบรอบวันเกิดของท่าน ๒๐๕ ปี พิธีมิสซาปลงศพเปาโล ปาน กลายเป็นพิธีที่มีพี่น้องสัตบุรุษมาร่วมงาน มีวงดนตรีจากบ้านเณรบางช้างมาบรรเลง และมีพิธีประดับธงชาติสยามและฝรั่งเศสอย่างสวยงาม

ที่ใกล้หลุมศพของท่าน มีหลุมศพของน้องชายและมีป้ายหินจารึกว่า

“หลวงโชติ น้องชายสมภาร ปาน ล้างบาป อายุ 66 ปี สมภารปานเป็นพ่อทูนหัว คุณพ่อเคลเมนต์ บุตรชาย บวช ค.ศ. 1880 แม่มารีอา เปรม บุตรสาวพรหมจารีย์”

จากแผ่นจารึกนี้ ทำให้เราทราบว่า คุณพ่อเคลเมนต์ เป็นบุตรของหลวงโชติ!

ส่วน “แม่มารีอา เปรม บุตรสาวพรหมจารีย์” คือบุตรสาวหลวงโชติที่ตั้งใจถือโสด และมาอยู่ที่วัด ช่วยงานวัด สอนคำสอน เหมือนกับแม่ชี หรือบางแห่งเรียกครูชี หรือซิสเตอร์สมัยนี้

คุณพ่อนุญส่ง ได้เล่าว่า มารีอา เปรม เมื่อได้ถวายตัว ถือโสดและอยู่ที่วัดแล้ว ก็ได้ถวายที่ดินแปลงหนึ่ง ซึ่งเป็นของท่านให้แก่วัด ที่ดินแปลงนี้ ก็ยังเป็นของวัดและสัตบุรุษเช่าทำ

ประโยชน์อยู่

เปาโล ปาน ได้มีระยะไปก่อนที่จะมีโอกาสได้เห็นหลานของท่านเป็นบาทหลวงถึง ๗ ปี หลานของท่านชื่อ คุณพ่อเคลเมนต์ (ยอแซฟ) พริง ได้รับศีลบวชเป็นบาทหลวง วันที่ ๑ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๘๐ เป็นองค์แรกของพระคุณเจ้าหลุยส์ เวย์ หลังจากบวชแล้ว ได้รับมอบหมายให้ไปทำงานอยู่ในภาคอีสาน

คุณพ่อเคลเมนต์ พริง ไปทำงานที่ภาคอีสาน ค.ศ. ๑๘๘๒ ทำงานที่อุบลฯ พร้อมกับเพื่อนอีก 5 คน ต่อมาทำงานกับคุณพ่อเกโก ที่คำเกษิม นครพนม และเกาะคอนโดน ปัจจุบันอยู่ในฝั่งลาว และสอนชาวบ้านให้รู้จักวิธีเลี้ยงไม้

คุณพ่อทำงานอยู่ได้ ๕ ปี เกิดอาการไม่สบาย เป็นโรคหัวใจขั้นรุนแรง ต้องกลับมากรุงเทพฯ ค.ศ. ๑๘๘๗ และเมื่อดีขึ้น พระสังฆราชได้แต่งตั้งให้ท่านไปช่วยงานอภิบาลที่ วัดพระคริสตประจักษ์ เกาะใหญ่ อยุรยา จนกระทั่งมรณภาพ ค.ศ. ๑๙๐๐ และได้บรรจุศพของท่านที่วัดแห่งนี้

เรื่องราวที่ได้เล่ามานี้ คงจะมีอีกมากมายที่ไม่ได้บันทึกไว้ แต่เท่าที่ได้ยินได้ฟังมา ก็ต้องถือว่าเป็นเรื่อง “ทอล์ค ออฟ เดอะ ทาวน์” เรื่องที่พูดกันทั่วบ้านทั่วเมือง

ณ สุสานวัดเพลงวันนี้ ร่างของเปาโล ปาน นอนสงบนิ่ง พร้อมกับน้องชาย มีแผ่นป้ายจารึกชื่อบนแผ่นหินให้ผู้คนได้ทราบเพียงสั้นๆ ท่านได้นอนหลับพักผ่อน และได้พบสันติสุขกับพระเป็นเจ้า และพระแม่มารีอา ที่ท่านมีความเชื่อและศรัทธา ชีวิตของท่านเป็นพยานความเชื่อศรัทธา สมเป็นแบบอย่าง และเตือนใจให้กับเราหลายๆ คน ที่ได้รับความเชื่อมาโดยไม่มีอุปสรรคความยากลำบาก ยิ่งสมควรที่จะต้องสำนึกถึงความเชื่อซึ่งเป็นของขวัญที่พระเป็นเจ้าประทานแก่ผู้เปิดใจแสวงหาทุกท่าน

วัดเพลง ที่เปาโล ปาน ได้ปรับปรุงจากที่เคยเป็นวัดพุทธให้เป็นวัดคริสต์ บนที่ดินของท่านเองและประจำอยู่นั้น อยู่ฝั่งตรงข้ามถนนห่างจากวัดไปประมาณ 300 เมตร จากวัดปัจจุบัน ซึ่งสร้างในภายหลังโดยคุณพ่อคาร์โล เปตี ได้มีพิธีเสก ค.ศ. 1903

สมัยคุณพ่อวิโรจน์ อินทรสุขสันต์ ค.ศ. ๑๙๘๘ ได้ปรับปรุงสุสานใหม่ และได้ขุดหลุมศพจากสุสานเดิม มาไว้ที่สุสานใหม่ในปัจจุบัน

เรื่องของ เปาโล ปาน อดีตสมภาร คือตำนานความเชื่อ อีกบทหนึ่งที่ต้องจารึกไว้ให้คนรุ่นหลังได้รับรู้ เพื่อเป็นอนุสรณ์เตือนใจ! ✠

.....
(ข้อมูล: คัดมาจากหนังสือประวัติการเผยแพร่ หน้า ๔๐๑-๔๐๕ บาทหลวงโรแบร์ต โกสเตเชียน, อรสา ชาวจีน แปลและเรียบเรียงจากภาษาฝรั่งเศส)

บุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง (พระสงฆ์)

1895-1944

ฉลองวันที่ 12 มกราคม

คุณพ่อนิโคลาส เป็นสัตบุรุษวัดนักบุญเปโตร สามพราน จ.นครปฐม เข้าบ้านฉะเชิงเทราบางช้าง บ้านฉะใหญ่ปิ่น และเมื่อได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว ได้ไปสอนคำสอน เยี่ยมเยียนให้กำลังใจคริสตชนในหลายจังหวัด อาทิ ราชบุรี พิษณุโลก เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา ฯลฯ คุณพ่อได้สอนคำสอนตามบ้าน ท่านมีใจร้อนรน เสียสละเพื่อประกาศข่าวดี เทศน์สอนโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ช่วยเหลือคนยากจนทั้งที่เป็นคริสตัง และมีโซ่คริสตัง ท่านไม่เคยขาดเรื่องเอาใจใส่ด้านวิญญาณ งานอภิบาลอย่างดี ถวายมิสซา หรือโปรดศีลศักดิ์สิทธิ์

ในปี ค.ศ. 1939 ไทยเรียกร้องดินแดนคืนจากฝรั่งเศส ทางราชการและคนไทยชาตินิยมมีความคิดว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาของฝรั่งเศส จึงเกิดความไม่เข้าใจกัน แคลงใจกัน วัดหลายแห่งถูกปิด พระสงฆ์ฝรั่งเศสถูกทำร้ายร่างกาย มีคนกลุ่มหนึ่งชื่อ “คณะเลือดไทย” และรายการวิทยุ “สนทนาของนายมัน-นายคง” พยายามสร้างสถานการณ์ต่อต้านศาสนา ห้ามมิให้ทำกิจการที่เกี่ยวกับศาสนาคาทอลิกทั้งสิ้น

คุณพ่อนิโคลาสได้ตระหนักที่วัดนักบุญยอแซฟ บ้านหัน เพื่อเรียกคริสตังมาสวดภาวนาคำ และแจ้งให้ทราบว่าวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันอาทิตย์ วันฉลองพญาสามองค์ ขณะที่คุณพ่อกำลังกอสวดบทเร้าวิงวอนแม่พระและสัตบุรุษก็ตอบรับว่า “ช่วยวิงวอนเพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายนี้เถิด” แต่สมาชิกคณะ

เลือดไทยบางคนแอบไปรายงานว่า พวกคริสตังกำลังสวดขอว่า “ขอให้ฝรั่งเศสชนะไทยนี้เถิด” เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเข้าจับกุมคุณพ่อนิโคลาส และคริสตังอีก 9 คน ในข้อหา “กบฏภายนอกราชอาณาจักร” ถูกตัดสินจำคุก 15 ปี ท่านถูกใส่ความว่าเป็นแนวที่ห้า

ชีวิตอยู่ในคุกยากลำบากมาก ห้องขังสกปรกคับแคบ แออัด แต่ท่านไม่เคยบ่นเลย ท่านคอยให้กำลังใจพวกที่ถูกจับด้วยกัน ท่านได้สอนคำสอนให้กับนักโทษในคุกด้วย...ต่อมาทางเรือนจำแจ้งให้ทราบว่าคุณพ่อนิโคลาสป่วยเป็นวัณโรค แต่ท่านพยายามสอนคำสอน และได้โปรดศีลล้างบาปให้แก่ักโทษ โดยเฉพาะคนที่ใกล้จะตายจำนวน 68 คน

ที่สุดคุณพ่อนิโคลาสถึงแก่กรรมภาพในวันที่ 12 มกราคม ค.ศ. 1944 ที่เรือนจำกลางบางขวางศพของท่านถูกนำไปฝังไว้ที่วัดบางแพรก ซึ่งเป็นวัดพุทธที่อยู่ใกล้กับเรือนจำ ประมาณ 2 เดือน พระสังฆราชเปร์รอสได้ให้ญาติพี่น้องของท่านไปขุดศพและมาฝังไว้ในอุโมงค์ใต้พระแท่นวัดอัสสัมชัญ ผู้ที่ไปขุดศพเล่าว่าศพของคุณพ่อถูกฝังในหลุมที่เล็ก ๆ มีลักษณะคุดคู๋ ไม่มีโลง ไม่มีอะไรห่อศพ เนื้อหนังยังไม่เน่า และไม่มูกลิ่น

คุณพ่อนิโคลาสได้รับการสถาปนาให้เป็นบุญราศี (บุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง) โดยองค์สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 2000 ณ มหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม ✠

จาก **สารสาสน์ คฤศตัง**
เป็น **อุดมตาบต**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี บูมกรัพย์คริสตังไทย

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

พลิกดู โฆษณา

“อุดมสานต์ อายุครบ 90 ปี ครั้งนี้ขอดูเรื่องโฆษณา มีเรื่องราวที่สามารถบอกให้เราได้ทราบหลายอย่าง บางธุรกิจอาจจะได้ประโยชน์ แต่บางธุรกิจ ถือว่า เป็นการสนับสนุน ทำบุญ ช่วยหนังสือพิมพ์ของพระศาสนจักร

ในอดีตอาจจะมีเพียงไม่กี่ชิ้น ขอนำเพียงบางส่วนมาบอกเล่าสู่กัน ภาษาที่ใช้ยังคงรักษาตามต้นฉบับ อ่านแล้วอาจจะแปลกๆ ตาไปบ้าง

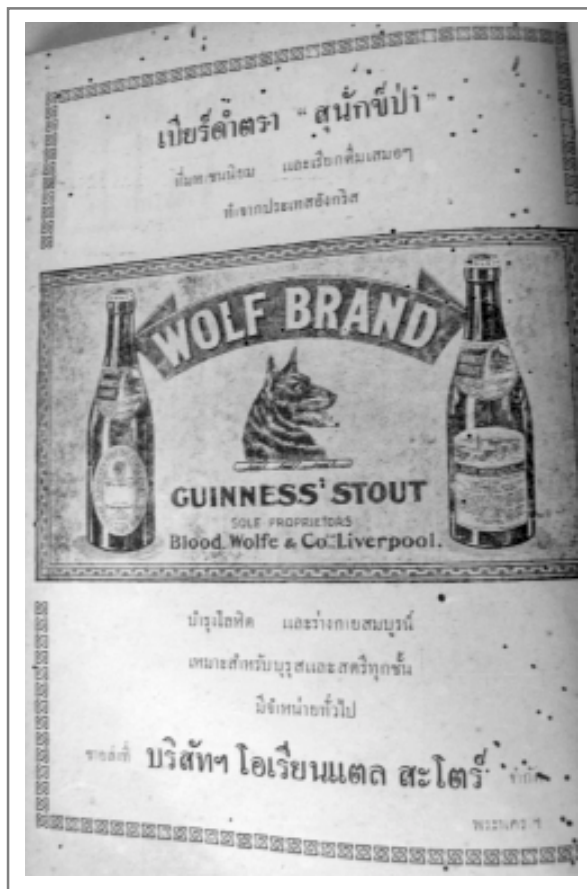
1) สารสาสน์ ปีที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1942 มีโฆษณาอยู่ชิ้นเดียว

“บริษัทไฟฟ้าไทยคอร์ปอเรชั่น จำกัด โทรศัพท์ 22000 (51-64) แผนกวัสดุ จำหน่ายพัดลมไฟฟ้า “แอมโค” สวยงาม และทนทาน มีหลายขนาดทั้งชนิดแขวนเพดาน และตั้งโต๊ะ ราคาข้อมเยาว์”

2) สารสาสน์ ปีที่ 26 มีนาคม ค.ศ. 1942 ได้มีโฆษณาแผ่นแรก 2 ชิ้น คือ บริษัทเดินเรือและเบียร์ดำ ตรา “สุนัขป่า”

“บริษัทเดินเรือไทย” จำกัด มีเรือแบบทันสมัย ให้ความผาสุก เดินประจำทั้งสองฝั่งของอ่าวประเทศไทย

“Health & Pleasure Trips”

The Thai Navigation Co., LTD.

Regular Services

on both Coast of the Gulf of Thailand

Modern and Comfortable Vessels

ผ่านเดียวกัน ด้านหลัง

3) บริษัท โอเรียนแตล สะโตรี่ จำกัด พระนครฯ

จำหน่ายเบียร์ดำตรา “สุนัขป่า” ที่เมือง ลอนดอน และเรียกคิมเสมอๆ ทำจาก
ประเทศอังกฤษ”

เติมหน้า ปกหลังด้านใน และด้านหน้าเป็นโฆษณาหลักของสารสาสน์ ☺

ลูกา 19:22-27

นายจึงพูดกับเขาว่า “เจ้าข้าชั่วช้า ข้าจะตัดสินเจ้าจากคำพูดของเจ้า เจ้ารู้แล้วว่า ข้าเป็นคนเข้มงวด เอาสิ่งที่ยังไม่ได้ฝากไว้ เก็บเกี่ยวสิ่งที่ข้าไม่ได้หว่าน ทำไมเจ้าจึงไม่เอาเงินของข้าไปฝากธนาคารไว้เล่า เมื่อข้ากลับมา ข้าจะได้เงินคืนพร้อมกับดอกเบี้ยด้วย” นายยังกล่าวกับคนที่อยู่ที่นั่นว่า “จงเอาเงินจากเขามาให้กับผู้ที่ทำอะไร สิบเท่าเถิด” คนเหล่านั้นพูดว่า “นายขอรับ เขามีเงินมากอยู่แล้ว” นายจึงตอบว่า “ข้าบอกเจ้าทั้งหลายว่า ผู้ที่มีมากจะได้รับมากขึ้น ส่วนผู้ที่มีน้อยสิ่งเล็กน้อยที่เขามีอยู่ จะถูกริบไปด้วย ส่วนพวกศัตรูของข้าที่ไม่ต้องการให้ข้าเป็นกษัตริย์ จงพามาที่นี่ และประหารเสียต่อหน้าข้า”

ทรัพย์สินสมบัติ

หลังจากที่ครอบครัวผู้ใจบุญนี้ได้จัดสรรแบ่งปันสมบัติที่ซุกซ่อนในบ้านของตนแล้ว สามี (พ่อ) ภรรยา (แม่) และลูกๆ ทุกคนก็ดำเนินชีวิตอย่างสุขสบายในศีลในพรของพระเจ้า ลูกๆ แต่ละคนก็เติบโตขึ้น เรียนจบ มีงานทำ และแต่งงานไปสร้างครอบครัวของแต่ละคน พ่อ-แม่ ก็แบ่งทรัพย์สินสมบัติให้แต่ละครอบครัวใหม่เป็นทุนรอนให้เขาไปตั้งตัวเป็นฝั่งเป็นฝาตามกระแสเรียกของตน

ต่อมา เขาก็เริ่มสังเกตเห็นว่า เหยียญเงิน เหยียญทองในหีบสมบัติของเขา เริ่มร่อยหรอลง และในที่สุด ในหีบสมบัติก็ว่างเปล่า ไม่มีเหยียญหลงเหลืออีกเลย เขาต้องเริ่มขายของที่มีในบ้านไปทีละชิ้น ทีละอย่าง เพื่อจะได้เงินมาซื้ออาหารประจำวันเพื่อเลี้ยงชีพสำหรับ 2 คน ผู้ซึ่งในขณะนั้นสูงวัย เป็น ปู่-ย่า ตา-ยาย แล้ว

เย็นวันหนึ่ง ทั้งคู่ปรึกษากันว่า จะทำอย่างไรดี เพราะในขณะนี้ เขาทั้งสองเหลือเงินในบ้านเพียงหนึ่งเหยียญเท่านั้น ขณะนั้นพอดีได้ยินเสียงระฆังวัดดังขึ้น ทั้งคู่จึงเดินงูมือกันไปวัด ระหว่างที่เดินไปวัด เขาก็พบคนขอทานข้างถนนยื่นมือมาขอเงินซื้อข้าว ตา-ยายก็มองตากัน พร้อมกับเปรยขึ้นระหว่างเขาทั้งสองว่า พระเจ้าได้มอบสมบัติให้เรา ขณะนี้เหลือเหยียญเดียว เป็นเหยียญที่พระองค์มอบให้เรามอบคืนให้พระองค์โดยให้คนขอทานคนนี้ก็แล้วกัน พูดแล้ว เขาทั้งคู่ก็มอบเหยียญสุดท้ายให้คนขอทานคนนี้ด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม โดยไม่เสียดาย และโดยไม่ต้องคิดว่า แล้วเขาทั้งสองจะอยู่ต่อไปได้อย่างไร.....

.....เมื่อคนขอทานได้รับเหรียญนั้นแล้ว ก็ยื่นหน้าเข้ามาใกล้ชายผู้เป็นสามี พร้อมกับกระซิบข้างหูว่า “ขุดให้ลึกลงไปอีก ขุดให้ลึกลงไปอีก” (dig deeper, dig deeper) แล้วก็เดินจากไป.....

.....หลังจากจบพิธีในวัดแล้ว ทั้งคู่ก็รีบกลับบ้าน และทำตามที่คนขอทานบอก “ขุดให้ลึกลงไปอีก” (dig deeper) แล้วเขาก็พบสมบัติอีกหีบหนึ่ง เมื่อเปิดหีบออกก็พบว่า นอกจากเหรียญเงิน เหรียญทอง เหมือนหีบแรกแล้ว ยังมี “หนังสือ” เล่มหนาอยู่ในหีบด้วย พอเปิดหนังสือนั้นก็พบว่า เป็นหนังสือที่บันทึกแนวทางการดำเนินชีวิต คำสั่งสอน บทกวี บทสวดดี บทปรัชญาณ คำแนะนำที่สวยงามมากมาย.....

.....หลังจากนั้น “หนังสือ” เล่มนี้ กลายเป็น “อาหารประจำวัน” ของ ตา-ยาย คู่นี้ ทุกวันเขาจะอ่าน รำพึง และปฏิบัติตามคำสอน คำแนะนำชีวิต ที่เขาอ่านในแต่ละวัน.....ไม่เพียงแค่นั้น เขาใช้เหรียญเงิน/ทอง ที่ได้มาใหม่ สร้างโรงธรรมให้ผู้ใหญ่มาอ่าน รำพึง “หนังสือ” เล่มนี้ แล้วนำข้อคิดที่ได้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน..... สร้างที่พักพิงแก่ผู้เดินทางที่แวะมาเยี่ยม มาทำความรู้จักกับ “หนังสือ” เล่มนี้ เพื่อพบ “หนทาง ความจริง และชีวิต” ก่อนที่จะ “เดินทาง” ต่อไป.....

.....เป็นการหา “พระวาจาในชีวิต” และดำเนิน “ชีวิตในพระวาจา” (เชิญอ่าน “พระวาจาในชีวิต – ชีวิตในพระวาจา” จากหนังสือ “2008 ส่องแสงแคด” หน้า 17-24 และหนังสือ “2010 น้ำทิพย์ เชิญจิบ” หน้า 244-249)

(จาก Matthew : The Book of Mercy
โดย Megan McKenna
New City Press, New York; 2002)

ข้อคิดแห่งชีวิต :

ไม่ว่าเราจะประสบเหตุการณ์ใดๆ ก็ตามในชีวิตของเรา ให้เรา “ขุดให้ลึกลงไปอีก” (dig deeper) ในจิตใจของเรา ในชีวิตของเรา และเราจะพบ “สมบัติ” ที่มีคุณค่ามากกว่าเหรียญ (ที่เป็นสมบัติทางโลก) นั่นคือ “พระวาจาของพระเจ้า” ที่เป็น “สมบัติที่แท้จริง” ของชีวิตของเรา ☺

สวัสดีปีใหม่

ทุกชาติ ทุกภาษา ทุกยุค ทุกสมัย มีการฉลองปีใหม่ กันอย่างยิ่งใหญ่ทั่วไป ทุกหนแห่ง แต่ละชาติ แต่ละประเทศ ก็ฉลองวันปีใหม่ต่างกันไป แต่วันปีใหม่สากลส่วนใหญ่โดยทั่วไปก็คือวันที่ 1 มกราคมของทุกปี

หัวใจของวันฉลองปีใหม่ นอกจากมีการฉลองสนุกสนานภายนอกในทุกรูปแบบ ตามมีตามเกิดของแต่ละคน แต่ละครอบครัว แต่ละหมู่คณะ สังคมประเทศชาติแล้ว ก็มีธรรมเนียมเคารพบรรพบุรุษพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย พี่ป้าน้าอา ทั้งผู้จากไปและยังมีชีวิตอยู่ ให้ศิลาให้พรกันและกัน มอบของขวัญให้เงินให้ทอง ของมีค่าแก่กันและกันเป็นพิเศษ ทุกคนเบิกบานยินดีและมีความสุข

และที่สำคัญมีพิธีทางศาสนาอย่างสง่าเป็นพิเศษ เพื่อขอขมาโทษพระเป็นเจ้า เพราะความผิดพลาด ตลอดปีที่ผ่านมา ต่อพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง ขออภัยและให้อภัยกันและกัน เพื่อจิตใจจะได้ผ่องใส สบายใจตลอดปีใหม่นี้

นอกจากนั้นเราจะได้อีกโอกาสขอพระคุณพระเจ้าสำหรับพระพรต่างๆ ที่พระองค์ได้โปรดประทานให้เราตลอดปีที่ผ่านมาเป็นพิเศษ พร้อมกับวิงวอนขอพระพรและความช่วยเหลือจากพระองค์ สำหรับปีใหม่นี้ด้วย

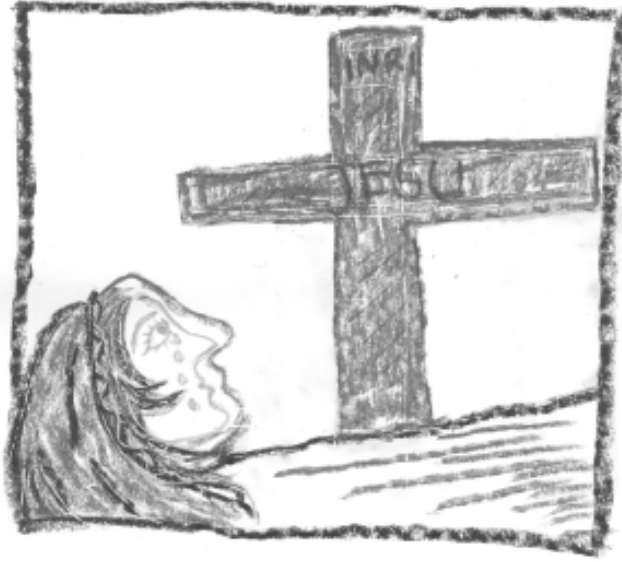
เราทุกคนก็มีความหวังว่า ปีใหม่จะต้องดีกว่าปีเก่าอย่างแน่นอน ตามเพลงเก่าแก่ที่ว่า “ปีเก่าจากไป ปีใหม่แทนที่ ส้มเก่าเสียที ตั้งต้นกันใหม่” ทุกคนก็มีความหวังเช่นนี้ แก้ไขข้อผิดพลาดส่งเสริมเพิ่มเติมสิ่งดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น ตามสุภาษิตจีนที่ว่า “ปักดอกไม้บนผ้าไหม” ผ้าไหมก็สวยอยู่แล้ว ปักดอกไม้ลงไปให้สวยยิ่งขึ้น อะไรที่ดั่งงามอยู่แล้ว เราก็ทำให้ดียิ่งขึ้นในปีใหม่นี้

หลังปีใหม่ เราก็มีธรรมเนียมที่ดีพาครอบครัวไปพักผ่อนหย่อนใจ เยี่ยมญาติผู้ใหญ่ ก่อให้เกิดความรักสนิทสนมในครอบครัวและญาติมิตร เปิดหูเปิดตา หาความรู้ ชมธรรมชาติ เพื่อจะได้มีกำลังกายกำลังใจ ตั้งหน้าทำมาหากิน ทำความดีต่อไป

ในเวลาเดียวกันก็มีความนิยมไม่ดีติดตามมาโดยปริยายสำหรับหลายๆ คน ซึ่งควรจะต้องระมัดระวังและแก้ไขคือ การพนัน และกินดื่มเกินขนาด เมาไม่ขับรด ทุกปีมีอุบัติเหตุ คนตายเป็นร้อยเป็นพัน เจ็บป่วยเป็นหมื่น เกิดเรื่องทะเลาะเบาะแว้ง ขึ้นโรงขึ้นศาล ถึงกับฆ่ากันตายก็มากหลาย เรื่องเศร้าๆ ทั้งนั้น ลด ละ เลิก กิเลส ตัณหา อบายมุข ความไม่ดีต่างๆ เสียเถอะ ทุกเรื่องที่ดีงามจะตามมาเองอย่างแน่นอน

สวัสดีปีใหม่ สุขสันต์ปีใหม่ ขอให้ทุกคนทำมาค้าขึ้น มีเงินมีทอง ลาก ยศ ตำแหน่ง หน้าที่ การงาน สุขกายสบายใจ หัวใจมีแต่ความรัก และใครๆ ก็รักเรา โลกเรานี้จะได้เป็นสวรรค์บนดินตลอดปีใหม่นี้ด้วยเทอญ ☺

“ซ่อม (เส้นทาง-รัก)”

จงรำไห้สำหรับตัวท่านเอง และลูกหลานเกิด

“จงรำไห้สำหรับตัวท่านเองและลูกหลานเกิด” เป็นประโยคที่พระเยซูเจ้าตรัสกับสตรีชาวเยรูซาเล็ม ที่รำไห้ส่งสารพระองค์ ขณะที่พระองค์แบกกางเขนด้วยความทุกข์ทรมาน

ฉันสงสัยว่าหลายคนจะคิดเหมือนพระเยซูเจ้า ปรัชญาของชาวพุทธที่ว่า “การเกิดคือความทุกข์” หรือเปล่า ความจริงเรามองแบบเดียวกับที่พระเยซูเจ้าชี้ให้มอง หรือตามปรัชญาของชาวพุทธ แต่นั่นหมายถึงว่า หากเราต้องการที่จะพ้นจากความทุกข์ เราจะต้องเอาชนะธรรมชาติของเราเอง ธรรมชาติอันเป็นสายป่านแห่งความทุกข์ ที่โยงมนุษย์ชาติมานับแต่วันที่ถูกเนรเทศ โดยการถือตามแบบอย่างของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์

ทั้งๆ ที่ความทุกข์ที่พระเยซูเจ้าได้รับ ขณะแบกกางเขนสู่เนินกัลวารีโอ้นั้นแสนสาหัส แต่พระองค์ยังห่วงใย และยังคงตรัสแก่สตรีที่ส่งสารพระองค์ว่า ให้ส่งสารตัวเองและลูกหลานเกิด แสดงว่าพระองค์ทราบว่าชีวิตบนโลกนี้คือความทุกข์ พระองค์ทรงส่งสารเรา ทรงยอมรับความทุกข์แทนเรา

คงไม่มีใครยอมรับความทุกข์ทั้งที่เลือกที่จะสบายได้ เพียงเพื่อสำนึกถึงความทุกข์ยากของผู้อื่น และยินดีที่จะเผชิญชะตากรรมร่วมกัน ☺

บางคำถามซ่อนอยู่เสมอ

ปลายปีที่แล้วมีนิตยสารศาสนาคาทอลิกเล่มหนึ่ง มาให้ผมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสื่อมวลชน ทั้งในมุมมองของคาทอลิกประเทศไทย และพระศาสนจักรโดยรวม ผมคัดมาบางคำถามเพื่อเป็นแนวทางสำหรับมุมมองสื่อมวลชนที่เราๆ ท่านๆ ได้รับอิทธิพลและผลกระทบจากสิ่งไม่มีชีวิตที่ชื่อว่าสื่อนี้กันไปเต็มๆ

มุมมองของพระศาสนจักรสากลที่มีต่อสื่อมวลชนในโลกปัจจุบัน

สนามงานสื่อมวลชนในสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องติดตาม คอยคูทิศทาง และฟังเสียงของพระศาสนจักรสากล เสมอมาและเสมอไป พระศาสนจักรให้ความสำคัญกับสื่อมวลชน แต่เป็นการให้ความสำคัญเชิงเทววิทยา หมายความว่าพระศาสนจักรมีมุมมองเรื่องความเชื่อ สื่อมวลชนนั้นเป็นของขวัญจากพระเจ้า และเราจึงใช้ของขวัญนั้นเพื่อเป็นเครื่องมือ เครื่องมือในการนำพระวาจาของพระ สันติสุข ความจริง และข่าวดีของพระเป็นเจ้ามาสู่มนุษย์ ผมคิดว่านี่เป็นหัวใจของท่าทีที่พระศาสนจักรมองไปยังสื่อมวลชนไม่ว่าจะยุคตั้งแต่ก่อนกำเนิดสิ่งพิมพ์ ยุคเมื่อเริ่มมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ จนการมาถึงของอินเทอร์เน็ต และโลกดิจิทัล

นอกจากมุมมองนั้นแล้วคำถามที่น่าสนใจ

ต่อไปคือ เราจะใช้อย่างไร ตอบได้เลยว่าพระศาสนจักรใช้มันอย่างมืออาชีพ ไม่ได้ทำกันเล่นๆ ขำๆ แต่มีองค์กรรองรับ มีการพัฒนาทั้งเนื้อหา สารระ เทคนิควิธี มีการส่งเสริมและสนับสนุน มีเครือข่าย และมีการอบรมสัมมนาในทุกระดับ แน่แน่นอนเหลือเกินว่า พระศาสนจักรจึงชื่นชมกับของประทานชิ้นนี้จากพระ ที่เราเรียกกันว่าสื่อมวลชน

มุมมองของพระศาสนจักรในประเทศไทยที่มีต่อสื่อมวลชนเป็นอย่างไรบ้าง

ผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระศาสนจักรไทยจะมีคำตอบแตกต่างจากพระศาสนจักรสากล แต่ความเฉพาะของพื้นที่ ข้อจำกัดต่างๆ ความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ การจัดการ หรือทรัพยากร หรืออย่างประเทศไทยของเราที่ศาสนาคริสต์ถือว่ามีผู้นับถือจำนวนน้อย (Minor People) ในประเทศ

พระศาสนจักรในประเทศไทยต้องถือว่าสนับสนุนงานด้านสื่อมวลชนมากที่สุด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เริ่มตั้งแต่โรงพิมพ์อัสสัมชัญของเราที่ถือว่าเป็นโรงพิมพ์แห่งแรกในประเทศไทย บุคลากรต่างๆ ที่ดูแลรับผิดชอบ การขยายงานหนังสือพิมพ์ นิตยสารที่มีระยะเวลาเนิ่นนานถึง 90 ปีของการถือกำเนิด การจัดบุคลากรเต็มเวลา ฯลฯ

ผมว่านอกจากพระศาสนจักรในประเทศไทยจะมี มุมมองที่สนับสนุนสื่อมวลชนแล้ว บรรดา สัตบุรุษก็มีความผูกพันและรักสื่อมวลชนคาทอลิกฯ ด้วย เราจะสังเกตว่าการจัดงาน จัดกิจกรรม หรือการผลิตสื่อใดๆ ก็แล้วแต่ กระแสตอบรับ ไม่เคยตก

นอกจากนั้นยังมีการสนับสนุนในระดับ สังฆมณฑล นักบวชชาย-หญิงคณะต่างๆ องค์กร ฆราวาสแพร่ธรรม บ้านแฉะ หรือแม้กระทั่ง ระดับวัด ฯลฯ ถ้าเทียบกับจำนวนคาทอลิกแล้ว ผมคิดว่าน่าภาคภูมิใจทีเดียวสำหรับพระศาสนจักรในเมืองไทย ที่พาเรื่องราวของสื่อพัฒนา มาได้ไกลจนถึงทุกวันนี้

ในโลกปัจจุบัน มีสื่อที่ถูกผลิตออกมาอย่าง หลากหลาย ทั้งในเชิงสร้างสรรค์และในเชิงพาณิชย์ โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมาจากการเสฟสื่อของ ประชาชน คุณพ่อคิดว่า ประชาชน โดยเฉพาะ บรรดาเด็กและเยาวชน ควรจะมีหลักในการ พิจารณาเลือกการรับชมหรือเข้าถึงสื่อต่างๆ อย่างไร

ผมเคยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ นักสื่อสารมวลชนที่ประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุ ยังน้อย เป็นคนที่ทำรายการทีวีรายการสั้นๆ บน อินเทอร์เน็ต เขาเล่าให้ฟังว่า การปิดกั้นทำได้ยาก เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญคือเราต้องสร้างคนของเราให้มีภูมิ

ผมขอเสนอให้เด็ก และเยาวชนของเรามีภูมิ

3 ประการ

1. ภูมิคุ้มกัน อันนี้ต้องช่วยกัน ระหว่าง ครอบครัว สถานศึกษา ศาสนา ผมคิดว่าเราต้อง สร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กๆ ของเรา

2. ภูมิปัญญา ผมว่าเราต้องให้ความรู้ไปด้ว การศึกษาเรื่องสื่ออย่างจริงจัง ควรถูกทำให้เกิดขึ้นในทุกระดับ และทุกกลุ่มคน

3. ภูมิฐาน ผมคิดว่าฐานคิดของคนเป็นสิ่ง ที่สำคัญ ฐานนี้คือผู้ใหญ่ครับ สื่อที่เป็นปัญหา ไม่ใช่เด็กผลิต ผู้ใหญ่ผลิตมากกว่าครับ ถ้าฐานยังไม่แน่น ผมว่าเด็กๆ ก็น่าเป็นห่วงขึ้นเรื่อยๆ

คุณพ่อคิดว่า สังคมออนไลน์ส่งผลหรือไม่ อย่างไร ต่อวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม โดยเฉพาะกับพวกเราคาทอลิก

ผมว่าถ้าภาพรวมก็ไม่มันนะ มันค่อยๆ เปลี่ยนรูปแบบชีวิตของคน แต่ก็คงอีกนาน คงคน อีกยุคหนึ่ง สิ่งที่ได้ก็คือ เตรียมการรองรับ และดึงส่วนที่ดีมาใช้ เช่นความเร็วของข่าว เรื่องราวที่ส่งต่อกัน การรวบรวมข้อมูล ผมว่า สังคมออนไลน์ในมุมหนึ่งมันไม่ใช่ของจริง ของจริงคือความสัมพันธ์ของคนกับคน บุคคลกับบุคคล ที่มาพบกัน มองหน้ามองตา สนทนา ร่วมทุกข์ ร่วมสุขกันอันนี้ผมว่าของจริง ไม่ส่งผลถึงขนาด ไปเปลี่ยนแปลงอะไรเราได้หรอกครับ

ยิ่งตอบยิ่งพบว่าที่สุดแล้วสื่อไม่ได้มีอิทธิพล ต่อเรา เราต่างหากที่มีอิทธิพลต่อสื่อ ☩

อำนาจ ประชาชน

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น มีหลักการที่วางอยู่บนรากฐานของความจริงที่ว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน” ความจริงข้อนี้มักถูกอ้างอิงเทียบเคียงกับคำนิยามของประธานาธิบดีลินคอล์นที่ว่า เป็นระบอบอำนาจของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน เราจะทำอย่างไรดีเพื่อให้ระบอบนี้เป็นจริงได้อย่างนั้น

เราทุกคนที่เป็นประชาชนในระบอบนี้จึงมีฐานะเป็นเจ้าของที่จะต้องร่วมกันเอาใจใส่ป้องกัน ดูแลรักษาและพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปด้วยความหวงแหนและรับผิดชอบอย่างเต็มที่

ด้วยเหตุนี้ เราแต่ละคนโดยส่วนตัว เราได้ทำหน้าที่ตรงจุดนี้ดีที่สุดแล้วหรือยัง

เราคิดว่าระบอบประชาธิปไตยนี้เป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับนับถือด้วยความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นประพฤติปฏิบัติตามจากประชาชนแทบทั่วทั้งโลก เพียงแต่พิจารณาเทียบเคียงดูกับประเทศต่างๆ เราก็คงจะมองเห็นได้ว่าประชาธิปไตยในประเทศของเราขณะนี้กำลังอยู่ในสถานการณ์น่าเป็นห่วงอย่างไร กำลังถูกกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงหรือกำลังก้าวกระโดดโลดแล่นอย่างเต็มภาคภูมิ

เรากล้าที่จะบอกได้ไหมว่า ประเทศของเราคือประเทศประชาธิปไตยที่สามารถพอที่จะให้ประเทศอื่นดูเป็นตัวอย่างหรือแบบฉบับที่น่าเชื่อถือได้อย่างสนิทใจ

หรือโดยนัยกลับกัน น่าจะเป็นประเทศเราเสียอีกที่จะต้องดูตัวอย่างความเป็นประชาธิปไตยของประเทศอื่น ซึ่งก็มีอยู่หลายประเทศสามารถเป็นกระจกส่องประชาธิปไตยให้เรามองเห็นความเป็นจริงและความเป็นไปได้อย่างชัดเจน

แต่ทั้งหลายทั้งปวง โดยประวัติศาสตร์ของความเป็นมาเป็นไปเพื่อให้ได้ประชาธิปไตยนั้น หลายครั้งหลายคราก็จะต้องแลกมาด้วยหยาดเหงื่อและน้ำตา เลือดเนื้อและจิตวิญญาณของผู้เสียสละที่เราถือเป็นบรรพบุรุษบุพการีหรือปูชนียบุคคลแห่งวีรกรรมเพื่อประชาธิปไตย ซึ่งสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นเรื่อยมา

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ที่ผ่านมา เราพากันรำลึกนึกถึงวันรัฐธรรมนูญไทย ทำให้เราตระหนักว่าขณะนี้เรามีรัฐธรรมนูญกันมาแล้วถึง 18 ฉบับ และรัฐธรรมนูญเหล่านี้มีบทบาทสร้างประวัติศาสตร์เพื่อประชาธิปไตยให้เป็นจริงได้มากขึ้นเพียงใด

ถ้าหากจะประเมินผลกันโดยตรงไปตรงมา เพื่อให้รู้ว่าประชาธิปไตยของเรากำลังก้าวหน้าหรือถดถอยลงอย่างไร ก็ดูผลที่คุณภาพชีวิตของประชาชนทุกคนทั่วทั้งประเทศ ทุกภาคส่วนและทุกฐานะอาชีพ หรือแม้กระทั่งในทุกสถานภาพชีวิตที่แสนอาภัพ เพราะไร้โอกาสและอาชีพประทังชีวิตชนิดหมดอาลัยตายอยาก

ดังนั้น พร้อมกับการประเมินผลนี้ จึงน่าจะส่งเสียงไปถึง “ผู้แทนของประชาชน” ที่พวกเขาได้รับคะแนนเสียงและได้รับการเลือกเข้าไปนั่งในสภาผู้แทนฯ เพื่อไปเป็นกระบอกเสียง กระจายข้อมูลข้อเท็จจริงของวิถีชีวิตความเป็นอยู่ความเป็นไปในทุกสถานภาพของชีวิตของชาวบ้าน เพื่อจะได้พิจารณาหาวิธีส่งเสริม สนับสนุนหรือรักษาเยียวยาแก้ไขในทุกสถานการณ์ให้กับประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจธิปไตย และยังเป็นเจ้านายที่แท้จริงซึ่งทำให้พวกเขาได้รับเลือกเข้าสภามาเป็นผู้แทนของประชาชนตามนัยยะข้างต้น

ต่อเมื่อประชาชนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ มีบทบาทหน้าที่แสดงออกได้เต็มที่ตามสิทธิอันชอบธรรม สมศักดิ์ศรีด้วยความเป็นอิสระเยี่ยงเสรีชนคนไทยผู้อยู่ในฐานะเป็นเจ้าของอำนาจธิปไตย ดังนี้แหละที่จะบอกได้ว่าประชาธิปไตยเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างทั่วถึงและแท้จริง

ประชาธิปไตยไม่ใช่เป็นของประชาชนกลุ่มหนึ่งซึ่งอยู่บนหอคอยงาช้างหรือบนยอดพีระมิด แต่เป็นของประชาชนทุกคนที่มีสิทธิ์มีส่วนร่วมในองค์เจดีย์ทั้งฐานทั้งยอดและตลอดทั้งตัว หรือจะเป็นเหมือนรูปร่างกลมที่ทุกคนอยู่ข้างในวงอย่างเท่าเทียมกันและผนึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการเสียดสละอุทิศตน เพื่อสร้างสรรค์จรรโลงประชาธิปไตยให้เป็นของประชาชนทุกคนร่วมกัน

ถ้าเราใจกว้าง เปิดทางให้ทุกคนในฐานะประชาชนก้าวไปด้วยกันสู่ความเป็นประชาธิปไตย โดยให้ทุกคนมีสิทธิในอำนาจธิปไตยเดียวกันและมีส่วนร่วมในผลประโยชน์สุขร่วมกันโดยถ้วนหน้า ระบอบประชาธิปไตยก็จะเบ่งบานอย่างอิสระเสรี มีความยุติธรรมและสันติธรรมบนภราดรภาพและเอกภาพของปวงชนชาวไทยอย่างเสมอภาคและเสมอหน้าเสมอใจ

แน่นอน ธิปไตยอันเป็นอำนาจของประชาชนนี้จะจริงได้ ก็เมื่อทุกคนเป็นไทและไม่เป็นทาสใครทั้งสิ้น รัฐธรรมนูญและกฎหมายใดๆ ในระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริงต้องเอื้ออำนวยให้เป็นไปเช่นนั้นด้วย พระเจ้าทรงสร้างเราแต่ละคนมาตามพระฉายาลักษณ์ของพระองค์อย่างเท่าเทียมกันและยังทรงส่งเสริมให้เราสามารถที่จะเป็นไทในพระคริสต์เจ้าองค์เดียวกัน

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรสุขสันต์คริสต์มาสและปีใหม่ ค.ศ. 2011/พ.ศ. 2554 ให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยที่เคารพรักทุกท่านครับ ☺

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 อ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

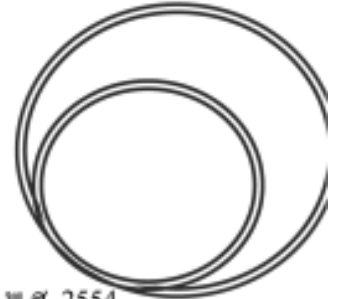
Assumption College

โรงเรียนอัสสัมชัญ

เปิดรับสมัครนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ปีการศึกษา 2554

หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนสำหรับ
นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (Gifted)

คุณสมบัติผู้สมัคร

1. เป็นนักเรียนจบหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 6
2. มีความประพฤติดี

กำหนดการรับสมัคร

- ชายใบสมัครและสมัคร : วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2553 - 14 มกราคม พ.ศ. 2554
ที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ซอยสาทร 11
- สอบข้อเขียน : วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2554 เวลา 08.30 - 12.30 น.
- ประกาศผลสอบ : วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554
ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม และทางเว็บไซต์ที่
www.assumption.ac.th
- การมอบตัว : วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553
- วิชาที่สอบคัดเลือก : วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

- โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม 0-2675-6970 - 8 ต่อ 401
โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกมัธยม 0-2630-7111 - 25 ต่อ 427

โรงเรียนอัสสัมชัญ

แผนกประถม 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120

โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82 โทรสาร : 0-2212-2310

แผนกมัธยม 26 ถนนเจริญกรุง เขตเจริญกรุง กรุงเทพมหานคร 10500

โทรศัพท์ : 0-630-7111-25 โทรสาร : 0-2237-7769 <http://www.assumption.ac.th> E-Mail : webmaster@assumption.ac.th

ฝากไว้...ด้วยความรัก

ผมมีโอกาสได้เข้าประชุมกับผู้นำ ผู้ทำงาน และเยาวชนจากศาสนาต่างๆ เพื่อร่วมกันพัฒนาวิสัยทัศน์แห่งชาติระยะยาวสำหรับเด็กและเยาวชนในประเทศไทยปี 2570 ซึ่งจัดโดยสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สอ.คย.) ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ โดยการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF)

การประชุมครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการประชุมเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์ที่จัดขึ้นทั่วประเทศ ในพื้นที่ทุกภาค รวมถึงภาคส่วนของสังคมที่มีผลต่อเด็กและเยาวชนด้วย ไม่ว่าจะเป็นภาควิชาการ ภาคสื่อ ภาคธุรกิจ องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคศาสนา ซึ่งจะส่งผลทางบวกต่อเด็กและเยาวชนเพราะผลสรุปของการดำเนินการทั้งหมดนี้จะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานถึง 4 แผนงานด้วยกันคือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว และแผนปรองดองการปฏิรูปสังคมไทย รวมทั้งเป็นฐานให้แก่หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนากรอบการทำงานด้านเด็กและเยาวชนอีกด้วย

ผมรู้สึกดีใจที่ได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นครั้งนี้ ขณะเดียวกันผมก็อยากให้น่าสนใจว่าสิ่งที่เราทำอยู่นี้จะได้รับการพิจารณาเพื่อส่งผลต่อเด็กและเยาวชนจริงๆ ผมจึงถามเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานนี้และได้รับคำตอบกลับมาว่า ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมีคำสั่งแต่งตั้งและมอบอำนาจหน้าที่ให้กับคณะกรรมการอำนวยการ โครงการระดมสรรพกำลังเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์แห่งชาติสำหรับเด็กและเยาวชน ปี 2570 เพื่อผลักดันวิสัยทัศน์แห่งชาติสำหรับเด็กและเยาวชนนี้เข้าสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนต่างๆ ตามที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งในส่วนของคาทอลิกเราก็มี**พระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี** เป็นหนึ่งในคณะกรรมการที่ปรึกษาด้วย

ถ้าท่านผู้อ่านสนใจอยากมีส่วนร่วม ท่านสามารถทำได้โดยเขียนแสดงความคิดเห็นว่าอยากเห็นการดูแล ปกป้องคุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุนเด็กและเยาวชนอย่างไรบ้าง ทางคณะผู้จัดงานบอกกับผมว่า จะเปิดพื้นที่ให้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างเต็มที่ในเร็วๆ นี้ ท่านสามารถติดต่อหรือติดตามได้ที่ สถานองค์การพัฒนาลูกและเยาวชนในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สอ.ดย.) 618/1 ถนนนิคมมักกะสัน ราชเทวี กทม. 10400 โทรศัพท์ 0-2255-9922, 0-2651-7033 โทรสาร 0-2254-7219 อีเมลล์ info@ncyd.org และ ncyd2004@yahoo.com เว็บไซต์ www.dordek.org

หวังว่าท่านคงสนใจร่วมกันฝากสิ่งดีๆ ไว้ให้กับเด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ นะครับ อย่างผมเองเนี่ย กว่าจะถึงปี 2570 ผมก็คงจะเป็นผู้อาวุโสไปแล้ว แม้ผมจะคิดเสมอว่าหัวใจยังหนุ่มก็ตาม ก็เลยอยากฝากมรดกให้กับคนรุ่นใหม่ไว้ที่ตรงนี้กันเลย ผมคิดว่าเป็นโอกาสพิเศษที่พระประธานให้ ให้เราได้อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านของสังคม เราเลยได้มีส่วนร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ให้กับเด็กและเยาวชนบ้าง... ไม่มากก็น้อย... ทั้งเด็กและเยาวชนในปัจจุบันและอนาคต

เมื่อคิดถึงเด็กและเยาวชนแล้ว ผมมีข้อสังเกตที่อยากแบ่งปันตอบท้ายไว้ 7 ข้อครับ คือ

1) สิ่งที่ยังคงอยู่เสมอมาในหัวใจของเด็กและเยาวชน

จากประสบการณ์ที่มีส่วนร่วมกับงานเด็กและเยาวชน ผมเชื่อว่าสิ่งที่ยังคงอยู่เสมอมาทุกยุคทุกสมัยในหัวใจของเด็กและเยาวชนคือ ความมีน้ำใจ จิตอาสา ใส่ใจในมิตรภาพและความรัก อยากเห็นชุมชน สังคมที่ดีกว่านี้

นอกจากนี้ผมยังพบว่า แรงบันดาลใจของเด็กและเยาวชนในการทำสิ่งดีงามให้กับคนอื่น ๆ และชุมชนนั้นมาจากคุณค่าทางจิตใจ คุณค่าทางศาสนา และคุณค่าทางวัฒนธรรม

จึงเป็นเรื่องที่น่าคิดว่า เราจะเปิดพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมช่วยเหลือผู้อื่น ในครอบครัว ในชุมชน ในสังคมอย่างไรได้บ้าง “ใช้พรสวรรค์ที่พวกเขามีอยู่เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม” ได้อย่างไร เมื่อเด็กและเยาวชนได้ใช้พลังสร้างสรรค์ในส่วนนี้ ย่อมเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยป้องกันความเสี่ยงที่อาจนำพาพวกเขาเข้าสู่หนทางที่เป็นพิษภัยกับตนเองได้

2) เด็กและเยาวชนกับการมีส่วนร่วมตัดสินใจในอนาคตของตนเอง

มีคำถามจากผู้ใหญ่หลายท่านที่ทำงานกับเด็กและเยาวชนโดยตรงว่า “ผู้ใหญ่เป็นผู้กำหนดว่าเด็กและเยาวชนควรเป็นอย่างไร?” “แล้วเด็กและเยาวชนจะมีส่วนร่วมตัดสินใจในอนาคตของตนเองได้ไหม?”

แน่นอนครับว่า ถ้าเป็นเด็กทารก เราจะถามเด็กว่า “หนูจะกินนมหรือจะกินไก่อย่างสม่ำเสมอ?” ก็คงจะดูแปลกๆ อยู่เนะครับ เราทราบว่าเป็นเด็กทารกเนี่ยยังไง ก็รับประทานนมหรืออาหารอ่อนๆ ที่เหมาะกับวัยอยู่แล้ว จะไปกินไก่อย่างสม่ำเสมอเป็นไปได้ยาก

สิ่งที่น่าคิดก็คือ “ใช่หรือไม่ที่ว่า... เมื่อเด็กๆ เหล่านี้โตขึ้น บางคนก็เป็นเยาวชนแล้ว เรายังเห็นและได้ยินผู้ใหญ่อย่างเราๆ พูดและปฏิบัติต่อพวกเขาไม่แตกต่างกับเด็กทารก?”

ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ทำทนายสำหรับผู้ใหญ่ในวันนี้ว่าจะหาความพอดีระหว่างการดูแลเอาใจใส่และการให้อิสระในการตัดสินใจอนาคตของตัวเองและเยาวชนอย่างแท้จริงได้อย่างไร

3) การให้คุณค่าแก่เด็กและเยาวชนของวันนี้

ผมได้ยินประโยคที่ว่า “เด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า” ขณะเดียวกันผมก็สะดุดใจกับประโยคที่ว่า “จงให้คุณค่าแก่เด็กของวันนี้” ผู้พูดอธิบายให้ผมฟังว่า เขาให้คุณค่ากับเด็กและเยาวชนตามธรรมชาติแห่งวัย เช่น เด็กต้องการความรัก ต้องการความสนุกสนาน เขาก็ให้

ในสิ่งที่เด็กต้องการ เมื่อเป็นเยาวชนซึ่งต้องการมิตรภาพ ต้องการอิสระ เขาก็สนับสนุนเยาวชนเช่นกัน และเขาไม่ได้ให้เด็กทำงานหรือใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ก่อนวัยอันควร

มุมมองนี้ทำทนายผู้ใหญ่อย่างเราให้หาความพอดีระหว่างการให้คุณค่าตามวัย
ของเด็กและเยาวชน กับการเตรียมตัวสู่ออนาคตได้อย่างไร

4) เด็กและเยาวชนคือกลุ่มเป้าหมายใหญ่ทางการค้า

เรื่องนี้ท่านทั้งหลายคงเห็นจากชีวิตจริงกันอยู่แล้ว
เด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายทางการค้า อย่างเช่น
เหล้า บุหรี่ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก
อาหารจานด่วน เสื้อผ้ามียี่ห้อ สบู่ ครีมนำรุงผิว หน้าเด็ก
ผิวขาว รักแร้ขาว ฯลฯ

สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน
จำนวนมาก เพราะการหลงใหลได้ปลื้มหรือติดใจอยู่กับ
วัตถุสิ่งของหรือรูปลักษณ์ภายนอก ทำให้เด็กและ
เยาวชนขาดโอกาสแสวงหาคุณค่าและความหมายของ
ชีวิตซึ่งจะนำความสุขที่แท้จริงมาสู่จิตใจของพวกเขาและ
คนรอบข้าง

เราจะ เป็นแบบอย่างและช่วยเยาวชนอย่างไร
ในเรื่องนี้???

5) คุณค่าของความรัก เพศ ชีวิตครอบครัว

อีกเรื่องหนึ่งที่เป็นคำถามสำคัญคือ “การไม่ผูกมัดตนเอง
กับชีวิตครอบครัวของผู้ใหญ่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชนหรือไม่?”
เราจะเห็นผลของการไม่ผูกมัดตนเองกับครอบครัวได้จาก
สถิติของการหย่าร้าง รวมทั้งความรุนแรงในครอบครัวที่
เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบันอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

เด็กต้องการความรัก เยาวชนแสวงหามิตรภาพและ
คุณค่าแห่งความรัก การผูกมัดตนเองกับชีวิตคู่ และชีวิต
ครอบครัว... พวกเขาจะเข้าถึงสิ่งนี้ได้อย่างไร? เราจะช่วย
พวกเขาได้หรือไม่? นับเป็นสิ่งที่สำคัญและทำทนายเราเป็น
อย่างยิ่ง

6) การเผชิญหน้ากับภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ร้ายแรง

ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ร้ายแรงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 5 ปีมานี้ เริ่มตั้งแต่สึนามิ ภัยแล้ง และอื่นๆ อีกมากมาย จนถึงน้ำท่วมครั้งล่าสุดที่เพิ่งผ่านมานี้... และยังมีรายงานการวิจัย การพยากรณ์ทางอุตุนิยมวิทยามากมาย ที่กล่าวถึงแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติมากยิ่งขึ้นในอนาคต

เราจะช่วยให้เยาวชนดูแลตนเองและช่วยเหลือผู้อื่นในสถานการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติได้อย่างไร?

ใช่หรือไม่ที่ว่า “การสนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และผู้คนในสังคมมีความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติดังกล่าวเพื่อดูแลตนเอง และยังสามารถช่วยคนอื่นได้อีกด้วยนั้น” ย่อมแตกต่างจาก “การออกไปเรื่อยๆ โดยปราศจากความพร้อม และมาเสียใจเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว”

7) การเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่นและความสามารถในการช่วยให้คนอื่นเข้าใจกัน

ทุกท่านคงพอจะทราบกันอยู่แล้วว่า เพราะเหตุใดเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญในสถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบัน เป็นข้อที่น่าสังเกตว่า ผู้ใหญ่อย่างเรานั้นยังไม่สามารถจัดการกับความขัดแย้งที่นำไปสู่ความรุนแรงให้เป็นที่ประจักษ์แก่เด็กและเยาวชนได้ ทั้งสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง และความขัดแย้งในจังหวัดชายแดนภาคใต้

“เราจะเป็นแบบอย่างแก่เด็กและเยาวชนอย่างไร?” “เด็กและเยาวชนรวมทั้งตัวเราผู้ใหญ่ จะเพิ่มความสามารถในการเข้าใจคนอื่น (โดยเฉพาะคนที่อยู่คนละฝ่ายกับเรา) และเพิ่มความสามารถในการช่วยให้คนอื่นเข้าใจกันได้อย่างไร?” สิ่งนี้จะเป็นจริงได้หรือไม่ และถ้าเป็นจริงไม่ได้...จะเกิดอะไรขึ้นกับสังคมของเราต่อไป

เมื่อพูดถึงความขัดแย้งในสังคมนั้นไม่ได้หมายความว่า เราจะจัดการให้
ความขัดแย้งหมดไป... เพราะความขัดแย้งนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่สิ่งสำคัญคือ
“การจัดการกับความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์โดยปราศจากความรุนแรง” ต่างหาก

..... หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านคงได้ประโยชน์จากบทความนี้ตามสมควรนะครับ .....

และเนื่องในโอกาสปีใหม่ 2554 นี้ ผมขอพระเยซูเจ้าทรงนำทาง ทรง
คุ้มครองดูแลท่าน และครอบครัวของท่าน ให้มีหัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก
ของพระองค์ในทุกวันของชีวิตนะครับ... สำหรับผม ผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งที่มี
โอกาสเป็นเพื่อนร่วมทางกับท่านผู้อ่าน นับดูปีนี้ก็ขึ้นปีที่ 16 ที่ผมเขียนเรื่องราว
ต่างๆ ในคอลัมน์ “ไต๋ตามโค้งตะวัน” แห่งนี้... ถ้าท่านมีเรื่องราวอะไรจะบอกกล่าวกัน
ก็สามารถเขียนมาพูดคุยกันได้เสมอนะครับ... ☺

ขอเชิญชวนน้องๆ นักศึกษาคาทอลิกระดับปริญญาตรี
อายุระหว่าง 18-22 ปีทุกคนไปเป็นเพื่อนรับฟังชาวบ้านผู้ประสบภัย
น้ำท่วมและติดตามการให้ความช่วยเหลือกับค่าย
“ร้อยเรื่องราวบนผืนน้ำ ระบายรักบนผืนดิน”
วันที่ 28-30 มกราคม 2554

ณ หมู่บ้านไผ่และหมู่บ้านวัด อ.พิมาย จ.นครราชสีมา
ดูรายละเอียดและสมัครได้ที่ www.carefor.org/student
หรือที่ www.facebook.com/cuctxavier

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ

www.carefor.org

เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ
ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก

www.facebook.com/carefor.org

ไม่เกิน 30,000 บาท

ประเด็นอีกเรื่องหนึ่งคือ เหล้า ตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 กำหนดห้ามขายพ่วงกับสินค้าอื่น โดยหากนำเหล้ามาจัดในกระเช้า จะเข้าข่ายว่านำเหล้าไปขายพ่วง กับสินค้าอื่น จะมีความผิดตาม กฎหมาย ซึ่งในการขายเหล้าจะ ต้องขายตามเวลาที่กฎหมาย กำหนดไว้ เพราะฉะนั้น ถ้านำ

เหล้ามาจัดในกระเช้าก็จะเป็นปัญหาเรื่องเวลา เพราะกระเช้าวางไว้ตลอดเวลาเท่ากับ ขายเหล้าตลอดเวลา ซึ่งเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย

“การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย จะต้องแยก จำหน่ายออกไปต่างหาก จะนำมาจัดรวมในกระเช้าไม่ได้”

เนื่องในโอกาสวันคริสตสมภพนี้ ขอให้พระกมุรเยชอุยพระพรให้กับทุกท่าน มีสุขภาพดีตลอดปีใหม่นี้ด้วยเทอญ 🙏

American System
Pre-School to
Grade 12

Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities

Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเตอร์เนชั่นแนล เกวลี 90 ถนนพหลโยธิน ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2907 อีเมลล์ admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

บ้านนอกอิตาลี

ผมได้มีโอกาสหยุดเรียนช่วงสั้นๆเมื่อตอนสมโภชนักบุญทั้งหลาย และวันระลึกถึงวิญญูณในไฟชำระ ซึ่งเป็นโอกาสดีที่จะออกจากห้องเรียนสักกระยะ แล้วไปเรียนรู้ชีวิตนอกห้องเรียนบ้าง... อากาศช่วงต้นเดือนพฤศจิกายนเริ่มเย็นลง ใบไม้เริ่มเปลี่ยนสี ซึ่งหมายถึงกำลังเข้าสู่ฤดูใบไม้ร่วงแล้ว และตลอดทั้งเดือน ไฟก็จะมีคเร็วขึ้น (ตอนนี้สีม่วงเข้ันก็เริ่มมีคแล้วครับ) แต่กลับมีฝนตลอดเดือน (ฝนที่นี้ตกไม่แรงเหมือนบ้านเราครับ แต่ตกทั้งวัน)

ผมเริ่มเดินทางครั้งแรกโดยรถไฟอิตาลี เพื่อไปที่ เรจโจ เอมีเลีย (Reggio Emilia) ซึ่งก่อนไปทางเหนือของประเทศ อยู่ในแคว้นเอมีเลีย-โรมัญญา เรานั่งรถไฟไปประมาณสี่ชั่วโมง พร้อมกับ คุณพ่อต้อย (พิริยะไชยมุกดาสกุล) คุณพ่อตั้ง (วิลไพร พลอาสา จากลาว) เพื่อไปเยี่ยมชมครอบครัวชาวลาออพพ ซึ่งรู้จักกับครอบครัวคุณสมศักดิ์ ซึ่งนักศึกษาไทยในโรมจะรู้จักครอบครัวนี้กันดี โดยมี คุณพ่อแบงค์ (เอกภพ ผลมุด) ล่วงหน้าไปก่อน

ฝนตกๆ หยุดๆ แต่ในรถไฟก็อุ่นดีครับ (ปิด
กระจกหมด เพื่อป้องกันอากาศเย็นจาก
ข้างนอก) แต่เนื่องจากเป็นตัวถูก เลยต้องเดิน
หาที่กัน พอเห็นว่างก็นั่งทันที เราเลยไม่ได้นั่ง
ด้วยกันเลย...

สมัยช่วงสงครามในลาว และกัมพูชา มี
ประชาชนส่วนหนึ่งได้ถูกส่งไปประเทศที่สาม
เพื่อหนีภัยสงคราม ซึ่งกระจายกันไปหลาย
ประเทศ ผมได้ฟังเรื่องราวจากลุงแสงเดือน
หนึ่งในครอบครัวชาวลาวอพยพรุ่นแรกที่มาอยู่ใน
อิตาลี “สมัยโน้นเค้าเตรียมบ้าน เตรียมที่เตรียม-
ทางให้เลย แล้วพวกเราก็อยู่ใกล้กัน มันก็ดีเพราะ
ได้ช่วยเหลือกัน” ลุงแสงเดือนเป็นชาวพุทธแต่เดิม
ตอนหลังมาอยู่ที่นี่ไม่นานก็ได้รับศีลล้างบาป
รวมทั้งลูกอีกสองคน และก็ได้สัญชาติอิตาลีไป
เรียบร้อยแล้ว “รุ่นหลังๆ พอหลายคนมีช่องทาง ก็ค่อยๆ

สถานีรถไฟเรจโจ เอมีเลีย

ถ่ายภาพกับคุณลุงบุญเลี้ยง และคุณเป้าคำไข่

คืนเนอร์วันแรกที่เรจโจ เอมีเลีย

อาหารลาว

วัดที่เรจโจ เอมีเลีย

แยกออกกัน ไปแต่งงานกับชาวอิตาลีบ้างก็มี”

พวกเราเข้าพักบ้านฟินีด (ลาวโพ้นทะเล รุ่นสอง) ซึ่งมาโตที่อิตาลี ตอนนี้มีบ้านสไตล์ บ้านนอกอิตาลี เลี้ยงไก่ ทำไร่ แม้จะเป็นคน ร้างเล็ก แต่น้ำใจกว้างใหญ่ และเป็นคนสนุกสนาน

เพื่อจะมีชีวิตที่ดีกว่า หลายคนยอมสละ บ้านเกิดมาอยู่ในประเทศที่วัฒนธรรมแตกต่าง มีชาวไทยหลายคนเหมือนกัน มาทำงานที่อิตาลี (รวมทั้งอีกหลายประเทศในยุโรป) เพื่อจะรอรับ บำนาญยามเกษียณ แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะได้ โอกาสนี้

ครอบครัวลุงบุญเลี้ยง-ป้าคำไข่ ลุงเกิดที่ จ.กรอจะ กัมพูชา หนีสงครามมาอยู่ลาว แล้วก็อพยพมาได้ป้าคำที่ จ.อุบลราชธานี และเพื่อ ครอบครัวจะอยู่ด้วยกัน ป้าคำก็ยอมจากไทยมา อยู่อิตาลี พร้อมกับลูกอีกห้าคน... ทุกวันนี้ ลุงก็ ยังอยู่บ้านหลังเดิม แต่ชื่อลุงไม่ได้ถูกลงทะเบียน สำหรับผู้ที่จะได้รับบำนาญตามกฎหมาย แต่ สำหรับคนอื่นในครอบครัว กลับไม่มีปัญหา “คือ แถวนี่มีต่างชาติมาอยู่เยอะ เจ้าหน้าที่เขาก็เลย เครื่องครัดหน่อย เจ้าหน้าที่ก็ต้องคิดถึงลูกหลานเค้าก่อน เหมือนกัน” สำเนียงลาวยังชัดเจน แต่ก็ไม่ได้มี ภาษาเขมรเหมือนกัน

บ่ายวันที่สอง พวกเราไปเยี่ยม จอร์ดาโน

ตอนแรกคิดว่าเป็นพระสงฆ์ แต่ที่จริง ท่านเป็น เจ้าหน้าที่คาร์ตัส ซึ่งมาอยู่ที่วัด (คาทอลิก) ร้าง แห่งหนึ่งในหมู่บ้าน... ไม่มีพระสงฆ์ประจำที่นี่ นานแล้ว แต่พอลุงแกมาอยู่ ก็จัดกิจกรรมสวด มีของบริจาคนานาในบ้าน (ตามสไตล์องค์กร) ก็ทำให้มีคนจนๆ แถวนั้น เวะเวียนมากันไม่ได้ขาด (ส่วนใหญ่พวกอพยพ เช่น อินเดียน) ที่วัดก็บูรณะ ใหม่ ทำสนามกีฬาให้เด็กเยาวชนเข้ามาเล่น เชิญพ่อที่อยู่ใกล้มาถวายมิสซา และจัดแม่พระ ทุกเดือน... ฟังเรื่องแกแล้ว ผมเห็นพลังของ ฆราวาสจริงๆ วัดนี้ คุณพ่อวีรชัย อุตะมะชะ (พ่อต่อม-ท่าแร่) เคยมาอยู่ช่วงปิดเทอมด้วย เพราะเห็นรูปที่เคยถ่าย ยังเก็บไว้อยู่

พวกเราใช้เวลาแค่สองคืนที่นี่ ก็ต้องกลับ โรม...แต่มากกว่าการพักผ่อน คือ ได้เก็บเกี่ยว ประสบการณ์ของผู้คน กระแสเรียกเราแตกต่างกันไป แต่จุดหมายเดียวกัน คือทำชีวิตให้ศักดิ์สิทธิ์ เพื่อกลับไปอยู่กับพระ...

โอกาสคริสต์มาส และปีใหม่นี้ ขอพระ- กุมารเยซู ที่ลงมาเพื่อนำเรากลับไปหาพระบิดา ได้ประทานพระพรให้กับกองบรรณาธิการ คนทำงานสื่อฯ ทุกคน และแฟนอุดมสันต์ทุกท่าน ด้วยเทอญ ☺

Harry Potter and the Deathly Hallows: Part I เราเลือกทำได้ดี

ภาพยนตร์ชุด แฮร์รี่ พอตเตอร์ ที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรมแฟนตาซีเยาวชนเรื่องดังของนักเขียนชาวอังกฤษ เจ.เค.โรว์ลิง (ชื่อจริงคือ โจแอนน์ โรว์ลิง เธอใช้นามปากกาเพราะตอนตีพิมพ์แฮร์รี่เล่มแรกสำนักพิมพ์อยากได้ชื่อนักเขียนที่เป็นอักษรย่อ ส่วนชื่อกลางเธอนำมาจากคุณยายที่ชื่อ แครลีน) ได้เดินทางมาถึงปีที่เจ็ด Harry Potter and the Deathly Hallows (แฮร์รี่ พอตเตอร์กับเครื่องรางยมทูต) ซึ่งเป็นเรื่องสุดท้ายแล้ว หลังจากภาคแรก Harry Potter and the Sorcerer's Stone ออกฉาย ในอเมริกาเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2001 ในบ้านเราเข้าฉายสองสัปดาห์ หลังจากนั้น แต่ที่พิเศษกว่าภาคก่อนๆ คือคราวนี้หนังถูกแบ่งออกเป็นสองตอน ในภาคแรกที่เข้าฉายไปแล้วจบลงที่บท “ช่างทำไม้กายสิทธิ์” ส่วนในภาคสองจะเป็นการต่อสู้ขั้นแตกหักระหว่างพ่อมดแม่มดฝ่ายธรรมะ กับโวลเดอมอร์และผู้เสพความตายและการเผยให้เห็นความจริงเกี่ยวกับ เซเวอรัส สเนป ซึ่งจะเข้าฉายในเดือนกรกฎาคมปีนี้

ในภาคเจ็ดนี้เรื่องราวในหนังทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ พร้อมกับการเติบโตของตัวละครหลักจากภาคที่แล้ว โลกของเวทมนตร์ต้องสูญเสีย อัลบัส ดัมเบิลดอร์ ครูใหญ่ของโรงเรียนฮอกวอตส์ และพ่อมดผู้เก่งกาจและเปี่ยมคุณธรรม ทำให้โวลเดอมอร์ได้เข้าสู่ครอบครองโลกเต็มทีแล้ว สิ่งที่โวลเดอมอร์ต้องการคือได้สังหารคู่ปรับที่เขาพยายามกำจัดในทุกภาคคือเด็กหนุ่ม แฮร์รี่

ขณะนี้โวลเดอมอร์เข้าครองกระทรวงเวทมนตร์ได้ สมุนของเขาเกือบจะจับแฮร์รี่ได้ด้วยซ้ำแต่ในที่สุดแฮร์รี่ รอน และเฮอริไมโอนี่ หนีรอดไปได้ และต้องเปลี่ยนที่ซ่อนตัวไปเรื่อยๆ พร้อมกับคิดแก้ปัญหาวิธีจัดการกับโวลเดอมอร์ แต่เพื่อนรักทั้งสามคนก็ต้องเผชิญกับความกดดันที่ต้องเสี่ยงชีวิตหนีตาย และปัญหาความรักของหนุ่มสาวเข้ามาเกี่ยวข้อง

ในภาคนี้ เดวิด เยตส์ ผู้กำกับชาวอังกฤษมารับหน้าที่เป็นครั้งที่สาม นับตั้งแต่ Harry Potter and the Order of the Phoenix โดยแฮร์รี่เล่มสุดท้ายเมื่อได้รับการแบ่งออกเป็นสองภาค ทำให้หนังมีโอกาสเก็บรายละเอียดจากหนังสือมากขึ้น ทั้งยังเสริมบางฉากเข้าไป เช่น เป็นครั้งแรกที่เราได้เห็นภาพครอบครัวของเฮอริไมโอนี่ที่พ่อแม่เป็นมักเกิ้ล และหนังให้ความบันเทิงได้ดีในหลายฉากเช่น ในฉากที่ภาคินกพีนิคซ์มาช่วยพาแฮร์รี่หนีทำให้เราได้เห็นพอตเตอร์ถึงเจ็ดคนพร้อมกันหรือในฉากที่แฮร์รี่ รอน และเฮอริไมโอนี่ คืบหน้ายุทธพรสเพื่อปลอมตัวเข้าไปในกระทรวงเวทมนตร์เพื่อลอบเข้าไปยังห้องทำงานของโดโลเรส อัมบริดจ์ คู่ปรับคนสำคัญอีกคนของเขา

การผจญภัยของแฮร์รี่กับเซอร์ไมโอเน่เมื่อพวกเขาเดินทางไปยังบ้านเกิดของแฮร์รี่ หรือในช่วงเรื่องเล่าของ นิทานสามพี่น้อง จากถ้อยคำของ เซโนฟีเลียส เลิฟทู้ด (พ่อของ ลูน่า เพื่อนสนิทของแฮร์รี่ที่โรงเรียน) นักหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอความจริง โดยหนังสือแนะนำด้วยภาพวาด ก็ทำออกมาได้สนุกและสวยงาม และในภาคนี้ คือบปีเอลที่ประจำบ้านผู้รักอิสระเสรีที่มีบทบาทเด่นในภาคสอง Harry Potter and the Chamber of Secrets ก็กลับมาตอบแทนคุณของแฮร์รี่

ประเด็นใหญ่ที่หนังสือชุดแฮร์รี่ พอตเตอร์นำเสนอคือ ผลร้ายของความรังเกียจเคียดแค้นที่กับผู้อื่นที่แตกต่างกับเรา คิดว่าพวกตนเป็นเผ่าพันธุ์ที่เหนือกว่า ปล่อยให้อำนาจมืดเข้าครอบงำจิตใจจนพร้อมเสมอที่จะใช้กำลัง ความรุนแรงเข้าประหารประหารฝ่ายตรงข้าม เจกเช่นชีวิตของ ทอมริดเดิ้ล หรือต่อมาคือโวลเดอมอร์ ผู้มีความรังเกียจฝังใจต่อมักเกิ้ลหรือมนุษย์ทุกคน รวมทั้งพอมดแม่มดที่มีเชื้อสายมักเกิ้ลที่ถูกเรียกว่า พวกเลือดสีโคลน และภูมิใจนักหนาที่พอมดที่มีเลือดบริสุทธิ์ ตั้งแต่ฉากเปิดเรื่องในภาคนี้เราจึงได้เห็นเขาทรมาณ อาจารย์แฮร์รี่ เบอร์กูม ผู้เชี่ยวชาญวิชาเกี่ยวกับมักเกิ้ล แห่งโรงเรียนคาถาพอมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอตส์ ที่สอนว่าพอมดแม่มดกับมักเกิ้ลไม่ได้มีความแตกต่างกันเลย และเห็นด้วยที่พอมดแม่มดจะแต่งงานกับมักเกิ้ล ...ซึ่งเป็นเรื่องที่โวลเดอมอร์รับไม่ได้เป็นอย่างยิ่ง

จากภาคที่แล้วเราได้เห็นชีวิตวัยเด็กที่น่าเศร้าของทอม ริดเดิ้ลที่ต้องเติบโตมาในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า เมื่อโตขึ้นเขาได้เลือกเส้นทางสู่ศาสตร์มืด แต่เด็กกำพร้าอย่างแฮร์รี่ พอตเตอร์ แม้จะได้อยู่กับลุงกับป้าตระกูลเดอร์สลีย์ แต่สภาพความเป็นอยู่อาจจะแย่กว่าบ้านเด็กกำพร้าด้วยซ้ำ แต่เขาก็เลือกที่จะเป็นเด็กใฝ่ดี มีคุณธรรม มีน้ำใจ

และในภาคนี้เราได้เห็นว่าแท้ที่จริงแล้ว มนุษย์ทุกคนก็มีความดีงามอยู่ในตัว ดังเช่น คัตลีย์ ลูกพี่ลูกน้องของเขา จากที่เคยกลั่นแกล้งเขามาตลอด แต่ในที่สุดคัตลีย์ซาบซึ่งที่แฮร์รี่เคยช่วยชีวิตเขาไว้ จากผู้คุมวิญญาณ (ในภาคห้า) เมื่อต้องจากกัน คัตลีย์จึงมาจับมือแฮร์รี่แล้วบอกว่า...แล้วเจอกันนะ แฮร์รี่

และในความสัมพันธ์ระหว่าง แฮร์รี่ – รอน – เซอร์ไมโอเน่ ก็เป็นบทสอนให้เห็นความยั่งยืนของมิตรภาพ เพื่อนแท้ที่พร้อมจะร่วมสุขร่วมทุกข์ ฝ่าฟันอุปสรรคขวากหนามของชีวิตโดยไม่ทอดทิ้งกัน แม้ในระหว่างทางอาจมีความขุ่นข้องหมองใจ ทะเลาะกัน มองหน้ากันไม่ติด เข้าใจผิดกันไปบ้างในบางช่วงเวลา แต่เพื่อนก็พร้อมจะขอโทษเมื่อทำผิดพลาดลงไป และให้อภัยกับการกระทำของเพื่อนที่ไม่ได้ตั้งใจทำร้ายจิตใจเรา

เช่นเดียวกับเมื่อได้ดูแฮร์รี่ พอตเตอร์ ตอนใหม่ในโรงภาพยนตร์จบ ก็อดไม่ได้ที่จะกลับไปอ่านหนังสือแฮร์รี่ในภาคนั้นอีกครั้ง เพื่อเก็บรายละเอียด คำบรรยาย พรรณนาต่างๆ ที่หนังสือเท่านั้นถึงจะให้ครบถ้วน และทำความเข้าใจในบางตอนที่ยังดูไม่ทันหรือยังไม่เข้าใจแจ่มแจ้ง ต้องขอบคุณ เจ.เค.โรว์ลิ่ง ที่ทำให้เด็กในยุคดิจิทัล โลกของโซเชียล เน็ตเวิร์ก ที่ใช้ชีวิตอยู่บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือ ไม่หวนหาที่จะอ่านหนังสือเล่มหนาๆ หลายร้อยหน้า และจะดีไม่น้อยที่จะค่อยๆ ต่อยอดอ่านวรรณกรรมดีๆ อีกมากมาย แม้หนังสือเหล่านั้นจะไม่ได้รับการถ่ายทอดมาเป็นภาพยนตร์หรือเกมส์คอมพิวเตอร์ เราก็ไม่น่าจะปล่อยให้หนังสือเหล่านั้นวางเหงาอยู่บนชั้นหนังสือ ผมเองตั้งท่าจะอ่าน พี่น้องคารามาซอฟ งานเขียนของ ฟิโอโดร์ ดอสโตเยสกี ที่แปลโดย สดใส มาหลายรอบแล้ว ก็ยังไม่ได้อ่านเสียที เห็นทีจะต้องไปปิดฝุ่นตู้หนังสือเสียแล้ว ☹

สร้างสุขในปี 2011

ขอส่งความสุขและความปรารถนาดีมายังท่านผู้อ่านอุมศานต์ทุกท่าน ขอให้พระเป็นเจ้าทรงอวยพรให้ท่านมีแต่ความสุข และสุขภาพแข็งแรง ได้พบกับสิ่งดีๆ ตลอดปีใหม่นะคะ

ดิฉันปรารถนาให้ทุกคนครอบครัวอยู่กันอย่างสงบราบรื่น เข้าใจกัน มีบ้านที่อบอุ่นด้วยความรัก ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนครอบครัวปรารถนา บางครั้งสมาชิกในบ้านมีความคิดหรือทัศนคติไม่ตรงกัน ก็เกิดการขัดแย้ง ขอให้หันหน้าเข้าหากัน และช่วยกันแก้ไขปัญหา ทุกอย่างย่อมแก้ไขได้ค่ะ ถ้าลดทิฐิ ยอมโอนอ่อน และสุภาพอ่อนน้อมต่อกัน

วัยรุ่น หรือวัยรุ่นหนุ่มสาวมักมีปัญหาให้พ่อแม่ต้องหนักใจ ดิฉันได้รู้จักผู้หญิงคนหนึ่ง เป็นอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ สอนเด็กนักเรียนมาหลายสิบปีแต่กลับไม่เข้าใจความรู้สึกของลูกตนเอง เนื่องจากมองข้ามปัญหาเล็กๆ คิดว่าไม่สำคัญ แต่น้ำผึ้งหยดเดียว ก็นำความหายนะมาสู่ครอบครัวได้นะคะ ครมิลูกชายที่ขยันเรียน เป็นคนดี เขาเรียนจบจากสถาบันชั้นนำของประเทศ ผู้เป็นพ่อแม่ปลื้มปิติ และดีใจที่ลูกสำเร็จการศึกษา แต่ลูกชายคนนี้ก็ยังมีคามทะเยอทะยานอยากจะไปศึกษาต่อยังต่างประเทศเหมือนเพื่อนๆ ในรุ่น โดยไม่มองดูฐานะครอบครัวว่ามีความพร้อมไหม หรือมันเป็นแพ้นของของคนหนุ่มสาวที่คิดว่าถ้าไม่ได้ไปเรียนต่อเมืองนอก ก็หางานทำไม่ได้หรือไม่ก็ เหมือนเพื่อน ซึ่งคนเป็นพ่อควรจะสอน หรือให้ลูกรู้ฐานะของตนเอง บางคนพยายามปกปิดกลัว

ลูกผิดหวัง และหาทุกอย่างมาชดเชย เพื่อให้ลูกทัดเทียมคนอื่น ลูกไม่รู้จักแพ้ ความอดทนอดกลั้น ไม่มี อียากได้อะไรพ่อแม่ก็ทำให้ แล้วเด็กจะอยู่ในสังคมได้อย่างไรถ้าไม่รู้จักรอคอย การยอมรับความจริง เช่นเดียวกัน กรณีเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ขอพ่อแม่ไปเรียนเมืองนอก พ่อแม่ไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนสูงๆ จึงได้ปฏิเสธ และได้แนะนำต่างๆ นานา ให้เรียนต่อในเมืองไทยแทน และหางานทำ

ลูกชายเสียใจผิดหวัง ยอมรับสภาพนี้ไม่ได้ก็ขังตนเองอยู่ในห้องนอน พ่อแม่ไม่เคยใกล้ชิดหรืออยู่กับลูก จึงได้แถมมองดูอยู่ห่างๆ ไม่กล้ารบกวนลูก พ่อตัดสินใจเขียนจดหมายถึงลูกโดยแนะนำทางออก 4 ข้อให้ลูก และเขียนตัวเลขข้อที่ 5 เอาไว้โดยที่ผู้เป็นพ่อก็ยังคิดไม่ออกว่าจะเขียนบอกลูกว่าอย่างไรอีกในข้อที่ 5 นั้น

เมื่อพ่อไปทำงานด้วยความห่อเหี่ยวใจ และกังวลว่าลูกจะเข้าใจพ่อไหม? จึงตัดสินใจขับรถกลับบ้าน ตั้งใจจะนั่งคุยกับลูกอีกครั้ง เมื่อเคาะประตูห้องก็ไม่มีเสียงตอบรับ พ่อจึงหาทางไขกุญแจเข้าไป แต่ก็แทบหมดสติที่เห็นลูกชายคนเดียวตัดสินใจฆ่าตัวตายในห้องนอน พ่อพบจดหมายของพ่อที่สอดส่งให้ลูกชาย และลูกชายได้เขียนเติมข้อที่ 5 ข้อสุดท้ายว่า ‘เขาทำตามพ่อไม่ได้ เขาขอแก้ปัญหาเองโดยขอจบชีวิตของเขาเพียงเท่านี้’

ท่านผู้อ่านคะ ลองย้อนคิดว่าถ้าเกิดกับเราๆ จะรู้สึกอย่างไรที่สู้อุตสาหะเลี้ยงดูลูกมาจนเติบโตใหญ่

ผ่านอุปสรรคมานานัปการ และอบรมเลี้ยงดูอย่างดีจนถึงวันนี้ ที่ลูกเบ็ชีวิต ใครจะเศร้าเท่าพ่อแม่คงจะไม่มีอีกแล้ว

ดิฉันจึงคิดว่าเรื่องจริงเรื่องแบบนี้เคยเกิดขึ้นบ่อยมาก ถ้าพ่อแม่หันหน้ามาดูแลลูกอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ลูกคือสิ่งที่มีค่ายิ่งเกินกว่าเงินทอง ถ้าท่านหาเงินมามากมายแล้วลูกมาคว่นจากไปก่อนวัยอันควร เงินทองนั้นท่านจะมอบให้ใคร ท่านหาไว้ให้ลูกหลานมิใช่หรือ? ท่านลองค่อยๆ พุดคุยภาษาคอกไม้กับเขาตั้งแต่เล็กๆ ช่วยแก้หนี้สยพฤติกรรมที่ไม่ดีให้หายไป เพื่อจะได้เด็กดีและเป็นลูกที่ดีที่จะนำความสุขมาให้ครอบครัวของท่าน ช่วยกันสร้างความสุขให้สมาชิกในครอบครัวเถอะค่ะ ทุกคนต้องการความรัก ความอบอุ่นจากท่าน

บางครั้งพ่อแม่ก็จะรำคาญพฤติกรรมของลูกๆ ที่ช่างเข้าสู่วัยรุ่น จะทำอะไรขวางๆ และดิฉันดิฉันเข้าใจความรู้สึกของพ่อแม่เหล่านั้นที่ต้องเพิ่มความอดทนยิ่งขึ้น และส่วนใหญ่ที่ได้รับทราบและขอคำปรึกษามักบอกว่าลูกๆ จะไม่มีระเบียบและไม่รักความสะอาด เสื้อผ้า เครื่องใช้ส่วนตัวก็จะโยนทั่วห้อง ถึงแม้จะกล่าวคำตำหนิและติเตียนอยู่เสมอก็ไม่ไ้ผล เขาควรทำอย่างไรดี

ดิฉันใช้วิธีนี้มนวลโดยการดูจังหวะความพร้อมในอารมณ์ ไม่ใช่ลูกกลับจากโรงเรียนก็พบแม่เกรี้ยวกราด ดู ด่า บ่น แต่ให้ลูกอาบน้ำ ทานอาหาร และอยู่ในบรรยากาศดี ชวนลูกให้มาดูของใช้ของเขา และพวกหนังสือ บอกลูกว่าแม่ว่าเรามาลองจัดให้เป็นหมวดหมู่ดู เริ่มจากโต๊ะเขียนหนังสือก่อน จัดทีละเล็กทีละน้อย เปิดแอร์หรือพัดลมเย็นๆ เปิดเพลงเบาๆ ให้จิตใจเบิกบาน ความร่วมมือก็จะมีตามไปด้วยค่ะ เมื่อลูกเห็นความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นทีละเล็กทีละน้อย

ทุกอย่างในห้องนอนก็เข้าที่ไม่ยากเกินความสามารถ แม้กีฬาของสวยๆ มาวาง เช่น แจกันดอกไม้รูปภาพสวยๆ และรูปสมัยเด็กที่พ่อแม่อุ้มเขาอยู่ ลูกจะเกิดความรู้สึกอบอุ่น รู้ว่าแม่รักเขา

แม่พยายามใช้คำพูดอ่อนหวาน และบอกว่าแม่ห่วงและรักเขาตลอด อยากให้เขามีความสุขเป็นเด็กดีมีระเบียบวินัย เพียงช่วยกัน 2 คนแม่ลูกก็สามารถเนรมิตห้องจากที่เคยรกรุงรังกลายเป็นห้องที่สะอาด สวยงามน่าอยู่ เด็กๆ ก็ชอบของสวยงาม แต่บางครั้งก็จี้จ้าน รักสบาย พ่อแม่ต้องเข้าใจวัยรุ่น เมื่อทำห้องได้สวยงามก็คอยช่วยให้ห้องเรียบร้อยเช่นนี้ต่อไปทุกวันลูกก็จะติดเป็นนิสัย ถึงใส่เสื้อซักรักก็วางไว้ให้ลูกหย่อนเสื้อผ้าที่ใส่แล้วลงในนั้น อย่างบนแต่ควรพูดด้วยคำที่สร้างสรรค์และชมเชย

แม่พยายามหาของขวัญที่มีมูลค่าไม่มากมอบให้เขาทุกวัน วางบนโต๊ะเขียนหนังสือ และเขียนโน้ตข้อความสั้นๆ ว่า “แม่รักลูก” เช่น ให้ดินสopakกา ยางลบ และอื่นๆ ที่ลูกจะนำไปใช้ที่โรงเรียนสอนให้ลูกแบ่งให้เพื่อนๆ ที่ไม่มี เพื่อนก็จะซาบซึ้งในน้ำใจและก็จะจะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ลูกก็จะมีเพื่อนมากขึ้น สอนให้ลูกรักเพื่อนๆ ก็จะรักเขาเช่นกัน

เมื่อลูกมีความสุขที่โรงเรียน สุขภาพจิตก็จะดีตามไปด้วย ลูกจะตั้งใจเรียนและรักพ่อแม่ พี่น้อง รู้จักเสียสละให้คนรอบข้าง มีความโอบอ้อมอารี และมีเมตตาจิต ผู้เป็นพ่อแม่ก็จะมีความสุขตามไปด้วย ลูกคือโซ่ทองคล้องใจดวงใจของพ่อแม่บ้านก็จะเป็นวิมาน เพราะไม่มีใครสร้างปัญหาให้ปวดหัว ทุกคนต่างเต็มความสุขให้บ้าน เราจึงควรร่วมกันสร้างสุขให้ชีวิตตลอดปีใหม่นี้จะขอให้โชคดีค่ะ 🍀

นานาอาชีพ

หมูสะเต๊ะ อร่อยอยู่ที่น้ำจิ้มจริงหรือ?

สวัสดิ์ปีใหม่ พ.ศ. 2554 / ค.ศ. 2011 ครับผู้อ่านที่รักและคิดถึงทุกลมหายใจ
ใครเป็นใจผมยังไม่เคยเห็นหน้า แต่ทุกคนเป็นพี่น้องกัน

เอละผมก็มีเวลาพอจะหาอาชีพมาฝากหลายๆ อาชีพ ส่วนใหญ่ก็น่าสนใจกันเชียวละ
ทำไมขายดี ขายทุกวัน เข้ายันมืด อะไรเป็นเหตุ น่าสนใจจึงคิดต่อไปก็ได้ความพอใจ
ให้สัมภาษณ์ก็ดีไป อาชีพนี้มีพ่อค้า 2-3 เจ้า แต่ก็ขายไม่ดีเท่าไร เจ้านี้คือเขาบอกว่า
เป็นที่น้ำจิ้ม จริงไหม? ผู้อ่านอยากไปชิมก็สามารถไปที่ “ตลาดน้ำลำพญา” นครชัยศรี
มีคนบอกว่าต้องเข้าแถวซื้อเหมือนนักเรียนเลยเชียวละ (แถมหนอยครีบว่ามีเวลาสวด
มีเวลาเตรียมตัวตายช่วงทำบ้าน เพราะไม่มีเวลาคิดถึงความตาย ความตายเป็นเรื่องธรรมดา
เป็นความจริงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ตายก่อน สบายก่อน มากคนมากความคิด จึงเกิดความ
ขัดแย้งไงละ)

ตลาดน้ำลำพญาห่างจากหมู่บ้านวัดโรมันของผมประมาณ 30 กิโลเมตรเศษ
ไปกลับก็ร่วม 70 กิโลเมตร มีของขายมากมาย ทุกวันเสาร์-อาทิตย์คนก็ยิ่งมาก ก็คล้าย

กับทุกตลาด ตลาดน้ำมีหลายแห่ง ตลาดน้ำดำเนินสะดวก ตลาดน้ำสาย 7 ฯลฯ (นี่ก็ไม่ค่อยออก
แก่แล้ว ผมเปลี่ยนสีแล้วครับ)

มาเข้าเรื่องกันดีกว่า... **อันตน กฤษดา (เปี้ยก) กิจบำรุง** อายุ 33 ปี บุตรของเบตา สมประสงค์
กับ **ลูซี่อา บุญจันทร์ กิจบำรุง** สมรสกับ **ลัดดาวัลย์ จิมวัย** มีบุตร 2 คน คือ **ค.ญ.ปรยา** อายุ
11 ปี เรียนอยู่ชั้นป.5 และ **ค.ญ.ชลยา** อายุ 9 ปี เรียนอยู่ชั้นป.3 ทั้งคู่เรียนอยู่ที่โรงเรียน
หอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน อาชีพประจำคือพนักงานศูนย์หลักประกันและจดจำนองธนาคาร
กรุงเทพ สาขาพลับพลาไชย อาชีพขายหมูสะเต๊ะ เป็นอาชีพที่ทำด้วยกันกับภรรยาในวันเสาร์-
อาทิตย์และทุกวันที่มีเวลาว่าง ขายประจำอยู่ที่ตลาดน้ำลำพญา บางเลน ขายมานานกว่าสิบปี
แล้วครับ

อันตน เปี้ยก เกิดและเติบโตเป็นลูกวัดนักบุญเปโตร สามพราน รับศีลทุกศีลที่นี้ สมัยเด็ก
คุณแม่สอบบรรจุเป็นครูได้ที่ จ.กาญจนบุรี จึงได้ย้ายไปเรียนที่นั่น จากนั้นก็ย้ายกลับมาอยู่ที่
ต.ดอนแฝก อ.นครชัยศรี และอาศัยมาถึงปัจจุบัน

ชีวิตก็ดำเนินไปเรื่อยๆ จนมาเริ่มต้นขายครั้งแรกแถวๆ บ้านพัก โดยย่างและจี่รถ
จักรยานยนต์ขายตามบ้าน ได้สูตรการทำครั้งแรกจาก **น้ำเสย** (น้องแม่) มีพ่อแม่ทูนหัวคือ
คุณศักดิ์และคุณอ้อยช่วยปรับปรุงสูตรการหมักหมูให้นุ่มโดยวิธีธรรมชาติ ไม่ใส่สารเคมีใดๆ
วัสดุที่ใช้ ได้แก่ หมูเนื้อสันที่มีคุณภาพดี น้ำส้มสายชูได้มาตรฐานอุตสาหกรรม น้ำตาลไม่ใส่
สารฟอกขาว (สังเกตได้จากสีน้ำจิมจะค่อนข้างเป็นสีน้ำตาล) และวัสดุปรุงรสอื่นๆ ที่มีคุณภาพดี
ไม่ใส่ผงชูรส ผู้ที่รับประทานจะปลอดภัย

สัปดาห์หนึ่งจะขาย 2 วัน ใช้หมูประมาณ 100 กิโลกรัม ถ้าหากมีวันหยุดปริมาณจะ
เพิ่มขึ้นไปด้วย ราคาหมูก็จะขึ้นลงตามราคาตลาด แต่ร้านขายหมูที่ส่งให้จะลดราคาเป็นพิเศษ

กว่าที่ขายทั่วไปครับ ขายครั้งแรกราคาไม้ละ 1 บาท และค่อยๆ ปรับขึ้นตามราคาวัตถุดิบต่างๆ ปัจจุบันขายราคาไม้ละ 3 บาทครับ ลงทุนวันละ 7,000 บาท ขายได้ 5,000 ไม้ต่อวัน มีลูกจ้าง 4-5 คน โดยจ่ายค่าจ้าง 250 บาทต่อวัน

ตามที่ผมพูดหัวไว้ว่า ‘หมูสะเต๊ะอร่อย อยู่ที่บ้านจิมจริงไหม?’ ต้องขอตอบว่าจริงครับ แต่หมูก็ต้องนุ่มและอร่อยด้วย เป็นการผสมผสานกันทุกอย่าง เมื่อรับประทาน 1 ไม้ แล้วต้องการรับประทานไม้ต่อๆ ไป จึงถือว่าใช้ได้ เนื้อหมูนุ่มเคี้ยวแล้วได้รสชาติเครื่องปรุง รสชาติหมู ลูกค้าที่ไปเที่ยวที่ตลาดน้ำลำพูนมักจะซื้อกลับไปฝากคนทางบ้านกันแทบทุกคนครับ ร้านนี้เค้ามีชื่อว่า “ร้านน้องฝ้าย” ขายอยู่ในเรือครับ ผู้ที่ช่วยขายเป็นนักศึกษาที่ต้องการมีรายได้พิเศษ

อันตอน เปี้ยก เล่าให้ฟังว่า เมื่อเกิดอุปสรรคจะร่วมกันสวดภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระ พระก็จะเมตตาทุกครั้ง เช่น เมื่อตอนยังเรียนอยู่ชั้นประถม แม่ป่วยเป็นมะเร็งปากมดลูก สวดภาวนาขอพระทุกวัน ปัจจุบันแม่หายจากโรคมะเร็งแล้ว อีกครั้งหนึ่งขณะที่จอดรถอยู่ริมถนน มีลมพายุพัดป้ายโฆษณาและสิ่งของต่างๆ ปลิวว่อน ปรากฏว่าป้ายโฆษณาเกี่ยวกับสายไฟฟ้าข้างๆ รถที่จอด อีกนิดเดียวก็จะหลุดออกมา แต่พระก็ช่วยไว้ไม่ให้หลุดรถไม่เป็นอะไรเลย แต่รถคันอื่นที่จอดอยู่แถวๆ นั้น มีรอยขีดขูดมากมาย

ปัจจุบันอันตอน เปี้ยก เป็นสมาชิกอุดมสาร/อุดมสามัคคีมากกว่า 10 ปีแล้วครับ อ่านทุกเรื่อง แต่ที่สนใจเป็นพิเศษคือคอลัมน์จดหมายจากผู้อ่านและคุยกันฉันเพื่อน

นานาอาชีพเดินทางขึ้นปีใหม่อีกปี ก็ขอฝากเนื้อฝากตัวและฝากใจไว้กับพี่น้องทุกๆ ท่านด้วยนะครับ ปีใหม่อากาศก็ยังคงเปลี่ยนแปลงบ่อย พี่น้องอย่าลืมนดูแลสุขภาพให้แข็งแรงกันด้วย ขอให้ทุกท่านมีความสุขความเจริญและทำมาหากินประกอบอาชีพอย่างซื่อสัตย์สุจริตต่อลูกค้า เพราะ

ลูกค้าคือผู้มีบุญคุณต่อเรา ถ้าไม่มีพวกเขา เราก็ไม่รู้จะขายของให้ใคร การเปิดร้านขายของเปิดง่ายครับ แต่จะอย่างไรให้มีลูกค้าคิดต่างหาก มีครอบครัวก็ขอให้มีความรัก ความอบอุ่น “ปลูกบ้านให้ล้อมรั้ว รักครอบครัวให้ล้อมรั้ว” หนึ่งปีหรือสิบปีที่ผ่านมา ก็ขอให้ “จงมองไปข้างหลัง เพื่อจะได้เรียนรู้วิธีที่จะก้าวหน้าต่อไปอย่างมั่นคง” ขอพระอายุพรพี่น้องทุกท่าน เงินทองไหลมาเทมา

สวัสดิ์ปีกระต่ายครับ 🐰

บริการ เว็บบิง ดูดิวโอ
BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานที่สวยงาม
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรเพชร ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ตู้ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติ โทร 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

“**สวัสดิปีใหม่**” สวัสดิทานผู้อ่าน และผู้ติดตามคอลัมน์ **พจนมาลา** ที่รักทุกท่าน ดิฉันเชื่อว่าทุกท่านคงมีความสุขกายสบายใจกันถ้วนหน้า เรากำลังสดชื่นกับวันปีใหม่ และการมีวันหยุดพักผ่อนหลายวันติดต่อกัน เป็นการสร้างเสริมพลังกายพลังใจใหม่ เพื่อจะดำเนินชีวิตกันต่อไป และร่วมฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ก็ขอเป็นกำลังใจให้ทุกท่านมีความสุข สุขภาพแข็งแรงกันถ้วนหน้า ดิฉันฉันทักทายคำประพันธ์ของ **คุณมัทธวิ กันตพงษ์ เขมชัชวัล** มาแบ่งปัน ณ โอกาสนี้จะคะ

ปันน้ำใจให้กัน.....รับขวัญวันปีใหม่

สงพรสุข	ปีใหม่	ให้แซมชื่น
ลิมขมชื่น	มากอย่าง	แต่ปางหลัง
มาร่วมแรง	แบ่งปัน	สรรค์พลัง
ฟื้นความหวัง	ด้วยธารใจ	ให้ทุกคน

ช่วยกันนิด	เสริมกันหน่อย	ลบรอยขำ
ร่วมแรงทำ	นำหนูน	บุญกุศล
สู่เพื่อนพ้อง	ทุกท้องถิ่น	ที่ทุกขัณฑ์
คลายหมองหม่น	สู่ความจริง	แห่งชีวิต

สงพรสุข	สามัคคี	ถึงพี่น้อง
เสริมแรงป้อง	ล้างลำเค็ญ	เป็นสุขสันต์
ส่งไมตรี	เอื้อเพื่อ	เกื้อกูลกัน
ร้อยรับขวัญ	ให้สุขศรี	ปีใหม่เอ๋ย

มัทธวิ กันตพงษ์ เขมชัชวัล

“เสน่ห์ปาย...ที่หายไป”

เคยได้ยินคำรำลือถึงเมือง “ปาย” เมื่อหลายปีก่อน ใครไปแล้วเป็นต้องติดใจอยากกลับไปอีก ผมเองเคยไปมา ครั้งหนึ่งเมื่อประมาณ 2 ปีก่อนแต่ไม่ประทับใจ ปีนี้คณะของเราตกลงว่าจะขึ้นเหนือเหมือนทุกปี ซึ่งในปีนี้ “ปาย” ก็ถูกจัดไว้ในโปรแกรมการเดินทางของเรา ตรวจเช็คสภาพรถยนต์และคนให้พร้อมก่อนการเดินทาง พอได้เวลาตี 4 ของวันที่ 11 ธันวาคม 2553 ตามที่กำหนด ทุกคนมาพร้อมล้อหมุน สิ่งที่พวกเราไม่ลืมคือการสวดขอพรจากพระเจ้าเพื่อคุ้มครองพวกเราให้ปลอดภัยในการเดินทาง พักเที่ยวตามทางไปเรื่อยๆ ถึงเชียงใหม่ประมาณ 4 โมงเย็น หลังจากเที่ยวชมดอกไม้ที่สวนราชพฤกษ์และถนนคนเดินที่ถนนวิบูลย์แล้ว พวกเราก็ตั้เข้าที่พัก วางแผนการเดินทาง วันรุ่งขึ้นออกเดินทางสู่แม่ฮ่องสอน จุดหมายปลายทางอยู่ที่ “ปางอุ๋ง” **คุณพ่อสมพงษ์ กัมพลกุล** ซึ่งเวลานี้ได้ย้ายมาดูแลคริสตชนแถบอำเภอขุนยวม ก็ได้โทรมาถามตลอดด้วยความเป็นห่วง ว่าอยู่ที่ไหนแล้ว บางช่วงขณะที่ขับรถอยู่บนเขาสูง สัญญาณโทรศัพท์ขาดหายไม่สามารถติดต่อได้ ถึงแม่ฮ่องสอน ตอน 4 โมงเย็น เข้าไปติดต่อขอบัตรเข้าปางอุ๋งที่ศูนย์ศิลปาชีพแม่ฮ่องสอน แล้วเดินทางต่อทันที ประมาณ 1 ชั่วโมงก็ถึงปางอุ๋ง พักที่โฮมสเตย์ปากทาง ตอนเช้าพอถ่ายภาพกันจนพอใจ ก็

ออกเดินทางสู่เมืองปายเมืองในฝันของนักเดินทาง พวกเราเสียเวลาในการขับรถวนหาที่พักแล้วก็มาสะดุดตาที่บ้านพักติดริมน้ำปายใกล้ถนนคนเดิน หลังจากติดต่อที่พักซึ่งราคาสูงพอสมควรกับการบริการที่อยู่ในระดับที่ถือว่าแย่มาก ช่วงค่ำเราเดินเที่ยวตามถนนคนเดิน มีโอกาสคุยกับแม่ค้าที่นี่ เขาเล่าให้ฟังว่า เมืองปายเดี๋ยวนี้ไม่น่าอยู่ สภาพบ้านเมืองเปลี่ยนไปจากเดิม วิถีชีวิตและวัฒนธรรมเปลี่ยนไปเมื่อมีนายทุนมากว้านซื้อที่ ตั้งรีสอร์ทเต็มเมืองไปหมด มีชาวต่างชาติมากมายเข้ามาจับจองและท่องเที่ยวกัน ผู้คนในท้องถิ่นเหลือน้อยลง อาหารการกินรวมถึงที่พักราคาสูงมาก พวกเราลงความเห็นว่าเป็นเมืองปายไม่เหมาะกับพวกเราและจะไม่ไปเมืองปายอีก ดูเหมือนว่าผู้คนที่นี่จะให้ความสำคัญกับชาวต่างชาติมากกว่า หรืออาจเป็นเพราะพวกเราโชคไม่ดีที่ได้พบเจอ อาจเป็นเพราะเงินปัจจัยหลักที่ทำให้จิตใจของคนต่ำลง รวมถึงความเป็นอยู่และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปจากเดิมมาก รุ่งเช้าพวกเราเดินทางต่อไปยังแม่เอย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อต่อไปยังจังหวัดเชียงราย เราแวะเที่ยวไปตลอดเส้นทาง แล้วเดินทางกลับตอนรุ่งเช้าของวันที่ 16 ธันวาคม ขอบขอบคุณพระเจ้าที่ดูแลพวกเราตลอดการเดินทาง ปีหน้าค่อยว่ากันใหม่ ☺

มาวาดรูปกับครูด้วย

วันนี้เราจะวาดภาพหุ่นแบบปร่ำๆ นะคะ
เริ่มตั้งแต่รูปที่ 1-9 ค่ะ

อ้อ! พระบิ๊สู่วัดของพระปิ่นแก้วคือพระเมตตา นะห้ห่อปากอ้วที่พระเดีหกรัษมาหาพระปิ่นแก้ว

ชวนน้องๆ

พี่ป๊องและชาวคณะ

‘สวัสดิ์ปีใหม่’ สวัสดิ์น้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมสานต์ที่น่ารักทุกคน เรามาพบกันในปีใหม่นี้ตรงที่เดิม ฮิ ฮิ... พี่ป๊องเชื่อว่าน้องๆ ทุกคนคงสบายดีกันทุกคน โอกาสนี้พี่ป๊องภาวนาขอพระเจ้าเป็นเจ้า โปรดอวยพระพรให้น้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรฯ มีความสุข มีสุขภาพแข็งแรง มีสติปัญญาดี มีความมุ่งมั่น อดทน และขอให้ ‘ขยัน’ มากกว่าปีที่แล้ว ขอให้ทุกคนเริ่มต้นใหม่ ตั้งใจใหม่ ขออย่ายอมแพ้ อย่าท้อถอย... สู้ สู้ นะครับ

ขอฝากถึงเรื่องของ ‘สื่อ’ สื่อต่างๆ ทุกวันนี้มีบทบาทมากและมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของน้องๆ ทั้งในแง่ดีและไม่ดี... หากน้องๆ เด็กๆ รู้อยู่แล้วสื่อแบบไหนที่ดีๆ ที่เป็นประโยชน์ก็จงใช้สื่อนั้นเพื่อการศึกษาค้นคว้า แต่หากรู้ว่าสื่อตัวไหนไม่ดี เป็นสื่ออันตราย ไร้สาระ หรือเล่นแล้วหลงทาง-เสียเวลา พี่ป๊องขออ้อม และขออย่าว่า น้องๆ เด็กๆ ออกห่างจากสื่อ นั้น โดยตัวน และอยู่ให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้... นะครับ

อ้อ...ขอฝากคำนิยามของสื่อมวลชนคาทอลิกที่ว่า “เลือกสื่อที่ดีไว้ในบ้านเหมือนให้ลูกหลานทานอาหารปลอดสารพิษ” ขอแค่นี้ก่อนนะ... บ้ายบาย / สวัสดิ์ครับ

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการ 2011

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้าร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2011 เข้าร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ
ถ.นนทรี ซ่งนนทรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งที่ E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ...

“สวัสดิ์ปีกระต่ายครับผม”

คุยกันฉันเพื่อน

เปิดมาถึงช่วงของ “คุยกันฉันเพื่อน” เมื่อได้เห็นหน้าตาของน้องศิริขวัญ สิทธิโชค ที่บ่งบอกถึงความมุ่งมั่น และตั้งใจจริง แต่ก็ซ่อนความสดใส ร่าเริง และอารมณ์ดีเอาไว้ด้วย พี่อ้อเชื่อว่าน้องๆ หลายคนจะได้รับกำลังใจจากน้องปุ่นอย่างแน่นอน... พี่อ้อยังเชื่ออีกว่าเมื่อน้องๆ เพื่อนๆ ได้อ่านบทสัมภาษณ์ของน้องปุ่นแล้วจะรู้สึกเหมือนพี่อ้ออยู่อย่างหนึ่งคือ “ความมานะ เพียรพยายาม นำมาซึ่งความสำเร็จ” จริงๆ ครับผม

ขอเชิญพบกับ น้องศิริขวัญ สิทธิโชค สาวน้อยผู้น่ารักจากจังหวัดอุบลราชธานี ผู้ซึ่งมีความเชื่อมั่นในตัวเอง และมุ่งมั่นในสิ่งที่กระทำอย่างตั้งใจ... ขอชมว่าเก่ง และมีความมานะมากจริงๆ เลยครับ....

ชื่อ : ด.ญ.ศิริขวัญ สิทธิโชค ชื่อเล่น : ปุ่น

เรียนที่ : โรงเรียนนารีอนุกุล จังหวัดอุบลราชธานี

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมประกวดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรอุดมศึกษา?

ตอบ : เพราะเป็นคนชอบวาดภาพและระบายสีอยู่แล้ว พอเห็นรูปภาพในมุมเด็กศิลป์ เห็นว่าเป็นรูปที่น่าสนใจจึงได้ส่งผลงานเข้าประกวดในครั้งนี้เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นการฝึกจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และภาพแต่ละภาพก็มีความน่าสนใจ

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : คือได้เห็นผลงานต่างๆ ที่เพื่อนๆ ส่งมาในอุดมศึกษา แต่ภาพที่ได้อันดับล้วนเป็นภาพสวยงาม และแต่ละภาพเป็นภาพที่มีความหมายสื่อถึงพระเยซู แม่พระ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการที่จะส่งผลงานเข้าประกวดในครั้งนี้

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ได้รับการสนับสนุนจาก คุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว และพี่สาวที่เคยส่งผลงานเข้ามาประกวดด้วย และขอบคุณพี่อ้อ และทีมงานที่ให้โอกาสในการส่งผลงานเข้าประกวด และที่ขาดไม่ได้คือ ครูคำสอนที่ช่วยแนะนำในการส่งผลงานเข้าประกวดด้วย

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ภาพยากก็จะประมาณ 3-4 ชั่วโมง แต่ถ้าเป็นภาพง่ายก็จะประมาณ 1-2 ชั่วโมง ภาพก็จะเสร็จสมบูรณ์ และแต่ละภาพก็ต้องพิจารณาว่าจะต่อเติมอย่างไรก็จะประมาณ 1 ชั่วโมงในการต่อเติมภาพ และลงสีก็จะประมาณ 2-3 ชั่วโมง

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : ตอนแรกก็งงๆ เพราะส่งไปไม่เคยได้ลำดับได้แต่รางวัลชมเชย และแต่ละครั้งไม่คิดว่าจะติดอันดับและเวลาได้ที่ 1 รู้สึกว่าตัวเองทำได้ไง? และไม่เคยมคิดเลยว่าจะติดอันดับเพราะส่วนมากมีแต่ผลงานสวยๆ ได้อันดับที่ 1 และเป็นภาพที่ต่อเติมได้สวยงาม

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรอุดมศึกษาหน่อยนะครับ?

ตอบ : อยากฝากถึงเพื่อนๆ ว่า ‘ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น’ อยากให้ทุกคนมีความพยายาม ผลจะออกมาเป็นอย่างไรก็ตามถึงแม้ไม่ประสบความสำเร็จในวันนี้ วันหน้าอาจจะเป็นโอกาสของเรา พยายามเข้านะคะ ฮู้ ฮู้ ☺

ผลงานของน้องปุ่น

อ.เก่ง

รัก พระคัมภีร์

สวัสดีปีใหม่ครับ...อ.เก่ง มาพบกับน้อง
อีกเช่นเคย จริงอยู่เราได้ผ่านพ้น “ปีพระวาจา
2007-2010” กันมาแล้วแต่เรายัง “รักพระคัมภีร์”
และ “รักพระวาจา” ของพระผู้เป็นเจ้าทุกคำทุกตอน
เพราะพระวาจาของพระองค์บันดาลชีวิต หล่อเลี้ยง

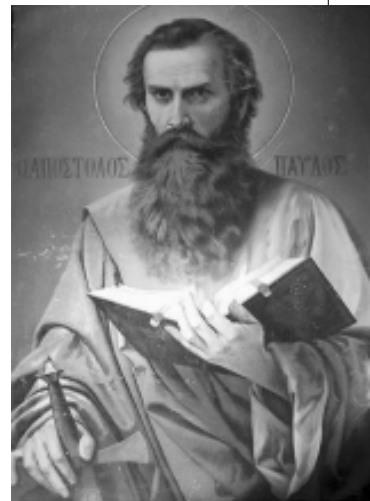
ชีวิตทั้งจิตและวิญญาณ ฉะนั้นเราทุกคนจึงดำเนินชีวิตกันต่อไปบนหนทางแห่งพระพร โดย
ยึดพระคัมภีร์ และพระวาจาของพระผู้เป็นเจ้า

อ.เก่ง มี “คำศัพท์” และ “บทพระวรสาร (พระวาจา) ตอนหนึ่งในพระคัมภีร์ที่อยากแบ่งปัน
ซึ่งสอดคล้องกับการ “ฉลองการกลับใจของนักบุญเปาโล อัครสาวก” ซึ่งตรงกับวันที่ 25 มกราคม
ของทุกปี...

คำศัพท์ คำนั้นคือ ‘การกลับใจ’ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงจิตใจ
อย่างลึกซึ้ง ห่างจากอิทธิพลของบาปมาอยู่กับพระเจ้า การกลับใจ
ไม่ได้หมายถึงการเสียใจในความผิดหรือการกระทำในอดีตเท่านั้น
แต่ยังหมายถึงการเปลี่ยนทิศทางให้ถูกต้องสำหรับการกระทำใน
อนาคตด้วย (กิจการ 26:20) .....บทพระวรสารที่ว่า “ท่านทั้งหลาย
จงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง ผู้ที่เชื่อและ
รับศีลล้างบาปก็จะรอดพ้น...” (มก 16:15-18)

ข้อคิด : มีบางคุณสมบัติที่โดดเด่นยิ่งในตัวของนักบุญเปาโล

1. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรับใช้พระเจ้า
2. ท่านเป็นผู้แสวงหาความจริง และพบในองค์พระเยซูเจ้า
3. ท่านมุ่งทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องแคทรียา วาปีกัง (มิโนรุ) *3130*

เกิด : 1 ตุลาคม 2537

การศึกษา : โรงเรียนอวามาริอา จ.อุบลราชธานี

วิชาที่ชอบ : ทุกวิชาเพราะแต่ละวิชาล้วนเป็นครูที่ให้ความรู้

อนาคตอยากเป็น : ผู้บริหารที่ดี มีความเป็นผู้นำ

เป็นคนมีนิสัย : มีเหตุผล ตึงตังบางเวลา มีความตั้งใจสูง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัขพันธุ์คอลลี่, อัลเซเชียน

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป เล่นกีฬา เก็บจัดบ้าน อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : ยิงปืน บาสเก็ตบอล ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ยำสามกรอบ ข้าวมันไก่ทอด สลัดผัก

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป ร้องเพลงประสานเสียง นักเขียน

คติ : มนุษย์เป็นผู้เสนอ พระเจ้าเป็นผู้สนอง

(Man proposes God disposes.)

น้องศศิวิมล รักษิติคุณธรรม (น้องวี) *3131*

เกิด : 6 พฤษภาคม 2537

การศึกษา : โรงเรียนพพบพระวิทยาคม

วิชาที่ชอบ : ภาษาไทย พลศึกษา เพราะเรียนสนุกเข้าใจ ไม่เครียด

อนาคตอยากเป็น : ทหารหญิง จะได้ช่วยเหลือบ้านเมืองของเรา

เป็นคนมีนิสัย : พุดเก่ง ตลก น่ารักนิดๆ

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : ฟังเพลง ดูหนัง อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : แบดมินตัน

อาหารที่ชอบ : กะเพราหมู

ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งๆที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซอยนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

สุนัข (หมา) กับม้า

สวัสดิ์ปีใหม่ค่อน้องๆ ทุกคน ขอให้ทุกคนมีความสุขตลอดปีใหม่นี้ และขอให้พระเป็นเจ้าอวยพรน้องๆ ทุกคนในปีใหม่นี้ค่ะ ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “สุนัข (หมา) กับม้า”

ครั้งหนึ่งมีสุนัข (หมา) ตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในฟาร์ม มันเฝ้าคิดเสมอว่าม้ามีความสง่างาม และมีขนที่สวยงาม มันจึงถามว่า “ท่านม้าที่สง่างาม ท่านช่วยแนะนำวิธีที่จะทำให้ฉันมีขนสีน้ำตาล สวยแบบท่านด้วยเถอะ และโปรดสอนฉันด้วยว่าทำอย่างไรจึงจะสง่างาม”

ม้าก็กินหญ้าของมันต่อไป และไม่สนใจกับคำพูดของหมา เจ้าหมาก็คิดว่าม้าไม่ได้ยินคำถามจึงถามซ้ำอีกครั้ง แต่ม้าก็ไม่สนใจเลย หมาก็คิดว่ามันจะเฝ้าดูว่าม้าทำอะไรบ้างแล้วจะได้ทำตาม และเลียนแบบท่าเดินของม้า อิริยาบถของม้า

วันรุ่งขึ้นหมาก็กลับมาเฝ้ามองม้าอีก และก็พยายามเลียนแบบทุกท่าทาง มันคิดเองว่าแล้วมันก็จะเหมือนม้ามากขึ้น จะมีความสง่างามและมีขนสวย มันพยายามกินหญ้าเหมือนกับม้าด้วย

ม้าเห็นหมาพยายามเลียนแบบตัวมันมาหลายวันก็บอกหมาไปว่า เสียเวลาเปล่าๆ ยิ่งงั้นหมาก็เป็นหมาวันยังค่ำ จะพยายามเลียนแบบม้าก็ไม่สามารเป็นม้าได้หรอก หมาก็ไหนจะกินหญ้า มันไม่ทำให้ขนสวยได้หรอก ว่าแล้วม้าก็วิ่งจากไปอย่างสง่างาม

หมาก็ยังพยายามกินหญ้าต่อไป แล้วมันก็ป่วยแถมขนก็ร่วงเพราะกินหญ้าอย่างเดียว ทำให้ขาดสารอาหาร ส่วนท่าเดินของมันที่พยายามทำให้เหมือนม้าก็ไม่เหมือน กลายเป็นเจ้าหมาเดินกะเผลกๆ ทำให้ใครๆ ที่เห็นก็ขบขัน

สุดท้าย เพื่อนที่เป็นหมาก็บอกมันว่าให้หยุดเถอะ ในเมื่อมันเป็นหมาก็อย่าคิดจะกลายเป็นม้า และหมาเองก็มีประโยชน์ ขนก็สวยเมื่อกินอาหารที่ดี และก็สามารเฝ้าบ้านได้ไม่จำเป็นต้องสง่างามเหมือนม้า ที่สุดเจ้าหมาก็คิดได้และกลับมาทำตัวเป็นปกติอีกครั้ง

น้องๆ ค่ะ ความพยายามเป็นสิ่งที่ดี แต่ความพยายามในทางที่คิดคงไม่ดี ดังนั้นก่อนที่จะพยายามทำอะไร ควรไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อน แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ 🍀

วันสันติภาพโลก (World Day of Peace)

...วันสันติภาพโลก (World Day of Peace) ซึ่งมักจะเรียกกันอย่างเป็นทางการว่า วันสันติภาพสากล เริ่มเมื่อวันที่ 1 มกราคม หรือวันขึ้นปีใหม่ของปี ค.ศ. 1968 โดย สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้น ทรงปรารภให้วันขึ้นปีใหม่ของทุกๆ ปี เป็น ‘วันสากลแห่งการภาวนาเพื่อสันติภาพ’ และให้มี ‘การเฉลิมฉลองเพื่อสร้างความหวังและคำสัญญาให้สันติภาพดำรงอยู่ในโลกตลอดไป’ จากนั้นเป็นต้นมา วันที่ 1 มกราคมของทุกปี ก็ถือเป็นวันสันติภาพโลก เป็นวันที่สมเด็จพระสันตะปาปาทรงมอบสาส์นวันสันติภาพสากล เพื่อให้ชาวโลกนำไปพิจารณาไตร่ตรอง ภาวนา และเฉลิมฉลอง นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1968 จนถึง ค.ศ. 1978 ปีที่สิ้นพระชนม์ชีพ .... สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ทรงดำเนินการต่อด้วยการมอบสาส์นวันสันติภาพสากลให้แก่ชาวเรารวม 26 ฉบับ

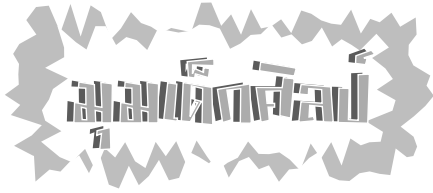
และสาส์นวันสันติภาพสากล ฉบับแรกของสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 เมื่อ ค.ศ. 1979 ทรงกล่าวถึงการสอนสันติภาพ ภายใต้อำนาจว่า : “เพื่อบรรลุถึงสันติภาพ จงสอนสันติภาพ” และอีกเรื่องหนึ่งที่ทรงยืนยันอยู่เสมอก็คือความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิมนุษยชนและสันติภาพดังปรากฏในสาส์นวันสันติภาพสากล ปี ค.ศ. 1999 : “การเคารพสิทธิมนุษยชน คือเคล็ดลับของสันติภาพที่แท้จริง”

สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ทรงเตือนผู้ทำงานเพื่อสันติภาพโดยเฉพาะบรรดาครูผู้สอน เด็ก และเยาวชนว่าภารกิจในการสอนตัวเองและผู้อื่นให้รู้จักและเข้าใจสันติภาพเป็นแก่นแท้ของคริสตศาสนา เพราะการประกาศสันติภาพ แท้จริงคือการประกาศพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นองค์สันติภาพ และพระวาจาที่ว่า : “มหาบุญลากแก่ผู้สร้างสันติภาพเหตุเพราะพวกเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า” ก็คือการเรียกร้องให้มวลมนุษยชนร่วมมือกันเสริมสร้างสันติภาพ ทรงกล่าวเตือนว่าการสร้างสันติภาพเป็นหน้าที่ของเราทุกคน คำถามที่ตามมาคือสร้างสันติภาพอย่างไร สมเด็จพระสันตะปาปาทรงย้ำว่าสันติภาพจะต้องสร้างบนเสาหลักสี่ประการตามที่บัญญัติสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ที่ 23 ได้ทรงกล่าวถึงในสมณสาส์นของพระองค์ที่ชื่อ “สันติบนโลกแผ่นดิน” เสาหลักสี่ประการนี้คือ 1. สัจธรรม 2. ความยุติธรรม 3. ความรัก และ 4. เสรีภาพ ดังนั้นหน้าที่ของเราทุกคนผู้รักสันติภาพ คือสอนอุดมคติเหล่านี้ให้แก่อนุชนรุ่นต่อไป เพื่อเตรียมอนาคตที่ดีกว่าสำหรับมนุษยชาติ

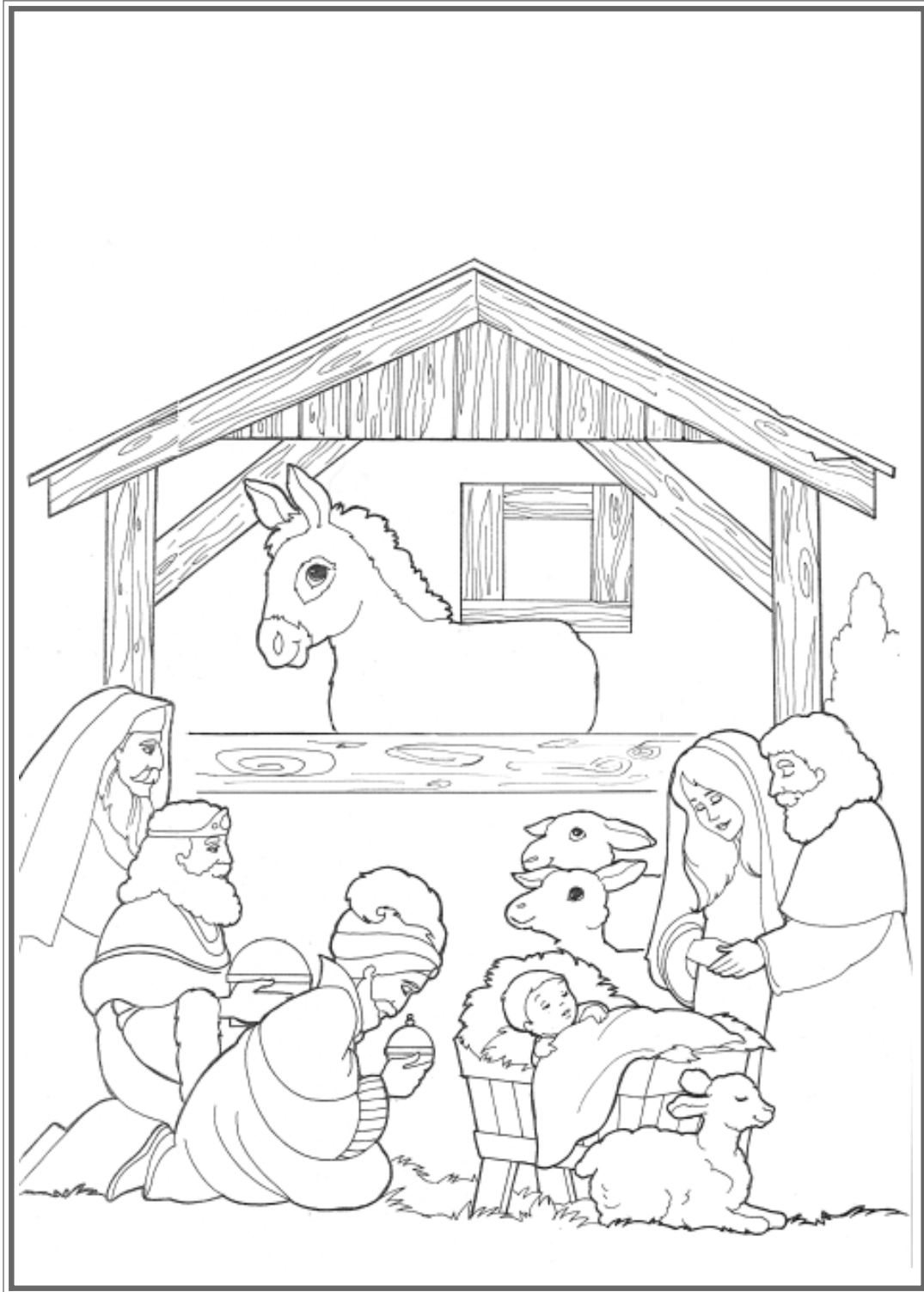
ที่ปองเชื่อ และมั่นใจว่า นื่องๆ ทุกคน จะเป็นผู้นำสันติภาพ และดูแลรักษาให้ดำรงอยู่เติบโตผลิดอกออกผล ส่งความสุข ความสงบสันติ และความรัก โดยนื่องๆ ทุกคนก็ถือ เมล็ดพันธุ์แห่งสันติสุข ... “ส่วนเมล็ดพืชที่ตกในที่ดินดี หมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจาแล้วรับไว้ จึงเกิดผลสามสิบเท่า หกสิบเท่า และร้อยเท่า” (มก 4:20)

...สวัสดิ์ ‘สันติภาพ’ สวัสดิ์ปีใหม่ครับ

มุมนเด็กโตฉบับดราวนิมชื่อภาพ “พระคริสต์เจ้าแสงขององค์”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุกซึ่งรางวัลกันนะครับ
(นมดเขตรับผลงานวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2011)

สวัสดิ์ปีใหม่ค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน ในปีกระต่ายน้อยนี้ เราจะก้าวไปบนหนทางแห่งชีวิตอย่างไร นิราศแห่งชีวิตจะเป็นดั่งนิทานกระต่ายกับเต่าหรือไม่ ที่วิ่งแข่งขันโดยเต่าค่อยๆ เดินคืบคืบไปอย่างช้าๆ อย่างมั่นคงสม่ำเสมอ แต่ที่กระต่ายน้อยคิดว่าตัวเองวิ่งได้เร็วกว่า เมื่อวิ่งไปได้สักระยะหนึ่งก็เห็นว่าตนนำหน้ามากแล้ว จึงหยุดพักกลับไป พอตื่นมาก็สายไปเสียแล้ว เจ้าเต่าน้อยได้เข้าเส้นชัยไปในที่สุด

หากชีวิตเราเป็นดังกระต่ายตื่นตูม หรือชะล่าใจ เหมือนกระต่ายกับเต่า ชีวิตของท่านในปีนี้ก็น่าเป็นห่วงไม่น้อย แต่สิ่งหนึ่งที่จะช่วยท่านได้เสมอคือ ฝากไว้ในอ้อมพระหัตถ์ของพระเจ้า ให้พระองค์เป็นผู้ดูแลเรา แล้วท่านจะไม่ขาดสน “จงอย่ากังวลใจ จงอย่าได้กลัวเลย ผู้วางใจพระเจ้าไม่ขาดสิ่งใดๆ เพียงพระเจ้าเพียงพอ”

ในคริสต์ศักราช 2011 นี้ คณะกรรมการคาทอลิก เพื่อคริสตชนฆราวาส แผนกเยาวชน ได้เริ่มแผนอภิบาลเด็ก และเยาวชน ฉบับที่ 10 มีระยะเวลาปฏิบัติตามแผน 5 ปี ระหว่าง ค.ศ. 2011-2015 ในหัวข้อ “อภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ ร่วมพันธกิจ แบ่งปันข่าวดี”

*โดยมีวิสัยทัศน์ดังนี้ : เด็กและเยาวชนลูกพระเจ้า รวมพลังในหนึ่งเดียว พัฒนาชีวิต ติดตามพระเยซูคริสต์ร่วมสร้างพระอาณาจักรในสังคม

พันธกิจ :

- + มุ่งฟื้นฟูส่งเสริมชีวิตเด็กและเยาวชนตามกระแสเรียกของตน ให้ใกล้ชิดพระเยซูคริสต์มากขึ้น อาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
- + อุทิศตนรักและรับใช้เพื่อนมนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะผู้ยากไร้
- + มีชีวิตเป็นประจักษ์พยาน เรียนรู้และแบ่งปันคุณค่าพระอาณาจักรในสถานการณ์โลกปัจจุบัน
- + เสวนาฉันพี่น้องกับผู้มีคามเชื่ออื่น
- + สร้างปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างสอดคล้องกลมกลืนกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

วิสัยทัศน์และพันธกิจนี้จะเป็นจริงได้ ก็ด้วยความร่วมมือกันอย่างจริงจังแบบองค์รวมและมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตตาคิบาลผู้ทำงาน อภิบาลเด็กและเยาวชนโดยตรง โดยเริ่มจาก

1. **จิตตาคิบาลในครอบครัว** ซึ่งเป็นพื้นฐานแรกของการมีชีวิต พ่อและแม่มีใช้เลี้ยงดูลูกของตนเพียงด้านร่างกาย เพียงเพื่อเจริญเติบโตเท่านั้น แต่ท่านต้องเลี้ยงดูเอาใจใส่ในด้านวิญญาณ ดูแลใจของลูกด้วยการแสดงออกของเด็ก เยาวชนทุกวันนี้มักจะสะท้อนถึงการเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ขาดจิตวิญญาณ แล้วเราจะทำอย่างไรเพื่อเลี้ยงดูเขาให้มีชีวิตที่เป็นประจักษ์พยาน และมีคุณค่า?

2. **จิตตาคิบาลในโรงเรียน** คุณครูต้องสอนเรียนอย่างมีจิตวิญญาณ เป็นเรื่องง่ายที่ส่งลูกศิษย์ให้ถึงฝั่งมิใช่เพียงตัวอักษรหรือให้เพียงความรู้ในการนำไปแข่งขันทางด้านการศึกษา หรือเพื่อสร้างชื่อเสียงของโรงเรียนเท่านั้น บรรดาผู้ใหญ่ของพระศาสนจักรกล่าวว่า “โรงเรียนคือสนามแพร่ธรรม” แล้วคำว่าสนามแพร่ธรรมนั้นต้องทำอะไรบ้าง? ทำให้เด็กนักเรียนมีจิตวิญญาณ ที่จะแบ่งปันและอุทิศตนเพื่อรักและรับใช้เพื่อนมนุษย์ ร่วมเสวนาฉันพี่น้องกับผู้อื่น และสร้างปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างสอดคล้องกลมกลืนกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมิใช่กลายเป็นเด็กแนวเกาหลีกันไปทั้งเมืองอย่างเช่นที่เป็นอยู่

3. **จิตตาคิบาลนอกโรงเรียน** บรรดาพระสงฆ์ นักบวชที่อภิบาลเด็กและเยาวชนตามวัดต่างๆ ที่เขาสังกัดท่านเหล่านี้เพียงให้เยาวชนมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมต่างๆ ของวัด ส่งเสริมให้มาช่วยมิสซาใกล้ชิดกับพระเจ้า บนพระแท่น ส่งเสริมให้อ่านบทอ่านเพื่อสนิทสัมพันธ์กับพระวาจาของพระเจ้า ให้พวกเขาเป็นนักขับร้องสรรเสริญพระองค์ ส่งเสริมให้มีกลุ่มเยาวชนเพื่อสอนคำสอนและอบรมวิญญาณ

หากทุกฝ่ายร่วมมือกันขนาดนี้แล้ว อนาคตของพระศาสนจักร ก้าวต่อไปของชีวิตคริสตชนชุมชนศิษย์พระคริสต์ ซึ่งมีพันธกิจแห่งการแบ่งปันข่าวดีและคุณงามความดีให้แก่กันตลอดนิรันดร สวรรค์ ณ แผ่นดิน จะมีให้เห็นในทุกชุมชนคริสตชนเป็นแน่ อาแมน ☩

เกมสโมสรร

จุดมศานต์

“เราจงไปเมืองเบธเลเฮมกันเถิด จะได้เห็นเหตุการณ์นี้ที่พระเจ้าทรงแจ้งให้เรารู้”
 เขา (คนเลี้ยงแกะ) จึงรีบไป และพบพระนางมารีย์ โยเซฟ และพระกุมารซึ่งบรรทมอยู่ใน
 รางหญ้า (ลก ๒:15-16)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้ขอให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม
 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

A

B

Chapter 15
Feeling fatigue

Hugh: “Harry, nowadays I don’t feel like walking any more. Formerly I was full of energy and enthusiasm at my wife’s and children’s beck and call three or four times a day if not more. My house is very near to the market, pharmaceutical and department stores. But now, their request saps my energy and enthusiasm because I feel as though I were a sap in the house waiting on them hand and foot. During summer I perspired profusely. Have you any good advice for me”

Harry: “MENS SANA IN CORPORE SANO” “Have you ever heard of this motto? First, I’ve to jog your memory, that apart from good exercise everyday, you ought to offer this fatigue in union with Christ’s walking up Calvary. Then it would be automatically become a prayer. In this sense you’re said to complete the full meaning of: - “A SOUND MIND IN A SOUND BODY.” I’ve seen many people either walking, jogging or running, etc. every morning just to maintain good health, probably no spiritual exercise at all, I’m almost sure. I’ve another advice for you i.e. to say St. Faustina’s prayer everyday as often as you can. “Help me, O Lord, that my feet may be merciful, so that I may hurry to assist my family (neighbours), overcoming my own fatigue and weariness. My true rest is in the service of my family (neighbours).”

บทที่ 15

ไม่รู้ลืกลอยจะทำอะไรให้ใครอีกแล้ว

ฮิวค “แฮร์รี่หนุ่มนี้ผมรู้สึกอยากอยู่บ้านเฉยๆ ไม่อยากเป็นคนรับใช้คนในบ้านอีกเลย เมื่อก่อนนะผมขยันอาสาไปซื้อโน้นซื้อนี่ให้ลูกๆ และภรรยาด้วยความเต็มใจวันละครั้ง บางวันสองถึงสามครั้ง ทั้งนี้และทั้งนั้นบ้านผมอยู่ไม่ห่างจากห้างสรรพสินค้า ร้านขายยา และตลาดสด แต่เดี๋ยวนี้เวลาเขาขอให้ผมไปซื้อของ ผมรู้สึกไม่อยากไปไหน หมดกำลังใจที่จะทำตามที่เขาขอร้อง เพราะคุณแล้วผมเหมือนคนรับใช้ที่ทิ้งง่ายั้งในฤดูร้อน คุณเอ๊ย ผมเหงื่อไหลท่วมตัวเลย คุณมีข้อเสนอแนะอะไรดีๆ ให้ผมบ้างไหม”

แฮร์รี่ “จิตใจที่ดีย่อมอยู่ในร่างกายที่เข้มแข็ง” “เชื่อว่าคุณคงเคยได้ยินสุภาษิตนี้แล้ว ข้อแรกผมย้ำเตือนความจำคุณหน่อย นอกจากออกกำลังกายแล้วคุณควรยกถวายความเหน็ดเหนื่อยนี้ร่วมกับพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าที่เสด็จขึ้นเขากัลดวารีโอ การยกถวายความเหน็ดเหนื่อยของคุณกลายเป็นคำภาวนาไปโดยอัตโนมัติซึ่งจะทำให้ภายิตที่ว่า ‘จิตใจที่ดียอมอยู่ในร่างกายที่เข้มแข็ง’ มีความหมายสมบูรณ์ ผมเห็นคนออกกำลังกายมากต่อมาก ทั้งที่เดินหรือวิ่งทุกเช้าเพื่อที่จะรักษาสุขภาพทางกายแทบจะเชื่อได้ว่าคงไม่มีใครสักคนสวดไปพลาง ออกกำลังกายไปพลางคิดถึงพระถึงเจ้า นี่เป็นความคิดส่วนตัวของผมเอง ผมมีข้อเสนอที่ดีให้คุณอีกอย่างหนึ่งคือ คุณควรสวดภาวนาบทสวดของนักบุญชิสเตอร์ โฟสตีนาทุกวัน วันละหลายๆ ครั้งเท่าที่จะทำได้จะช่วยให้คุณรู้สึกดีขึ้น”

“โปรดเสด็จมาช่วยเหลือลูก โอ้พระ-
สวามีเจ้าข้า เพื่อให้เท้าของลูกเต็มไปด้วยความ
เมตตา ลูกจะเร่งรีบในการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์
เอาชนะความอ่อนแอและเปราะบางของตนเอง
การพักผ่อนของลูกอยู่ที่การรับใช้เพื่อนมนุษย์”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.**
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึมนิคมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่
ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี
-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกันการ
กัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

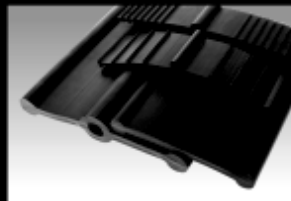
- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยุดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรวยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

เรียนคุณ ป.ณ.สาธุฯ ที่นับถือ

ดิฉันเคยดูรายการ “แสงธรรม” ทางโทรทัศน์ เห็นมีคุณพ่อใส่เสื้อหล่อแล้วอธิบายพระคัมภีร์ตอนต้นรายการแล้วดีใจมากเลยคะ ดิฉันแ่่งช่วยเตรียมตัวที่จะไปฟังพระวาจาเมื่อไปวัดร่วมมิสซาในเช้าวันอาทิตย์นั้น อีกแ่่งหนึ่งที่ดิฉันคิดว่าดีกว่าแ่่งมุมแรกมากฯ เลยก็คือเราสามารถเห็นพระสงฆ์คาทอลิกของเราแพร่ภาพออกอากาศทางโทรทัศน์ ให้เห็นเป็นประจักษ์พยานแ่่งคนทั่วประเทศ เหมือนอย่างศาสนาอื่นๆ ที่เขามีพระภิกษุ มีโตะะอิหม่ามออกมาบรรยายพระธรรมเทศนาตอนเช้าฯ เราก็มีเหมือนเขาเช่นกัน แต่เดี๋ยวนี้ไม่เห็นมีเลยร่วม 3 ปี แล้วยะคะ คุณแม่ของดิฉันแ่่งแล้วเดินทางไปวัดไม่ไหว พอท่านเห็นคุณพ่อในโทรทัศน์ตอนเช้าวันอาทิตย์ ท่านก็ดีใจ แ่่งจะได้ฟังเทศน์สั้นๆ เพียง 5 นาที อยากถามคุณ ป.ณ. สาธุฯ ว่าทำไมคาทอลิกเราเลิกรายการช่วงนี้ไปเสียละคะ

แม่บ้านคาทอลิก

ตอบ คุณแม่บ้านคาทอลิก

คุณบ่งเลยว่าเป็นรายการ “แสงธรรม” ที่ออกอากาศตอนเช้าวันอาทิตย์ เวลาตี 5 ช่อ่ง 9 อ.ส.ม.ท. ด้วยความรู้สึกลัว การได้เห็นพระสงฆ์คาทอลิก ที่คนไทยเรียกว่า “พระบาทหลวง” ในภาษาชาวบ้าน ใส่เสื้อหล่ออธิบายพระคัมภีร์ โดยเฉพาะบทอ่านที่จะไปฟังในมิสซาเช้าวันอาทิตย์นั้นแพร่ภาพออกอากาศในวงกว้างแ่่งคนไทยได้เห็นได้รับรู้เป็นภาพที่ทำให้รู้สึกดีในลักษณะเป็นประจักษ์พยานถึงองค์พระเยซูเจ้าแ่่งชาวไทย

ป.ณ. สาธุฯ เห็นด้วยทุกประการเลยครับ จำได้ว่า คุณพ่อผู้พูดในช่วงดังกล่าวนี้จะไปพูดบนพระแท่น ณ วัดต่างๆ กันไปทุกอาทิตย์ ทำให้ผู้ชมได้เห็นพระแท่นของวัดต่างๆ ของคาทอลิกเรา ซึ่งมีความสวยงามน่าประทับใจแตกต่างกันไป ผมคิดเอาว่าช่วงอธิบายพระคัมภีร์ 5 นาที ต้นรายการนี้ไม่น่าจะลำบากหรือใช้งบประมาณมากมายอะไร กลับก่อเกิดประโยชน์มหาศาลต่อจิตใจคริสตชน และการแพร่ธรรมในสังคมไทย ขอฝากไปยังรายการ “แสงธรรม” เพื่อพิจารณาด้วยนะครับ

สวัสดีคะ คุณ ป.ณ. สาธุฯ ที่นับถือ

ดิฉันมีข้อสงสัยดังนี้

1.) ศีลมหาสนิทมีไว้สำหรับคนบาปด้วยมิใช่หรือ ทำไมคนที่ไม่สามารถรับศีลกล่าวแต่รักพระ เขาจึงไม่สามารถรับพระกายของพระได้?

ตอบ ศีลมหาสนิท คือศีลแ่่งความรักขององค์พระเยซูเจ้า ความรักนี้มีต่อมนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะคนบาป ดังนั้นทานเปรียบเทียบบของพระองค์ในเรื่อง “ลูกล้างผลาญ” หรือ “แ่่งที่หลงหาย” แต่การอยู่กินกันระหว่างชาย-หญิง ในฐานะสามี-ภรรยา ทั้งที่ประจักษ์

และลับตาของสังคม โดยไม่ได้ทำพิธีแต่งงานก็เท่ากับทำบาปล่วงประเวณี ผิดพระบัญญัติ ประการที่ 6 และ 9 คุณต้องไปรับศีลอภิเษกก่อน และถ้าคุณจะบอกว่าก็พระศาสนา บอกว่าไปแก้บาป-รับศีลฯ ไม่ได้ แล้วจะไปรับศีลอภิเษกได้อย่างไร ก็เพราะเหตุว่า เมื่อคุณไปแก้บาป คุณต้องตั้งใจว่าจะไม่ทำบาปอีก แต่คุณอยู่กินฉันสามี-ภรรยาแล้ว คุณก็ต้องกลับไปอยู่ด้วยกันหลังจากแก้บาปแล้วอยู่ดี ตรงนี้แหละที่คุณไปแก้บาปไม่ได้ แล้วก็ไม่สามารถได้รับศีลมหาสนิท ซึ่งเป็นพระกายของพระคริสตเจ้าได้

2.) ทำไมคนเหล่านี้ไม่สามารถรับศีลมหาสนิทได้?

1) คนอยู่กินกันก่อนแต่งงาน

2) คนที่หย่ากัน

ทั้งที่คนเหล่านี้ เขาก็สำนึกผิด? แต่กลับไปแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาไม่ได้

ตอบ “คนที่อยู่กินกันก่อนแต่งงาน” ก็ได้อธิบายแล้วในข้อ 1 ส่วน “คนที่หย่ากัน” อันนี้ ถ้าหากเขาอยู่กินกัน โดยไม่ได้รับศีลแต่งงานตามจารีตอย่างถูกต้อง ถือว่าเขาไม่มีพันธะ เขาต้องไปแก้บาป และได้รับศีลมหาสนิทได้ (และไม่มีการกลับไปเกี่ยวข้องกับอีก ทั้งในลักษณะเป็นที่รับรู้ของสังคมหรือลับตาสังคม) แต่หากเขาเคยรับศีลแต่งงานตามจารีต กาทอลิกถูกต้อง แต่แยกกันอยู่โดยที่ไม่ได้ไปแต่งงานใหม่ หรืออยู่กินกับใครคนใหม่ เขาก็สามารถไปแก้บาป-รับศีลฯ ได้ครับ

สำหรับคนที่อยู่ในสภาพแก้บาป-รับศีลฯ ไม่ได้ ปัญหานี้อย่าทำให้เราหมดหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้า พระศาสนจักรไม่หลงลืมหรือไม่ใส่ใจไม่สนใจ พระศาสนจักรยังรักและเรียกร้องให้เรายังคงสวดภาวนาวิงวอนขอพระเป็นเจ้าทรงประทานโอกาสให้เราจะมีเวลาที่ จะกลับมาในสภาพที่ปกติสุข ใครที่วิงวอนขอต่อพระเป็นเจ้า คนนั้นก็จะได้รับสิ่งที่วิงวอน ด้วยความตั้งใจ เมื่อกลับใจแล้วก็ควรมีเวลาได้ไตร่ตรอง เช่นนักบุญเปาโลเมื่อท่านกลับใจแล้ว พระเป็นเจ้ายังทรงให้ท่านอยู่นิ่งๆ ถึง 9 ปี แล้วค่อยไปแพร่ธรรม เคยอ่านประวัติของท่าน ตอนนี้หรือไม่... ช่วงเวลาที่รอคอยอาจจะหมายถึงช่วงเวลาใช้โทษบาปความผิด แต่ก็ยัง หมายถึงช่วงเวลาที่เราจะไตร่ตรองชีวิตให้ลึกซึ้ง และศึกษารู้จักพระประสงค์ของพระเจ้า และรู้จักคำสอนในศาสนาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นี่อาจเป็นเวลาที่เราจะได้รู้จักพระเป็นเจ้าแท้จริง จะได้รู้จักตัวเองอย่างแท้จริง เพื่อพัฒนาและแก้ไขข้อบกพร่องในชีวิตด้านต่างๆ ให้เป็นลูกที่ดีของพระเป็นเจ้า อย่าทอดอโยในการสวดภาวนา ใครที่ขอก็จะได้รับ ใครที่เคาะประตูก็จะมีผู้เปิดให้ ผมขอร่วมเป็นกำลังใจและยืนยันกับคุณว่า トラバเท่าที่คุณไม่เฉยเมยต่อการ สวดภาวนาและกิจศรัทธา พระเป็นเจ้าจะทรงพระเมตตาต่อคุณอย่างแน่นอน

พระสิริสองสี

เสียงแห่งพันธสัญญาร้องเรียกอับราฮัม
ให้ก้าวเดินออกจากบ้านเกิด...สู่ดินแดนที่ไม่รู้จัก
บนเส้นทางแห่งความสงสัย อับราฮัมก้าวเดินด้วยความเชื่อวางใจ
บนเส้นทางที่โดดเดี่ยวอ้างว้าง อับราฮัมก้าวเดินด้วยความรัก
แม้ในวันนั้นที่ความหวาดกลัวและความมืดปกคลุมเส้นทาง
อับราฮัมยังคงหลับสนิท เพื่อจะตื่นขึ้นและก้าวเดินต่อไป
...สู่ปลายทางที่ริบหรี่เหมือนหิ่งห้อย

เสียงแห่งความรักเรียกเปโตร ยากอบ และยอห์น
ให้ก้าวเดินออกจากพื้นราบ สู่เขาสูงที่ไม่รู้จัก
ณ บนภูเขา สิริโรจนาปรากฏสว่างไสว
สีขาวยุติธรรมแห่งการเกิดใหม่โอบกอดยอดเขาสูงอย่างอบอุ่น
สีแดงแห่งการพลีตนซ่อนตัวอย่างสงบเงียบในความสว่างไสว
ขาวแดงผสมกลมกลืนเป็นเนื้อแห่งชีวิตหนึ่งเดียว
พระสิริสองสีฉายส่องจ้าในชีวิตขององค์พระบุตรพระเจ้า

แต่อนิจจา...พวกเขาต่างง่วงนอน...หลับสนิท
เมื่อตื่นขึ้น ได้ชื่นชมเพียงแสงสีขาวแห่งชีวิต
และมองข้ามสีแดงแห่งการตาย
พวกเขาปรารถนาจะสร้างพลับพลาขึ้นสามหลังบนยอดเขา
หวังจะพักผ่อนอย่างมีความสุข
การติดตามพระอาจารย์จึงปรากฏเป็นเส้นทางครึ่งเดียว
มีแค่สีขาวแห่งความสุข และทอดทิ้งสีแดงแห่งการพลีตน
พระอาจารย์จึงจำเป็นต้องเดิน โดดเดี่ยวสู่เขารูชาเล่มแห่งความตาย
จะมีใครสักคนอยู่กับพระองค์บนเส้นทางสายนี้